Utropia

STUDENTAVISA I TROMSØ • NR.4 • 12. MARS 2003 • UKE 11 • 28. ÅRGANG

Er du klar for UKA? Det blir godbiter for enhver smak.

UT

– Saddam overlever krigen

Side 6 og 7

Medisinstudenter:

– CLEMET BØR GÅ

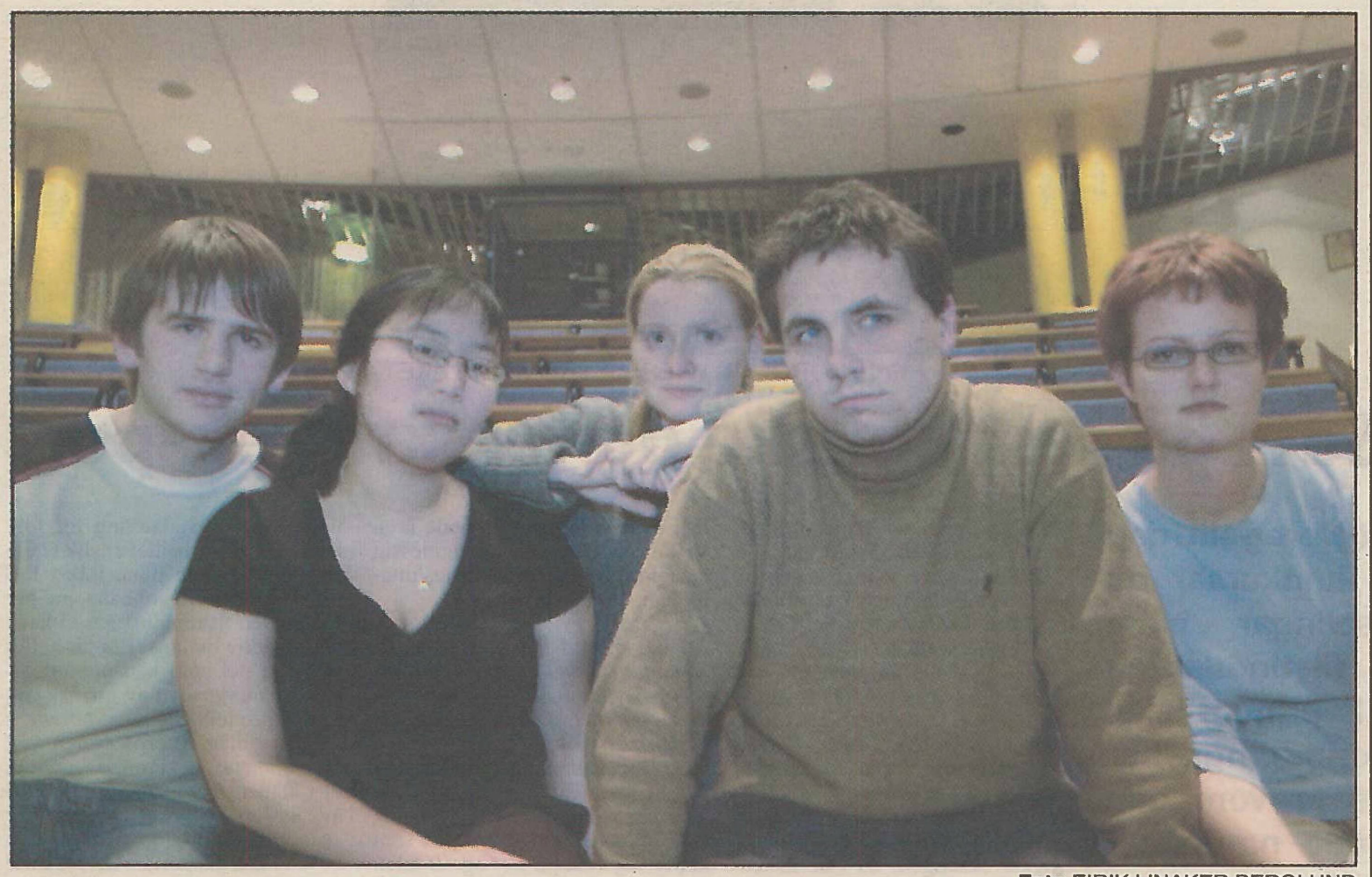

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Det vanker ikke mange godord fra medisinstudentene om overgangsordninga til kuttet i hovedfagsavskrivinga. – Ei elendig ordning, mener Stian Kristiansen. – Kristin Clemet bør gå av, mener Nina Helberg, leder i NMF Tromsø.

Side 4

Utropia i Kuwait

UT - side 10 og 11

Niemi hedres

20. mars mottar historieprofessor Einar Niemi Gad Rausings pris fra selveste svenskekongen. Men han vet ikke helt hvorfor.

Side 10

– Uetisk av TGS-NOPEC

Signe Aanby, leder i SAIH, mener det er uetisk av det norske seismikkselskapet TGS-NOPEC å ta oppdrag for Marokko utenfor kysten av Vest-Sahara. Også nordnorske bedrifter eier aksjer i selskapet.

Side 12

MARSTILBUD

Treningskort for studenter:
450,- kroner frem til sommeren
1000,- kroner før resten av 2003

Studentsamskipnaden i Tromsø
kraft
STUDENTIDRETTSHALLEN

Vi ivaretar tradisjonene

Utropia

Utropia er et organ for studentene i Tromsø. Avisa gis ut med støtte over semesteravgifta.

Ansvarlig redaktør:
Eirik Linaker Berglund

Kulturredaktør:
Kjartan Otterå

Desksjef:
Per Josef Kr. Insulán

Fotoansvarlig:
Monja Fischer

IT-ansvarlig
Marius Flage

Sivilarbeider
Mikkel Berg

Redaksjonen:
Arnt V. Arntsen
Markus Bruun
Mari Bråtveit
Jon Terje Eiterå
Dag Ellingsen
Magnus Enxing
Glenn Fagervik
Kjartan Habbestad
Trond Høibø
Calvin Krogh
Ola Nymo Trulsen
Ollis
Audun Rundberg
Tone Slotsvik
Maja Sojtaric
Katarina Stein
Erlend Aaseth

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Telefon:
77 64 59 00

Faks:
77 64 51 99

E-post:
utropia@utropia.no

Vev:
www.utropia.no

Annonsering:
Kontakt oss for tilbud,
annonse@utropia.no

Opplag:
4.200

Neste deadline:
20. mars 2003

Neste utgivelse:
26. mars 2003

Trykk:
Troms avistrykk

ISSN:
0806-9611

Foto TORGUNN WÆRÅS, TROMSØFLAKET

Omrokering

Utropia har flyttet kronikken lengre bak i avisa for å gjøre plass til samfunnsaktuelle intervjuer på denne siden. Her håper vi å kunne fokusere på viktige temaer som opptar folk på en lettfattelig og informativ måte.

– Sats på sesongfiske og ferskfiskeksport

Nord-Noreg sliti dag med konkursar og oppseiingar både i filetindustrien og i primærfiske. Fiskerinæringa har i alle år vore den sentrale næringa i landsdelen, men nå ser det stygt ut.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

Høg kronekurs, dårlege marknadsforhold, feilinvesteringar, dårlege rammevilkår, mindre fiskekvotar og svakare råstofftilgang er nokre av årsaksforklaringane som er komne. Tiltaka frå myndigheitene har blant anna vore å innføre nye struktur- og driftsordningar der det vert satsa på større kvotar og i større grad heilårsdrivne fiskefartøy.

Ottar Brox, som i mange år har jobba som forskar ved Institutt for by- og regionsforsking i Oslo, og nyleg er utnemnd til æresdoktor ved Universitetet i Tromsø, meiner myndigheitene ikkje har rett forståing for kva som er årsakene til krisa i fiskenæringa, og difor set i verk ein feilslått fiskeripolitikk

– Fiskeriminister Svein Ludvigsen og hans forgjengarar på nittitalet har drive ein intens kamp mot det som er det lønsame fisket her i Nord-Noreg. Dei skvisar ut sesongfiskarane, den delen av næringa som er minst kapitalkrevjande og som er mest bærekraftig, forklarer han. Desse fiskebåtane utnyttar sesongen, då står fisken tett og er lett å få tak i. Viss dei skulle stå på Aust-Finnmark -kysten heile året, ville det blitt lite effektivt og ein hadde trengt dyre havgåande båtar.

– Og myndigheitene satsar på havtrålarane?

– Ja, i staden for å satsa på den minst kapitalkrevjande delen av næringa, har dei satsa på store båtar i 40 millionarklassen og ein altfor kapitalkrevjande kystflåte. Samtidig som desse ikkje er særleg lønsame, tar dei kvotar frå dei mindre båtane og bruker midlar frå Statens Nærings- og distriktsutviklingsfond (SND) som kunne blitt brukt til meir fornuftige ting. Om vi ser på dei reelle marknadsmoglegheitene er det heilt klart at vi ikkje treng ein flåte som leverer fisk kvar dag gjennom heile året. Vi får satsa på ein sesongmessig hausting av fiskeressursane, uttaler han.

– Kva så med filetindustrien. Er ikkje han avhengig av å få tilgang på fisk heile året, og ikkje berre når det er sesong inne ved kysten?

– Den fiskeindustrien vi har i dag er ikkje liv laga. Myndigheitene har i lang tid prøvd å halda liv i ein akterutseglt industri som klarte seg best på 50- og 60-talet. Denne burde vore fasa ut for lenge sidan, seier han. Det er vist at den fiskeindustrien som klarer seg best i dag er dei små bedriftene som brukar lite kapital og som dermed er mest fleksibel. Den høgteknologiske filetindustrien vi satsar på i dag er ikkje konkurransedyktige med dei andre lågkostlanda. Han føreset låglønna arbeidskraft, og det har vi ikkje i Noreg. Samtidig har EØS-avtalen innført masse hygienereglar som er fullstendig unødvendig for den konvensjonelle fiskeforedlinga med salting og tørking av fisk.

– Men er det ikkje viktig at vi gjer ein innsats for å oppretthalda desse bedriftene som trass alt er svært viktige for mange bygder?

– Filetindustrien er eigentleg ikkje noko hovudnæring for folk langs kysten, arbeidet er slik at ein nesten berre kan finne folk i fattige land for fylle jobbane, meiner Brox. Den fiskeindustrien vi har i dag er ikkje liv laga. Ein får heller satsa på det som kan opprettholdast av marknaden av tørrfisk- og saltfiskproduksjon.

Den tidlegare professoren ved Universitetet i Tromsø meiner vi i staden for å satsa på eksport av ferdigforedla vare også bør eksportere meir fersk fisk.

– Vi kan eksportera mykje meir fersk fisk, først og fremst til den europeiske marknaden. Her er det stor etterspurnad. Logistikken er så god i dag at det ikkje er noko problem å frakta fersk fisk over lange avstandar. Dessutan smaker foredla fisk mykje dårlegare enn fersk fisk.

– Ville det ikkje då vore fordel med ein EU-avtale for å få lettare, og billegare, tilgang til denne marknaden?

– Nei, det er berre på ferdigforedla vare det er så stor tollsats, ikkje på fersk fisk. Dette er berre eit argument EU-tilhengarane bruker for å lure fiskarane til å tru at vi må inn i EU for å overleva.

Utropia for 10 og 25 år siden

10 år siden
EF strekker sine armer stadig lenger nordover. I et brev fra EFs ambasadør i Norge får Universitetet i Tromsø tilbud om å bli et såkalt European Documentation Center (EDC). Overbibliotekar Helge Salvesen er i utgangspunktet tilhenger (...). – Dersom det viser seg at dette er et slags politisk pro-EF propaganda senter, vil vi imidlertid avvise det blankt, sier han.

Henta fra saka *UB blir EF-informasjonssenter*

25 år siden
Reflex heiter flygebladet til Moderat Studentforum i Tromsø (MST) (...). Heile første sida er fokusert på det vedtaket NSU's landsting gjorde om at *Medlemmar av fascistiske og rasistiske organisasjoner ikke kan ha tillitsverv i NSU.* (...) Difor trakk de seg frå arbeidsutvalget i NSU. (...)Vi vonar at dei konservative (MST) snart står fram og forsvarar denne politikken blant studentane i Tromsø.

Henta fra saka *Moderat studentforum – eit "lyssky" tiltak?*

Et virus

Tigergutt AUDUN RUNDBERG

En gang i forrige uke fikk jeg det for meg at alle middelaldrende damer med halvlangt, grålig hår og briller ligner Gerd Liv Valla (LO-lederen) på en prikk. Hvor enn jeg går dukker hun opp, og hver eneste gang jeg ser henne tar det atskillige sekunder før jeg blir klar over at det selvsagt ikke kan være henne, ikke hver eneste gang. Hvordan har dette gått til?

Det hele startet da jeg en kveld befant meg på jazzkafé ved siden av en dame jeg var sikker på var den nevnte Gerd. Slike observasjoner er ikke uvanlige her i hovedstaden, og de som følger med på virkelighetsfjernsynsprogrammer med sine utallige mer eller mindre minneverdige ansikter opplever sikkert slikt langt oftere enn meg. Gerd forholdt seg først rolig på sin plass ved siden av meg, og jeg gjorde selvsagt ikke anstøt til å starte noen form for konversasjon.

Da orkesteret hadde spilt gjennom første sett tok det ikke lang tid før Gerd snudde seg mot meg og spurte, på rent svensk: - Kommer du hit ofte? Jeg ble selvfølgelig helt paff.

Det er ved denne følelsen av tomhet og bestyrtelse jeg forlater denne lille beretningen. (Jeg kan berolige den interesserte leser med at jeg ikke har noen snuskete historier å fortelle, verken om den svenske damen, Gerd, eller noen andre jeg møtte eller ikke møtte denne kvelden.)

Slik hendte det altså første gang, og etter dette har ethvert kvinnemenneske med de nevnte trekkene sett ut som (for min del) som en blåkopi av landsorganisasjonens leder.

Dette ønsker jeg ikke å være alene om å oppleve. Jeg frykter at dette enten er en sykdom som angriper unge menn eller middelaldrende kvinner, og om du tilhører en av disse kategoriene er du kanskje allerede smittet..

Tanums store rettskrivingsordbok sier at demokrati betyr folkestyre. Dette er tydeligvis ikke en uproblematisk påstand.

PØBEL: Er dette vår tids antidemokratiske folkebevegelse? **Foto** MIKKEL BERG

Demokrati, -et; -er, - a el. –ene,

(folkestyre)

Kommentar MIKKEL BERG

En gjeng høyreekstremister som tapte presidentvalget i USA har, sammen med sine sponsorer i våpen- og oljeindustrien, bestemt seg for å gå til krig i folkestyrets og menneskerettighetenes navn, uten å bry seg nevneverdig om sånt verken på hjemmebane eller blant sine allierte. I Norge har vi ei regjering uten flertall på stortinget, anført av en mann nesten ingen stemte på, som ser ut til å trosse flertallets ønske og gå med USA i krigen. Fra visse hold blir det hevda at å protestere mot dette er udemokratisk.

Handlingsdemokrati

Det er nemlig ikke alle som ser positivt på at folk prøver å påvirke politikerne, de kaller det *aksjonsdemokrati* og framhever det som negativt i seg sjøl. De håper at folkevalgte ikke lar seg påvirke av vanlige dødelige, det ville jo nemlig være *udemokratisk* om folkets vilje undertrykte ledernes. De som sier sånt har helt rett, hvis demokrati kun skal være en ettminuttsaffære annethvert år: Velg en stemmeseddel og legg den i kassa. Punktum. Skjønt kommuner og fylker har jo ikke all verdens makt, så la oss heller si *fire* år. Men Stortinget må jo stort sett gjøre som EU vil pga EØS, så dette blir vel og et tvilstilfelle. Demokratisk nok for deg? Sjøl hvis du syns ettminutts-demokratiet er godt nok, så taler mye for at politikerne likevel ikke bør få jobbe i fred: Gikk Pettersen og Kjellemann kanskje til valg på at de skulle føre oss ut i krig?

Nyspråk

Bush-regimet med etterslep sier at krig er fred og angrep er forsvar. Snart blir vel uvitenhet styrke også. I tilfellet USA er uvitenhet i hvert fall *brutalitet*, ingen tvil om det. I Statene praktiseres det nå også en urovekkende tolkning av ordet *demokrati*: Lederne strammer inn på pressefriheten, slår ned på opposisjonelle organisasjoner, satser hardt på politisk overvåkning (tom. av Sikkerhetsrådet, noe som ikke nevnes på *CNN*), og internerer *mistenkte* i fangeleire. Dette var også retningen som ble staket ut av Russlands nye ledere, da det brøt ut borgerkrig etter revolusjonen. Gamle Lenin gjorde det for *Kommunismen, Arbeiderne og Friheten*. Boy George gjør det for *Demokratiet, Amerika og* (igjen) *Friheten*. Protesterte man mot herskerne under Lenin & co var man klassefiende, under Bush er man landsforræder. Her på berget er vi bare udemokratiske.

Ghandi goes bad

Hva er galt med å ville hindre krig, eller stoppe Verdensbanken fra å tvinge U-land til å selge alt de eier til rikfolk? Er det minnene fra tidligere ikke-voldelige bevegelser som skremmer de herskende? Ghandis forferdelige kampanjer mot Storbritannia, den fredelige revolusjonen som velta stakkars Milosevic, de *udemokratiske* protestene mot Vietnamkrigen? Når et globalt flertall endatil vil ha *verdensfred* og 30 millioner individer går i gatene for å vise det, er det fare på ferde!

Kanskje dette bare dreier seg om at noen er redd for eget skinn, at de som mister støtte begynner å frykte for sine karrierer? Det faller uansett på sin egen urimelighet å kalle fredsforskere for nyttige idioter og vanlige krigstrøtte folk for blåøyde hippier. Det blir som når ei jente i *Bowling for Columbine* utvises fra skolen pga ei T-skjorte hun har laga seg: Hun har tegna et anarkistsymbol og skrevet *World Peace* på den, derfor er hun en potensiell voldsforbryter!

Aksjedemokrati?

Verdensbanken, IMF, GATS og EU sine krav om at alt som er felleseid skal bli solgt, samt lydrike-politikken til den hjemlige regjeringa Pettersen - unnskyld, regjeringa Bondevik - viser at de herskendes ideal slett ikke er aksjonsdemokrati men *aksjedemokrati*: Makta skal ikke ligge hos vanlige folk som er mange nok, engasjerte nok til å samle seg og presse fram sin mening. Makta skal ligge hos de som har råd til å kjøpe seg inn i USAs "New World Order", hvor hver mann har like mange stemmer som han har eierandeler!

Det krigstrøtte Vest-Europa har allerede blitt omdefinert av USA til å være *det Gamle Europa*, dette må vel da være *det Nye Demokratiet*: Ikke bry deg om at organiserte arbeidere her i Vesten mister jobbene sine til fagforeningsløse arbeidere som må leve på slavekontrakt. Ikke bry deg om at Bush-regimet i folkestyrets navn bytter irakiske barns blod mot olje mens de samtidig forsyner Turkmenistans stormannsgale livstidsdiktator med våpen. (Når lederen oppkaller en måned etter seg sjøl ville nok de fleste andre sett det som et faresignal). Ikke bry deg om at det ikke er flertallets vilje som utføres i verden, men viljen til de mest skruppelløse rike. Vær god demokrat og hold kjeft, for demokrati er lydighet.

To tunger

Leder Igjen skuffer Utdannings- og forskningsdepartementet norske studenter. For ikke lenge siden var det studentboligene det gjaldt, denne gangen er det studielånet i Lånekassen som får gjennomgå. I høst ble det vedtatt i Stortinget at ordningen som innebar at studenter som tar høyere utdanning får avskrevet inntil drøyt 54.000 kroner på studielånet sitt skulle fjernes.

■ Hva skulle så skje med dem som allerede var i gang med en slik høyere utdanning? Overgangsordningen er nå klar. Den innebærer at studenter som hadde begynt på hovedfag eller tilsvarende før studieåret 2002/2003, eller i løpet av det, vil få redusert gjelda si, avhengig av totalt antall semestre ved utdanningens slutt. Dette gjelder også studenter ved profesjonsutdanninger som psykologi og medisin. Studenter som begynte på hovedfag eller tilsvarende nå etter nyttår, eller ikke var kommet så langt som til fjerdeåret på sin profesjonsutdanning, får imidlertid ikke et slikt fradrag.

■ Lånekassens informasjon for 2003 heter det at studenter som allerede var kommet i gang på et profesjonsstudium ikke ville rammes av kuttet i fradrag. Nå er det altså klart at mange vil bli rammet likevel. For mange var fratrekket i studielån en god grunn til å ta fatt på et slikt studium.

■ Det er ikke ubetydelige beløp det er snakk om. Når låntakere ved slike lengre utdanninger er uteksaminert sitter mange igjen med stor gjeld. En reduksjon på drøye 54.000 kroner ville vært kjærkommen, men i følge departementet vil disse gruppene tjene såpass bra når de er ferdige at en slik reduksjon ikke er nødvendig. Hvor mye vil disse tjene i framtida når det er en enorm overflod av akademiske arbeidstakere?

■ Samtidig sier departementet at den stimulansen dette fratrekket på gjelda til Lånekassen representerte ikke lenger er nødvendig for å sikre rekruttering til høyere utdanning. Det som er synd er at dette også vil ramme sivilingeniørstudier, studier som er viktige for realfagene. Hva vil skje med rekrutteringen til disse studiene? Utdannings- og forskningsdepartementet har jo proklamert at man skal satse på realfag her i landet. Hvordan henger dette sammen?

■ Dersom det skal satses på høyere utdanning i Norge, noe det tilsynelatende er bred enighet om, må en mer helhetlig utdanningspolitikk føres. Forholdene må legges til rette slik at det er attraktivt å ta lengre utdanninger. I dag ser mange på høyere utdanning som et tapsprosjekt, der man taper terreng i forhold til andre som går rett ut i arbeidslivet. Skal det være sånn?

SSSR 20 år

Sámi Studeanttaid Searvi Romssas fyller år 16. mars. Foreningen har vært samiske studenters talerør i 20 år nå. Utropia gratulerer!

– Clemet bør gå av

OPPGITTE: Disse medisinerstudentene har ikke mye til overs for overgangsordningen i kuttet av hovedfagsavskriving. Fra venstre Marius Roaldsen, Nina Helberg, Magna Hansen, Stian Kristiansen og Lena-Kristin Nerdal.

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Det vanker ikke mange godord fra medisinstudentene om overgangsordninga til kuttet i hovedfagsavskrivinga. – Ei elendig ordning, mener Stian Kristiansen. – Kristin Clemet bør gå av, mener Nina Helberg, leder i NMF Tromsø.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

I høst vedtok Stortinget at ordningen med ettergivelse av studielån for studenter som fullfører lange studier skal opphøre fra 1. august 2003. Totalt var det mulig å få ettergitt drøyt 54.000 kroner. Nå er overgangsordningen for dem som allerede er i gang med lengre utdanning klar. Den ombefatter studenter som tok fatt på en høyere grads utdanning før bortfallet av ettergivelsen ble varslet i fjor høst.

De studentene som påbegynte sitt fjerde år i en profesjonsutdanning i skoleåret 2002/2003 vil få avskrivning av studielånet, mens de som ikke var kommet så langt dermed går glipp av fratrekket, et ikke ubetydelig beløp for en student. Studenter som fremdeles har krav på slik ettergivelse må gjøre seg ferdige innen våren 2007.

– Clemet bør gå

Tromsøs medisinstudenter raser mot ordningen. Nina Helberg, leder av Norske Medisinstudenters Forening i Tromsø, er ikke nådig i sin kritikk. Hun mener utdanningsminister Kristin Clemet bør trekke seg.

– Clemet bør gå av. Utdanning har blitt et tapsprosjekt. Studenter taper terreng i forhold til andre samfunnsgrupper. Vi burde ha et system hvor høyere utdanning verdsettes i større grad enn i dag, mener Helberg før hun modererer seg litt:

– Det er ganske fantastisk at Høyre gang på gang bare ignorerer velgerne ved å nekte å kommunene mer penger og ved å ta skoler og høyere utdanning. Når skal forresten opposisjonen sette foten ned? Er det bare barnehager som selger? spør Helberg.

Forandrer spillereglene

– Lånekassen sin informasjon for 2003 sier at de som allerede har begynt på en lengre utdanning ikke vil bli ramma av kuttet. Dette er å forandre spillereglene underveis, mener Stian Kristiansen, medisinstudent på tredje året, en av dem som faller utenfor ordningen.

– Et av argumentene departementet brukte var at studenter på profesjonsutdanninger vil tjene såpass bra når de er ferdige at en avskrivning på lånet ikke lenger er nødvendig. Det holder ikke, sier Kristiansen.

– Det er et tegn på at departementet ikke helt har bakkekontakt, mener Nina Helberg, medisinstudent på andre året.

Avviklingen av ordningen ble blant annet forklart med at rekrutteringen til høyere utdanning er bra nok, slik at den stimulansen dette fratrekket i lånet representerte ikke lenger var nødvendig. I tillegg vil høyere utdanning bli kortere med det nye gradssystemet master og bachelor, noe som vil føre til lavere gjeldsbyrde for studenter.

– Dette er å lure folk. For mange var nettopp dette en motivasjonsfaktor til å ta en lengre utdanning, men nå er den borte, sier Marius Roaldsen, student på andre året.

Det kan dermed bli interessant å se hva dette vil gjøre med rekrutteringen til lengre utdanninger i årene som kommer.

Taper 40.000

Gjennom de nye lån- og stipendordningene får man 10.000 kroner ekstra i året i stipend, men medisinstudentene lar seg ikke lure av det. Kristiansen har regnet på hva han i realiteten taper når man må betale renter på de 54.000 han ikke lenger får ettergitt. Det er store summer det er snakk om.

– Vi får 60.000 mer på seks år, men taper 100.000. Dermed sitter vi igjen med 40.000 mindre totalt, sier en tydelig frustrert Kristiansen.

– Dette er helt horribelt. Man tar med ene hånda og gir med den andre, mener Lena-Kristin Nerdal, også hun tredjeårsstudent.

Norsk Studentunion (NSU) er heller ikke fornøyd med ordningen.

– Norsk Studentunion reag
rer kraftig på vedtaket om ove
gangsordning for ettergivelse a
studielån, sier en sint leder Kam
A. Azhar i en pressemelding. Ha
mener avskrivningen aldri burd
vært fjernet.

– NSU mener at hovedfag
avskrivning fortsatt bør eksister
for behovet for motivasjon er ikk
blitt mindre,

særlig innenfor realfagen
Som et minimum bør man i al
fall kunne forvente en myke
overgang.

Tryggingsrådet vil overleve

Tekst KJARTAN OTTERÅ

Tryggingsrådet i FN er i dag inne i ein av sine vanskelegaste periodar nokon sinne. Stor usemje og fare for eit amerikansk brot med verdas viktigaste tryggleikspolitiske fora, gjer at mange stiller spørsmål ved Tryggingsrådets framtid og relevans.

Gunnar Lindemann i Utanriksdepartementet var fredag 28. februar på Universitet i Tromsø for å opna FN-rollespelhelg, som er ein del av det rollespelbaserte vekttalskurset om internasjonal politikk. Denne helga var det krise i Tryggingsrådet, etter at USA hadde gått til krig mot Irak, utan rådets støtte, eit riktig så aktuelt scenario.

Lindemann fortalte om Noregs to år i Tryggingsrådet, og om korleis rådet fungerer.

– Globale problem treng globale løysingar, seier han. Vi treng eit sterkt FN, og eit sterkt Tryggingsråd. Eg trur og håper at Tryggingsrådet overlever sjølv om USA går til angrep på Irak utan støtte. Det er viktig å ha USA med i Tryggingsrådet for då vil det vere vanskelegare for dei å handla på eigenhand ved eit seinare høve.

Noreg har fått sterk kritikk for manglande vilje til å fremma ein sjølvstendig utanrikspolitikk i sin toårige periode i Tryggingsrådet, mange meinte dei berre var eit haleheng til USA.

Lindemann er langt frå einig.

– Noreg har gjort ein viktig innsats på fleire område. Vi har sett fokus på konflikten på Afrikas horn, og på den måten bidratt til å fremma fredsprosessen blant anna i Somalia. Dessutan var Noreg dei første som fremma forslag i Tryggingsrådet om å få israelske styrkar ut av dei palestinske områda, og å opprette ein palestinsk stat. Noreg har også jobba aktivt for unngå unødvendige konsekvensar av sanksjonane mot Irak. Vi er inneforstått med at sanksjonar ikkje må brukast før alt anna er brukt, og vi har vert ein pådriv
for smarte sanksjonar, fortel ha
Noreg har også fokusert på års
kene til terror, og kva som ka
gjerast for å løysa desse.

– Men vi må hugse på at Tryg
gingsrådet ikkje er noko talksho
eller debattforum, det er eit kon
plekst avgjersleforum. Her er d
ikkje rom for fremma nasjona
innanrikspolitiske interesser, sei
han.

Ser på Driv-samarbeid

I Studentsamfunnet skal det settast ned ei gruppe som skal sjå på framtidig samarbeid med Driv. Ny leiar i Samfunnet, Kjetil Karstad, vil likevel ikkje prate om samanslåing.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

– Ein del ting må gjerast med dagens situasjon, men vi må nå tenkje veldig nøye gjennom kva vi foretar oss, forklarer han.

– Men blir det snakka om ei framtidig samanslåing?

– Vi ser berre på kva ulike løysingar som er moglege i eit samarbeid med Driv. Driv har klart å bygga opp ein oppegåande organisasjon på kort tid, og vi vil ikkje foreslå noko før vi ser både styrkar og svakheiter ved eventuelle alternativ. Eg vil påpeika at vi ikkje har tenkt å gjera noko på eigehand. Studentsamskipnaden i Tromsø eig Driv, og i ein slik prosess vil naturlegvis alle partar bli trekt inn, seier han. Samfunnet har ingen intensjonar om enten å gå inn og konkurrere med eller sjefe over Driv.

Betre arbeidsdeling

Karstad seier lite om kva konkret han meiner må gjerast, men viser til fleire område der samarbeidet med Driv allereie er godt i gang. Konsertkonsulatet er ein viktig aktør i kulturtilbodet på Driv, og arrangerer dei fleste konsertane sine der. PR er også eit område der Driv og Samfunnet har fått til eit bra samarbeid.

– Men vi ser at arbeidsdelinga mellom Samfunnet og Driv kunne gjerast på ein annan måte, held han fram. Vi opplever at nye studentar som kjem til byen ikkje heilt skjønar kva Samfunnet er, dei reknar med at det har same form som andre plassar, som for eksempel i Trondheim, der studenthuset og Samfunnet er det same.

– På Driv står tredje etasje utan å bli altfor mykje brukt. Det måtte vel vere fint å få tilgang til den?

– Samfunnet har i dag ein viss plassmangel, ja, kapasiteten på Campus er ikkje så stor. Men vi forstår godt at Driv framleis er avhengige av å leiga ut til næringslivet, dei må tene pengar. Og vi kan ikkje overta der utan å sjå kva konsekvensar det vil få, poengterer han.

Samfunnsveteran

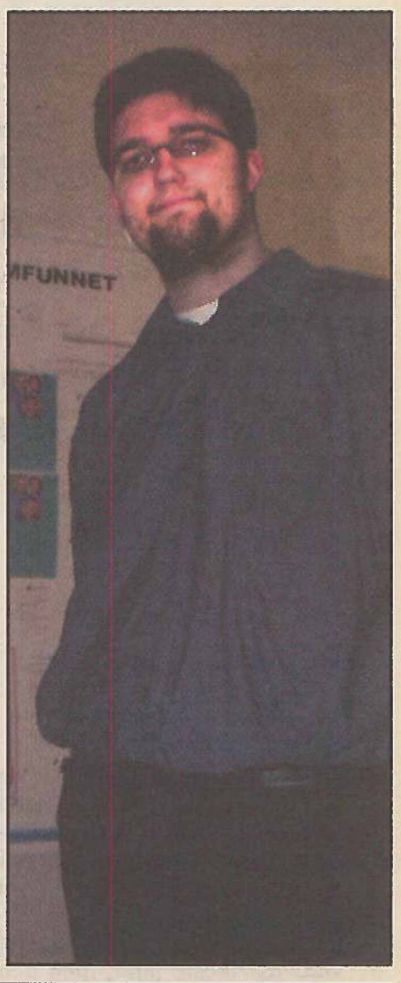
– Men det hadde vert fint å få flytta ein del av studentaktiviteten frå Campus til sentrum?

– Tja, det er både fordelar og ulemper med å flytta alt til byen. Det er positivt å ha noko anna enn berre fagleg aktivitet på Campus. Men vi ser at det kan bli litt stor avstand for dei medlemmane våre som går på Høgskulen.

22-åringen frå Narvik har vore med i Studentsamfunnet sidan han kom til Tromsø hausten 1999. Han spelte i korpset Ompagniet og vart valt til senator same året, i UKA 2001 var han kultursjef, og har sidan nyttår vore kafévert i Bodegaen, før han nå går inn som leiar av den største studentsosiale aktøren i Tromsø, sett bort frå Studentsamskipnaden.

– Dette er siste året eg kan ta på meg store verv her i Tromsø, før eg eventuelt reiser til utlandet, seier mannen som nå går tredje året på profesjonsstudie i psykologi. Viss eg skal få orden på ting så må eg gjere det nå.

– Blant anna vil eg jobbe for å gjere Samfunnet meir synleg også for dei som ikkje er aktive medlemmar. Vi må jobbe for å utvide Bodegakonseptet, og lage eit attraktivt kafétilbod på Campus, avsluttar han.

SAMARBEID: Kjetil Karstad er ny leiar i Studentsamfunnet i Tromsø. Han meiner ein del ting må gjerast i forholdet mellom Samfunnet og Driv.

Foto KJARTAN OTTERÅ

– Saddam Hussein

USA kommer aldri til å bli kvitt Saddam Hussein med bomber, skal vi tro fredsforsker Jan Øberg. – Milosevic og bin Laden overlevde, det kommer Hussein også til å gjøre, mener han.

KRITISK: Fredsforsker Jan Øberg og Jørgen Johansen ved Fredsenteret tror ikke USA klarer å bli kvitt Saddam.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND
Foto KJARTAN OTTERÅ

Det er Jan Øberg, grunnlegger og president av Den Transnationella Stiftelsen för Freds- och Framtidsforskning (TFF) i Lund som sier dette. Dansken er ikke nådig i sin vurdering av USAs planer i Irak.

– Irak har potensial til å være et av verdens rikeste land, men den vestlige verden har ødelagt samfunnet gjennom våre sanksjoner de siste tolv årene, mener Øberg.

Samtidig har Saddam Hussein terrorisert sitt folk. Forskeren er imidlertid ikke i tvil om hva som er verst.

En million drepte

Vi står ved randen av en krig, men mange mener krigen har vart alt for lenge allerede.

– USA har, sammen med Storbritannia bomba og drept en million mennesker siden 1991, det er mange, mange flere enn Saddam selv har gjort, påpeker Øberg.

Prosjektleder ved Fredssenteret i Tromsø, Jørgen Johansen, er enig.

– Sanksjonene mot Irak er en av de mest dødelige konfliktene gjennom historien. USA har brutt FN-sporet gang på gang gjennom denne bombinga.

I følge USA bryter Irak FNs resolusjoner, men Øberg mener de bør se litt på hva de selv driver med.

– USA har brutt FN-resolusjoner tusenvis av ganger: Hver gang amerikanske fly passerer den egentlig demilitariserte sonen over grensen mellom Irak og Kuwait på veg til og fra øvelsestokt, bryter hvert fly FNs resolusjoner to ganger per tur. Det er ikke lov til å passere denne grensen, påpeker han.

– Morskogen mangler kunnskaper

Når det gjelder utspillet til Tor Arne Morskogen i forrige utgave av Utropia, så er Øberg og Johansen enige om at det vitner om manglende kunnskaper.

– Morskogen avslører seg selv med et slikt utspill, er første kommentar.

– Jeg tar gjerne en debatt med Morskogen om hva som helst – når som helst. Han kan gjerne få velge tema. Også med publikum, sier Johansen.

– Det er klart at demonstrasjonene har gitt støtte og mot til politikere verden over som har et ønske om fred, sier Øberg.

– Hensikten er jo ikke å støtte Saddam. Det er forskjell på stat og folk. Man støtter det irakiske folket, ikke Saddam Hussein, påpeker Johansen.

– Er det Saddam som har arrangert disse demonstrasjonene? spør Johansen ironisk. Og han er ikke nådig mot demonstrasjonsskeptikere:

– De som ikke demonstrerer mot en så feil krig blir medskyldige i folkemord, mener han.

Ingenting uten vestlig hjelp

Øberg er også opptatt av den vestlige støtten til tyrannen i Bagdad.

– Verden har levd med Saddam Hussein siden han ble satt inn som president. Han har tidligere vært vestens venn og fått støtte fra vestlige makter. Krigen mot Iran hadde Irak aldri vunnet uten støtte fra USA, sier Øberg. Og legger til:

– Saddam Hussein hadde aldri vært noen trussel uten vestlig hjelp.

– Kan verden leve med Hussein i lederstolen?

– Saddam Hussein er et problem for det irakiske folket, men bombinga er et større problem og øker lidelsene, mener Øberg.

– Alle undersøkelser og organisasjoner bygger opp under at levestandarden i Irak nå er på et nivå som er 15 prosent av det den var i 1990. Dette kan ikke ha vært forårsaket av regjeringa i landet. Regjeringa skapte i realiteten et bra samfunn med avansert infrastruktur, utdanning, kvinner i arbeidslivet og så videre. Oljepengene ble kanalisert til staten, ikke til internasjonale oljeselskaper. Folket hadde det bra. Den litt eldre del av befolkningen husker dette, og støtter derfor regimet, fortsetter Øberg. Og han legger til:

– FNs våpeninspektører ble aldri kastet ut av Irak i 1998, slik det kommer fram i media. De ble trukket ut av FN selv, noe de samme journalistene skrev den gang.

– Indre problemer hjelper ikke mot Saddam. De forlenger snarere presidentperioden, det viser all erfaring fra lignende konflikter, kommenterer Øberg.

La ned ambassade

Nylig ankommet Skandinavia etter sin andre tur til Irak, er Øberg svært kritisk til USAs planlagte bombing av de uskyldige og lidende irakerne. Heller ikke Norge kan være stolt av sin innsats. Fra 1. januar la vi ned vår ambassade i Bagdad. Øberg er kritisk til dette.

– Det kan umulig ha vært nordmenn som stod bak den nedleggelsen. Ingen normalt oppegående folk ønsker å legge ned sin ambassade i et slikt viktig område. Her hadde man kompetente folk til å forstå situasjonen bedre innenfra.

Jørgen Johansen er enig.

– For å forstå en konflikt må man lytte til begge parter. Det er det mange i den vestlige verden som glemmer, mener han.

– Spesielt i denne ekstreme propagandakrigen er det viktig å være varsom.

I Irak fikk Øberg ta nærmere i øyesyn hvordan sivilbefolkningen faktisk har det i Irak for tiden. Det gjorde inntrykk. Han mener folk distanserer seg fra virkeligheten.

– Send statsminister Bondevik til Irak. Som kristen og menneske kan han aldri forsvare et angrep på Irak dersom han får se forholdene folk lever under der nede.

De to fredsforskerne mener Norge har gjort alt for lite.

– Norge har vært alt for passive i sanksjonskomiteen i Sikkerhetsrådet. Vi burde ha kommet opp med forslag til alternative løsninger på denne konflikten, mener Johansen. Han synes likevel ikke det er overraskende.

– Norge har jo aldri reagert internasjonalt uten USAs samtykke.

Blir krig – men når?

Øberg og Johansen er overbevist om at det blir krig. Spørsmålet er når den kommer, og hvilken støtte den får.

– Ja, krig blir det. Det vi kan håpe på er at USA gjør det uten FNs støtte. Jeg tror Sikkerhetsrådet vil si nei. Det som er skummelt er at gapet mellom folk og stat gjør at enkelte statsledere kan la seg overbevise av Bush-administrasjonen til å støtte en krig. Det kan i verste fall føre til støtte i Sikkerhetsrådet, mener Johansen.

– Bush trekker aldri tilbake disse styrkene uten å bruke dem, men tiden arbeider for oss. Dersom USA skal gå til angrep må det gjøres nå, eller man må vente til høsten. Dette på grunn av alt for høye temperaturer i Irak fra april, som vil gjøre det uutholdelig for både soldater og utstyr, påpeker Øberg.

– Han (Bush, red.anm.) vet ikke hvor stor opposisjonen er til høsten, nå har han oversikten. Dermed kommer et angrep mest sannsynlig snart.

Inspeksjonene bør fortsette

– Hva ønsker USA å oppnå med en krig, tror dere?

– Kontroll med oljen, etablere militærbaser i området og ta hevn for Saddams trusler om å drepe George Bush senior i sin tid. I tillegg er det viktig for USA å opprettholde et reelt fiendebilde. Det er vesentlig å ha en definert fiende for å forsvare de enorme bevilgningene til Pentagon, mener Johansen.

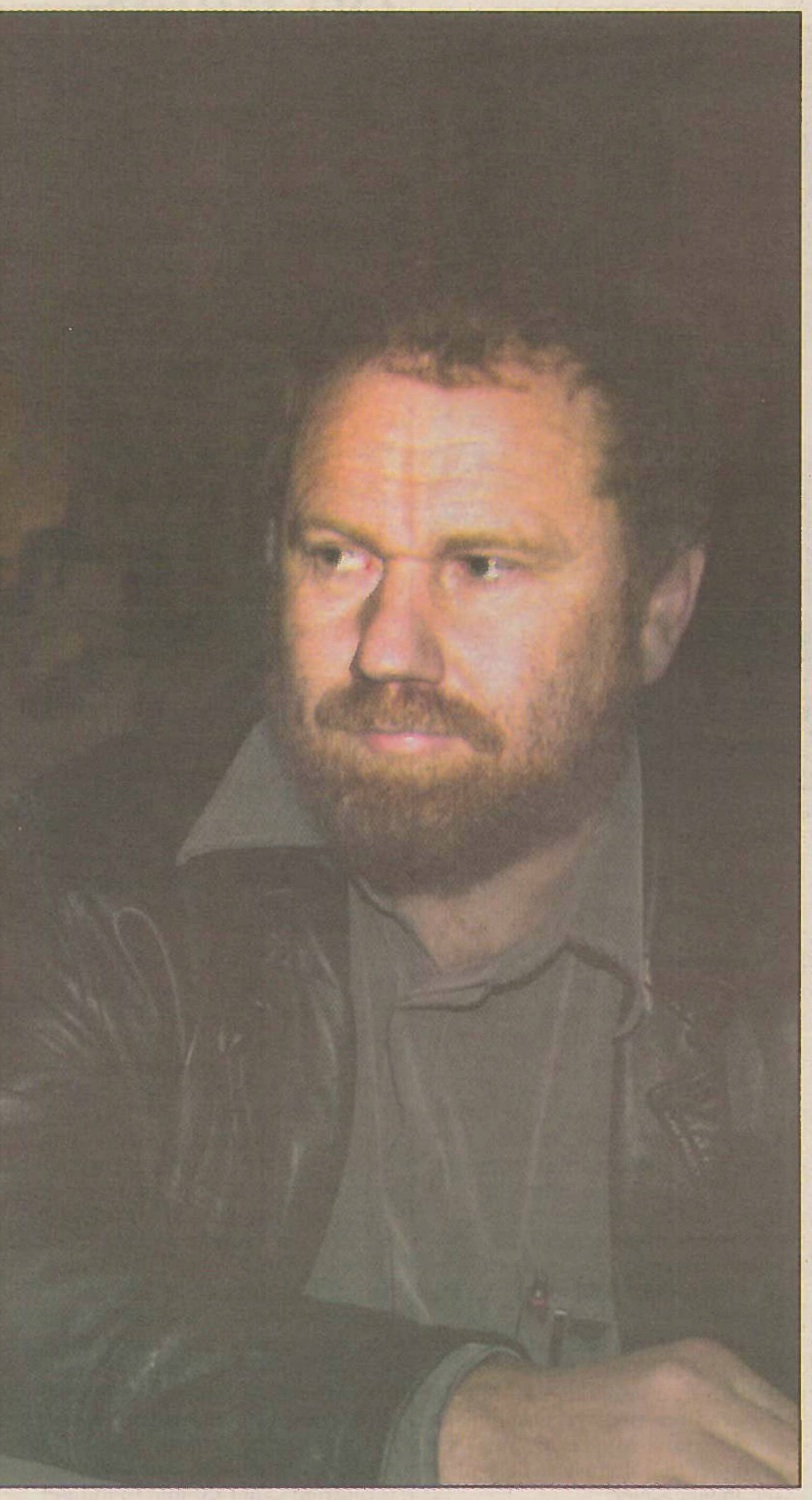
Johansen og Øberg er enige om at det er uforsvarlig å gå til krig slik situasjonen er nå.

– Ingen i vesten kan forsvare dette. Så lenge inspeksjonene fungerer så bra som nå, så bør man heller fortsette med disse i flere år framover enn å starte en krig nå, mener Øberg.

– Jeg tror ikke Irak har noen ulovlig våpen. Dersom de har noen så er det nok CIA som har plantet dem der, sier Johansen. Og legger til:

– Ingen erfaring sier at bombing skaffer demokrati og velferd.

verlever

Svarer på kritikken

Studentnettverk for Fred (SfF) har lykkes stort på Universitetet, men det har også kommet en del kritikk. Ifølge Heidi Johansen i SfF er det heller ikke alt ved sjølve UiTø som er like positivt.

Tekst MIKKEL BERG

– Så, etter 15. februar, hvordan føles det å være en nyttig idiot for Saddam Hussein?

– Jeg klarer ikke å ta den betegnelsen seriøst, derfor blir jeg heller ikke provosert. Tor Arne Morskogen, Carl I. Hagen og andre som sier vi krigsmotstandere er "nyttige idioter" forstår ikke situasjonen: Det er ikke snakk om at Irak ikke skal ruste ned, hvis de har noe å ruste ned - det er snakk om *hvordan*. Det er mange land som vi *vet* har masseødeleggelsesvåpen, for eksempel alle vetostatene i Sikkerhetsrådet.

Irak er et tvilstilfelle, så hvorfor er det *dem* det skal reageres mot på denne måten? Man må definitivt ruste ned, det er vel en av de viktigste oppgavene verdenssamfunnet står ovenfor. Men det kan ikke skje på den måten at man angriper de man mener har for mye våpen.

Diplomati

– Fredsbevegelsen blir kritisert for at den ikke har noe alternativ til krig, hva vil du man skal gjøre?

– Det fins alltid alternativer, men de krever arbeid. Dette problemet får man ikke bukt med over natta. Skal man få andre land til å ruste ned, må man vise at man er villig til å gjøre det *sjøl*. Man må satse på diplomati, ikke bare bestemme seg for at situasjonen skal løses med vold. Sanksjonene mot Irak må oppheves, de har ikke gjort noe anna enn å svekke sivilbefolkninga og dermed styrke Saddam. Nå slutter de opp om ham, fordi de tror USA kun er interessert i å ha kontroll over oljen deres.

– Men er det mulig å resonnere med et regime som det irakiske?

– Det er mange ressurssterke og velutdannete mennesker i Irak som man kan føre dialog og rådføre seg med, folk som er godt i stand til å forhandle. Men i tillegg må vi fortsette med effektive våpeninspeksjoner. Dessuten burde man gå nærmere i dialog med *den Arabiske Liga* og andre med mer forståelse for situasjonen i Irak enn USA, institusjoner som kan presse Irak på en mer konstruktiv måte.

Den nye Churchill?

– Noen har hevda at Bush er en ny Churchill: Til vanlig er han altfor krigersk, men man bør høre på ham i forhold til Saddam. Hvordan vil du imøtegå dette?

– Saddam Hussein har ikke vært aggressiv og truende ovenfor andre land siden 1991. Derfor er ikke Hitler-sammenligninga relevant, og da heller ikke Churchill-sammenligninga. Det er andre regimer som har vært mye mer aggressive enn Irak de siste ti årene, for eksempel Israel og Nord-Korea: Førstnevnte er i besittelse av atomvåpen og sistnevnte planlegger åpenlyst å utvikle dem. Israel okkuperer fortsatt palestinske selvstyreområder og er en trussel mot den arabiske befolkninga der. Når muslimene ser at Israel slipper unna, blir de sjølsagt forbanna. Det er vanskelig å forstå hvorfor bare Irak er i fokus. Det vekker mistanker om at USA har andre motiver enn masseødeleggelsesvåpen bak sin iver etter å gå til krig.

Skaper hat

– George Bushs ekstremt udiplomatiske linje, hele *Axis of evil*-retorikken, vitner dessuten ikke om en mann som er åpen for alternativer til krig. Framgangsmåten hans holder ikke mål: Når man kaller fienden *ond* er det ikke sjanse for fredelig forandring. Bush skaper mer hat og øker den globale splittelsen, noe som skaper flere terrorister. Hvis Bush kommer til Oslo forventer jeg store demonstrasjoner, alle som var ute i gatene 15. februar bør møte opp. Men folk bør benytte anledninga til å markere motstand mot politikken og ikke personen.

– Mange trekker paralleller mellom verdenssituasjonen i dag og tida like før andre verdenskrig. Forløperen til FN gikk i oppløsning, det var full opprustning og skarpe fronter. Trur du det kan gå så galt igjen som det gjorde da?

– Ja. Jeg håper ikke det, men jeg er redd.

Tafatt

SfF er del av en bred bevegelse, men sjøl om mange studenter engasjerer seg i denne saken har de ikke med seg universitetet sjøl. Nettverket tok kontakt med universitetsledelsen i januar, og fikk beskjed om at UiTø skulle kontakte de andre universitetene for å få fram en felles uttalelse mot krig. Men ingenting skjedde.

– Jeg syns det er ganske tafatt av universitetsledelsen å ikke ville ta stilling. I forhold til rektor Jarle Aarbakke, forstår jeg selvfølgelig at han ikke har lyst til å stå fram som krigsmotstander hvis han syns USA sin politikk er fornuftig, men hvis han er imot krig burde han ikke være redd for å si hva han mener.

SLÅSS FOR ALTERNATIVET: Heidi Johansen mener kritikken mot Fredsbevegelsen stort sett bunner i manglende forståelse av situasjonen.
Foto MIKKEL BERG

Fast eller bundet?

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Fastrenta på lån hos Lånekassen er nå lavere enn på lenge. Det kan derfor være gunstig å binde renta nå. Eller?

Ikke siden 1999 har fastrenta vært lavere enn den er i dag. Fra 1. april vil den ligge på 5,9 prosent for en bindingstid på tre år, og 6,0 for fem år. Til sammenligning vil den flytende renta ligge på 8 prosent, men den er ventet å synke til rundt 7 prosent fra 1. juli. Fristen for å søke om å binde renta er 10. april. Rundt 400.000 lånetakere har muligheten, i følge Lånekassen.

De fleste eksperter råder folk til å vente så lenge som mulig med å binde renta. I løpet av første del av april får man vite hvordan den flytende renta fra og med 1. juli vil se ut, så mange avventer til det foreligger. Lånekassen forventer likevel at mange vil benytte sjansen til å binde renta nå.

– Jeg blir overrasket dersom ikke mange binder renta før 10. april, sier informasjonssjef i Lånekassen, Wenche Merli.

– Vi har foreløpig ingen tall på hvor mange som har bundet renta, fordi de fleste gjør dette elektronisk. I tillegg har man mulighet til å ombestemme seg helt frem til 10. april, slik at vi har ingen data på det enda, forteller Mona Yttergård, regiondirektør i Lånekassen i Tromsø.

– Vi regner med at det største trøkket vil komme like i forkant av fristen, siden man da vet hvordan den flytende renta vil utvikle seg, opplyser Yttergård.

Prorektovalg ved Høgskolen
19. mars skal det velges ny prorektor ved Høgskolen, og det knyttes stor spenning til resultatet, melder Høgskolen på sine nettsider. Det er tre kandidater til vervet: Toril Hansen (55), dekan ved Avdeling for helsefag, Øyvin Ytreberg (57), 1. lektor i samfunnsfag, Avdeling for lærerutdanning og Magne Ånensen (54), høgskolelektor i pedagogikk, Avdeling for lærerutdanning.

Fortsatt nøytral

Jarle Aarbakke er enig at Irak-krisa er en viktig sak, men vil ikke uttale seg som rektor.

Tekst MIKKEL BERG

– Jeg får alltid oppfordringer til å undertegne opprop og lignende, men det er ikke da privatpersonen eller samfunnsborgeren Jarle Aarbakke som spørres, det er *rektor* Jarle Aarbakke. Universitetet skal være det største rommet for fri meningsbrytning, undervisning og forskning. Jeg mener rommet blir videre og åpnere dersom jeg som øverste leder avgrenser rektorrollen slik jeg har gjort. Jeg respekterer selvfølgelig at andre tolker rektorrollen og lignende roller, annerledes enn meg.

– Hva skjedde med planen om en felles universitets-uttalelse?

– Vi universitetsrektorene snakket om denne og andre henvendelser, og fant at vi ikke skulle skrive under.

Ønsker diplomati

– Er det ikke litt underlig at et UiTø, som har oppretta fredsstudier, ikke kan markere seg som tilhenger av diplomati framfor krig?

– Noe av det første jeg tok tak i som rektor var å få fredsstudiet på plass, etter at saken hadde ligget brakk en tid. Jeg ønsker at UiTø alltid skal være det fremste innen utdanning og forskning på fred. I dette engasjementet ligger et klart ønske om maksimal bruk av diplomati og fredsbyggende tiltak. Det er viktig med bredt engasjement, også fra studenter og ansatte. Det er fortsatt konflikter og nødsituasjoner i hundretall verden over, som krever innsikt og engasjement.

Rektor på heltid

– Men sjøl om du som representant for universitetet ikke kan mene noe, hva med "privatpersonen og samfunnsborgeren Jarle Aarbakke"?

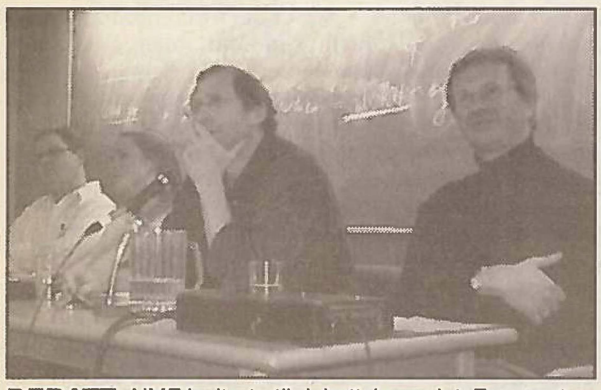
– Så lenge jeg har denne tittelen, er det ingen person på denne jord som kan skille mellom de to rollene.

– Så da kommer du altså ikke til å ytre deg i en eneste anna politisk sak heller, ikke en gang på privat basis, all den tid du er rektor?

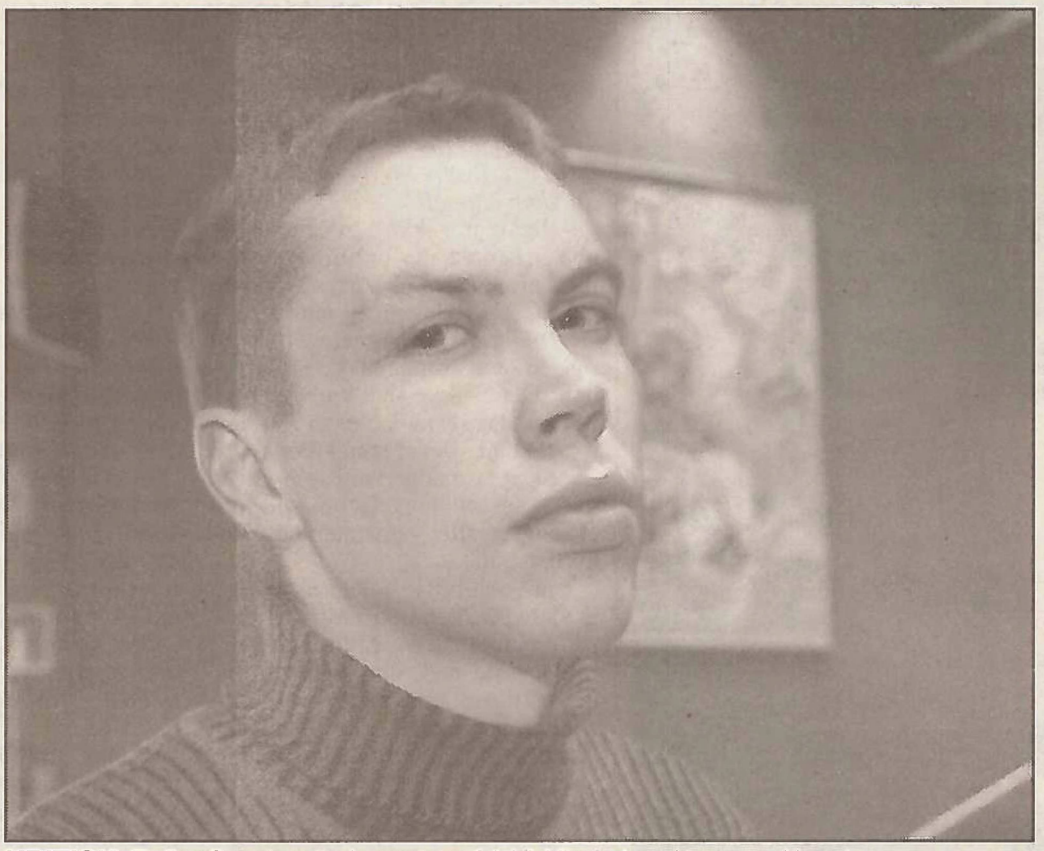
– Jeg har mandat til å uttale meg om universitetspolitikk og forskningspolitikk. Jeg prøver så langt tid og anledning tillater det å gå ut med standpunkter som reflekterer essensen av demokratiske prosesser innad på UiTø i slike saker.

Turnustrøbbel

Til høsten står 151 medisinstudenter på venteliste for turnus i Norge, men langt fra alle får plass. – Dette går på troverdigheten til medisinstudiet løs, mener Torfinn Gaarden, som snart er på venteliste selv.

DEBATT: NMF inviterte til debatt. I panelet: Fra venstre: Jo-Endre Midtbu (Yngre legers forening), Ragnhild Øydne Støen (NMF), Kjell Røynesdal (Helsedepartementet) og Einar Hannisdal (Helse Nord).
Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

KRITISK: Torfinn Gaarden etterlyser at noe faktisk blir gjort med turnusproblemet

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Det er et velkjent problem at det ikke er nok turnusplasser til ferdigutdannede medisinstudenter. Nå er imidlertid problemet større enn noen gang, og studentenes frustrasjon tydeligere enn før. Onsdag 5. mars inviterte Norske medisinstudenters forening (NMF) Tromsø til møte og paneldebatt for studentene.

Hvordan skal problemet løses? Hva blir gjort fra myndighetenes side? Kjell Røynesdal fra Helsedepartementet var tilstede for å svare på spørsmål.

Han kunne fortelle at det har blitt satt ned et utvalg som skal se på ordningen med turnustjeneste. Når dette har gjort seg ferdig, skal forslag til endringer ut på høring, og man regner med at det fra starten av 2004 skal være på plass.

Det er det imidlertid ikke alle som har tro på.

– Utrolig frustrerende

– Jeg har ikke tro på den tidsrammen Røynesdal forespeiler. Det har ikke blitt gjort noe med problemet tidligere enda man har hatt sikre prognoser på den negative utviklingen, sier Torfinn Gaarden, som er inne i sitt siste år som student. Til våren skulle han gått ut i turnus, men må stå på venteliste.

Problematikken rundt turnusordningen har vært oppe før, men det er først nå i det siste at ventelistene har begynt å vokse.

– Det er utrolig frustrerende at man ikke har gjort noe med en situasjon man har kjent til i lengre tid.

– Dette går på troverdigheten til studiet løs. Det er viktig for medisinstudenter å kunne vite at man har turnusplass når man er ferdig, mener Gaarden.

– NMF for feige

NMF, studentenes egen interesseorganisasjon, blir også for ansvarsfraskrivelse. NMFs leder, Ragnhild Ø. Støen, mener det ikke er mulig for NMF å ta stilling når det er snakk om å prioritere enkelte studentgrupper fremfor andre i turnus-køen. Man vurderer om studenter som kommer til Norge fra utlandet skal plasseres bak studenter med norsk utdanning i køen. Men NMF representerer begge gruppene, og vil ikke uttale seg.

– Jeg er lettere oppgitt over NMF. Det er totalt uforståelig at de ikke vil ta stilling i en så viktig sak som dette. Nå må man ta ansvar ovenfor sine egne medlemmer, tordner Ellinor Haukland. Hun studerer på sitt femte år.

– NMF er for feige i denne saken, mener Gaarden. De bør tørre å ta et standpunkt, selv om det kan være upopulært. Vi vil nå øve press på NMF Tromsø for å påvirke situasjonen, sier Gaarden.

–Vi mener at utlendinger ikke bør få turnusplass i Norge. Man må skaffe flere plasser og en garanti for turnusplass. Vi jobber også for å gi dem som står på venteliste noe fornuftig å gjøre, sier NMF-leder Ragnhild Ø. Støen.

Hun kom også med forslag til endring i systemet:

– Hva med å la de to første arbeidsårene etter studiet være grunnlag for autorisasjon som lege? foreslo hun.

Vil uteksaminere to ganger i året

Den viktigste grunnen til at det er så mange som må vente er at Tromsø og Trondheim bare uteksaminerer leger en gang i året, mens Oslo og Bergen har ferdige kandidater både vår og høst. Dermed går antallet turnuskandidater i bølgedaler. Dette problemet vil Universitetet gjøre noe med.

– Turnustjenesten er i dag organisert som i oldtiden, mener dekan på Medisinsk fakultet, Georg Sager.

– Det er på tide å tenke helt nytt. Det er helt hårreisende at det ikke går an å være mer fleksible. Vi har sendt et brev til helseminister Høybråten. Myndighetene har mulighet til å finansiere flere plasser, mener Sager.

– For å få et jevnere antall turnuskandidater året gjennom vil Universitetet nå dele opptakene i to fra og med høsten 2004, opplyser han.

Folk, økosystemer og miljøendringer

Nærmere 200 vitenskapsfolk samlet seg i slutten av februar i Tromsø for å utveksle oppdagelser og synspunkter.

Tekst CALVIN KROGH

Arktisk-alpine økosystemer og folk i et miljø i endring var tema for konferansen som ble holdt på Norsk Polarinstitutt i Tromsø mellom 23. februar og 1. mars.

Konferansen samlet i underkant av 200 deltakere, forskere og studenter, fra minst 23 forskjellige land. I løpet av konferansen ble det holdt nærmere 100 foredrag som omhandlet et vell av tema – fra effekter av klimaendringer på forskjellige områder, biologiske effekter av UV-stråling, helsemessige utfordringer folk på Grønland står overfor, russiske, kvinnelige immigranter i Nord-Norge – og mye annet.

I tillegg til foredrag ble det arrangert workshops, diskusjonsgrupper og en ekskursjon til Sommarøy.

Denne konferansen kan knapt beskyldes for å være spesielt publikumsvennlig, men så var den vel neppe ment for folk flest heller. En av de besøkende mente at konferansen mer enn noe var et statement – en påstand som sikkert har en viss sannhetsgehalt, med tanke på at Norsk Polarinstitutt den 2. mars feiret sitt 75-årsjubileum med brask og bram – men den er også svært viktig fordi arrangementer av denne typen gir vitenskapsfolk større anledning til å utveksle nye oppdagelser og synspunkter (hvilket antakelig vil hjelpe mennesker til å ta mer fornuftige valg i forhold til miljøet i fremtiden – således var kanskje konferansen indirekte ment for folk flest likevel).

Utfordringar på Sri Lanka

Tekst KJARTAN OTTERÅ

Senter for fredstudier ved Universitetet i Tromsø arrangerte fredag 28. februar ein konferanse om freds- og rehabiliteringsprosessen på Sri Lanka.

Noreg har vore ein viktig aktør i fredsprosessen i landet, både gjennom mekling og humanitært arbeid. Spørsmålet nå er kva som må gjerast for å bygga opp eit fredeleg og stabilt samfunn på den krigsherja øya, og kva Noreg kan bidra med.

Blant innleiarane var representant for den srilankiske regjeringa, K. Godage, ein representant frå det norske Utanriksdepartementet og ein frå universitetet i Jaffna. Konferansen kuliminerte i ein paneldebatt der blant anna Godage måtte svare på kva dei srilankiske myndigheitene gjorde for å breie fredsprosessen ut til folket, og ikkje berre let han føregår på toppen av pyramiden, mellom leiarane av partane i konflikten. Han var einig i at dette var ei svært stor utfordring for landet, og viste til informasjonskampanjar og informasjon i skulen som nokre tiltak.

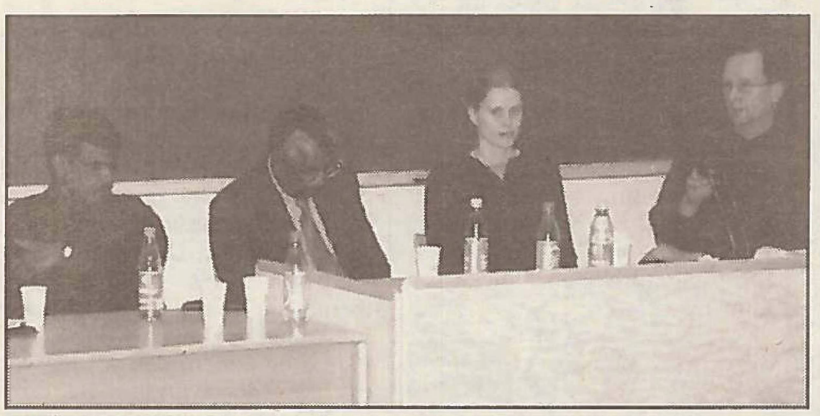
Professor Ole Mjøs, stilte spørsmål frå salen om kva som må gjerast for å styrka fredsprosessen, og kven som her bør spele ei rolle. Han peikte først og fremst på akademias rolle i prosessen, og viste blant anna til vellykka eksempel frå Guatemala.

– Professorar og studentar må ta seg av spørsmål om menneske- og borgarrettar. Universitetsmiljøet på Sri Lanka må diskutere, gjerne saman med folk frå Noreg, for så å få det ut til folket, meinte den nye Nobelkomité-leiaren.

K. Godage forklarte at dei frå regjeringas side vil bygge ei verdibasert demokrati, med rettferd og menneskerettar i botn. Her bruker dei allereie akademia aktivt, sa han.

Ved forslag om å få den srilankiske studentrørsla med i fredsprosessen blei det påpeikt frå srilankisk side at studentorganisasjonane truleg ikkje ville vere med på dette fordi ei slik sak ikkje er radikal nok. Dei vil ikkje kjempe for fred når det allereie er fred. Dei har andre ting å kjempe for.

Som eit apropos til debatten om demokrati-, organisasjons- og samarbeidsproblem minte Godage nordmennene på at vanlege folk i Sri Lanka på dag har store nok problem i kvardagen med å få mat og ein plass og bu.

FREDSKONFERANSE: Senter for fredstudie arrangerte 28. februar ein konferanse om freds- og rehabiliteringsprosessen på Sri Lanka.
Foto KJARTAN OTTERÅ

Rettelse

I forrige nummer hadde vi et intervju med den afghanske journalisten Fakhria Selahshor som nå jobber ved Universitetet i Tromsø. I siste avsnitt står det at hun mener årsaken til bombingen av Afghanistan er oljen. Dette er naturligvis galt, da landet ikke er noe oljeland. Det hun mente var at oljen er årsaken til krigshisselsen mot Irak, noe som for øvrig kom frem i en helt annen sammenheng. Utropia beklager.

Geologisk høyteknologi

Institutt for geologi har tatt i bruk sitt nye avanserte mini-visjonarium. Utstyr og programvare er gitt av Statoil, og åpner helt nye muligheter for å kartlegge geologisk materiale.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Visjonariet fungerer som en visuell tredimensjonal betraktning av landskap og berggrunn. Dette vises på storskjerm og brukeren benytter 3D-briller for å kunne få inntrykk av dybden i bildet. Dermed har man mulighet til mye enklere å bli kjent med områder som vurderes med tanke på utvinning av olje/gass, og å sammenligne berggrunn fra sted til sted og fra periode til periode. På den måten kan man for eksempel tydelig se hvor det kan være lønnsomt å starte oljeboring.

Rekruttering

Helt siden den første kartleggingen av olje i Barentshavet tidlig på 80-tallet har Universitetet i Tromsø hatt et tett samarbeid med Statoil. Lenge var samarbeidet tuftet på forskning, nå innebærer det også læring, utdanning og formidling.

– Vi er en typisk kunnskapsbedrift, og er opptatt av å skape ny kunnskap. I Tromsø er man flinke på olje og gass, noe som er av stor betydning for oss, forklarer direktør i Statoil, Martin Bekkeheien.

Statoil satser store summer på å stimulere utdanningsmiljøet i Norge på de feltene man har behov for kompetanse. Det gjelder realfag generelt, men spesielt innenfor petroleum- og gasstekknologi. Rekruttering er viktig for Universitetene, men ikke minst for bedrifter som Statoil som skal nyttegjøre seg av kompetansen i praksis. De siste årene har man slitt med kraftig nedgang i antall studenter, derfor støtter Statoil også Universitetet med midler til formidling og rekrutteringsarbeid.

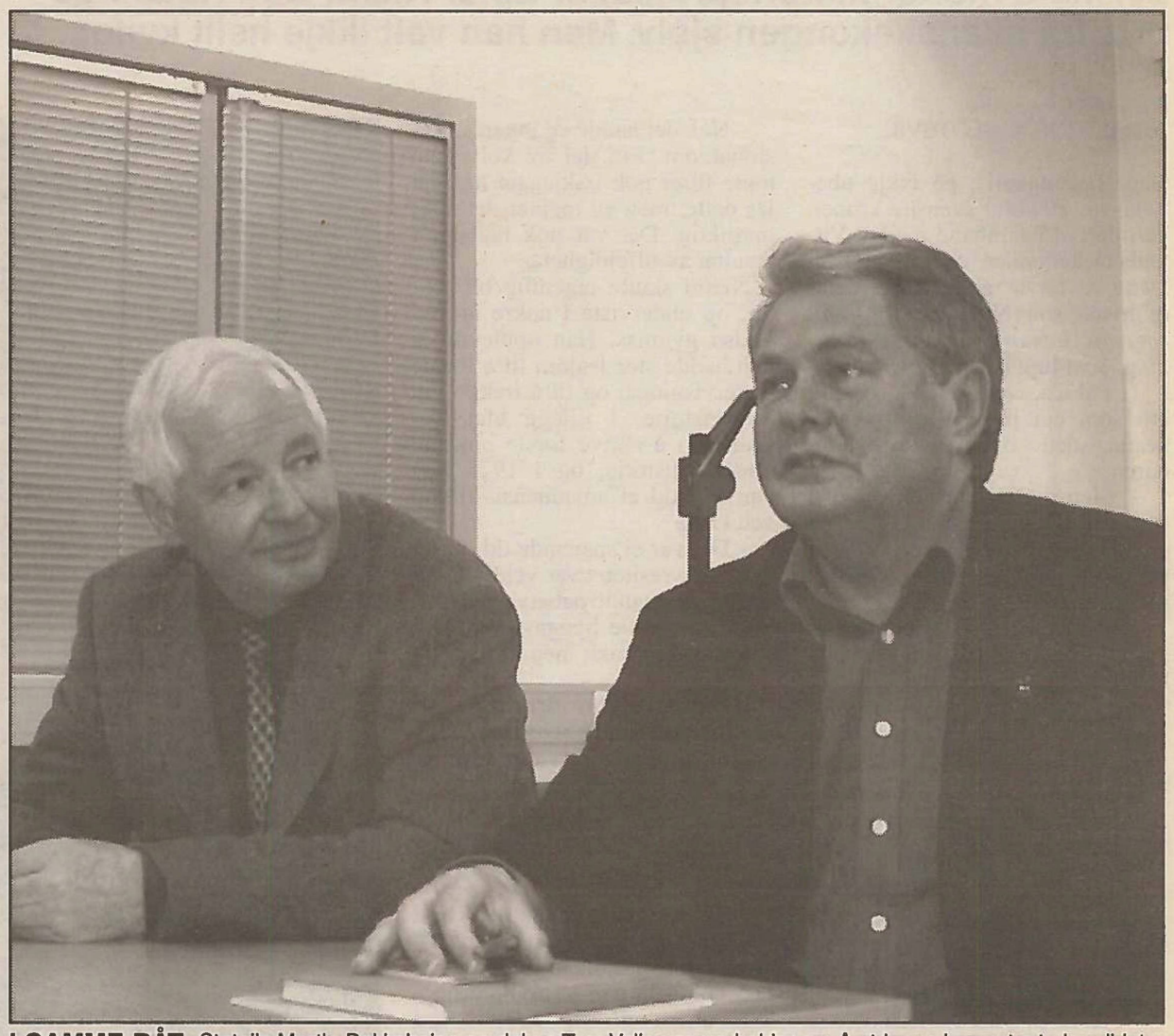
2 millioner i året

Avtalen med Matematisk naturvitenskapelig institutt har en ramme på 2 millioner kroner i året.

– Vi er helt avhengig av eksterne midler for å drive forskning, derfor er dette samarbeidet meget viktig for å sikre kompetente kandidater til næringslivet, forklarer dekan ved instituttet, Tore Vorren.

– Avtaler som denne har vi stor glede av. Statoil og universiteter og høgskoler er i samme båt, vi er avhengig av de samme, nemlig kunnskap og kompetanse. Vi bruker årlig rundt en milliard på læreaktiviteter og 60 millioner på universitet og høgskoler, men dette er utgifter til senere inntektservervelse, forklarer Bekkeheien.

– Med all den nye informasjonsteknologien vi har tilgjengelig har situasjonen for forskere blitt revolusjonert de siste årene. Uten dette hadde man ikke tjent penger på olje og gass i Norge, mener han.

I SAMME BÅT: Statoils Martin Bekkeheien og dekan Tore Vollen samarbeider om å utdanne kompetente kandidater for arbeidsmarkedet.

Europas beste software

Statoil har utviklet et datasystem de kaller *Geo 2000* som alle høyere utdanningsinstitusjoner i landet kan benytte seg av. Her har man tilgang til alt av teknologisk materiale som er samlet. Et eksempel er *SvalSim,* et system man bruker i Tromsø for å gjøre seg kjent med områder studentene senere skal ha feltarbeid i på Svalbard. Dette programmet ble kåret til beste software for e-læring i hele Europa i 2002.

– Vi kaller dette infrastruktur. Hensikten med e-læring er at hele landet skal ha tilgang til det samme materialet, noe landet som helhet har stort faglig utbytte av, forklarer en stolt Bekkeheien.

– Veldig fornøyd

Bjarne Rafaelsen, doktorgradsstudent ved institutt for geologi, er meget tilfreds med det nye hjelpemidlet instituttet har fått. Han presenterte visjonariet for pressen. I tillegg til selve programmet hører det med en kraftig pc og utstyr for redigering av foto og film.

– Her har vi tilgang til alt av teknologisk materiale; seismiske linjer, profiler, geologiske kart, satellittbilder. Et veldig bra verktøy for studenter og forskere, sier Rafaelsen.

Han viste også frem SvalSim – det prisbelønte programmet. Det oppdateres kontinuerlig. Hver vår drar rundt 100 forskere til Svalbard på feltarbeid, og nye data blir registrert i programmet, slik at det til en hver tid er oppdatert. Geologistudenten mener dette hever utdanningen i Tromsø i Europasammenheng.

– Dette systemet er av stor betydning for oss studenter, og er så bra at det tiltrekker seg folk fra hele Europa, mener Rafaelsen.

Arnout Colpaert fra Belgia er en av dem som har blitt tiltrukket av Tromsø.

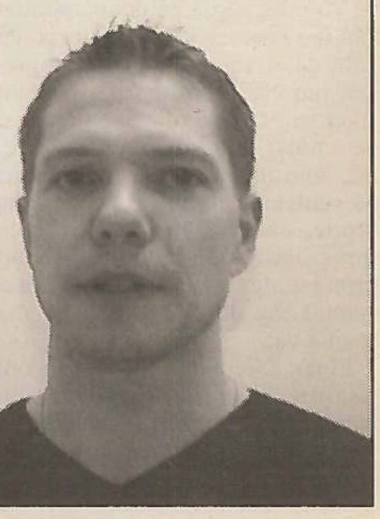
– Det er generelt god utdanning i Norge, mener han.

Rafaelsen mener Norge har en fordel fremfor andre land.

– I Norge får man tilgang til alle mulige data og informasjon man trenger, det gjør man ikke i utlandet, mener han.

FORNØYD: Doktorgradsstudent Bjarne Rafaelsen er meget godt fornøyd med det nye visjonariet.

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Nye mastere

Tekst TROND HØIBØ

38 mastergradsprogrammer ble vedtatt av universitetsstyret 20. februar. Men mange av programmene inneholder flere forskjellige løp, så alternativene er egentlig enda flere.

I kvalitetsreformen ønsker man en større grad av tverrfaglige tilbud. Nordisk mellomalder er et eksempel på dette. Sannsynligvis vil det bli flere og flere tverrfaglige studietilbud i årene som kommer.

Det er også et mål å utvide samarbeid mellom institusjoner. Master i sykehusledelse er et samarbeid mellom Universitetet i Tromsø og Høgskolen i Bodø.

En annen endring er kravet til selvstendig arbeid. De sentrale myndighetene har bestemt at maksimumskravet for selvstendig arbeid, det vil si arbeid med avhandling, i en mastergrad er 60 studiepoeng. De fleste av programmene som ble vedtatt av universitetsstyret har dette kravet, men det finnes noen unntak. Ved enkelte fag vil det bare bli krav om 30 studiepoeng, det vil si et halvt års arbeid. Enkelte i universitetsstyret spurte seg om studentene ville søke seg til de fagene med en kortere avhandling fordi de er "lettere " å fullføre.

Vedtaket inneholder også to forskjellige typer mastere. En disiplinbasert eller yrkesrettet to-årig mastergrad, som ligner mest på det gamle hovedfag og en erfaringsbasert mastergrad over halvannet eller to år. Den siste trenger ikke nødvendigvis bygge videre på fag fra lavere grad, men kan være satt sammen av fag og disipliner på en ny måte, gjerne knyttet til etter- og videreutdanning. For å bli tatt opp til et slikt program må du ha to års relevant arbeidserfaring i tillegg til det vanlige utdanningskravet om bachelorgrad eller tilsvarende.

Jørstad fortsetter

Tekst TROND HØIBØ

AU foreslo å tilbakekalle valget av Brynjar Jørstad som NSU-representant, men fikk ikke tilstrekkelig tilslutning i studentstyret. På Norsk studentunions (NSU) landsting forrige måned foreslo Brynjar Jørstad en annen kandidat enn den et enstemmig arbeidsutvalg (AU) ville ha. AU følte seg dolket i ryggen og ville tilbakekalle valget på Jørstad. Men da de fremmet forslaget på studentstyremøtet stemte ti av 24 medlemmer mot forslaget. Det var to for mange til at det skulle bli vedtatt.

AU- og Studentstyreleder Fredrik Kvensjø er skuffet.

– *Hva tenker du om utfallet?*

– Saken er jo at flertallet i studentstyret ville tilbakekalle Jørstad, men det kreves 2/3 flertall for et slikt vedtak. Vi er jo nødt til å akseptere det, men det er ikke det beste utgangspunktet for samarbeid verken i studentstyret eller i NSU, sier Kvensjø.

– *Sier du egentlig at det er vanskelig å godta?*

– Ja, men vi må jo gjøre det beste ut av det, svarer Kvensjø.

– For min del er saken avslutta, sier Brynjar Jørstad. Han er overrasket over at så mange stemte for AUs forslag, men er glad for at det likevel gikk bra for hans del.

– *Hva mener du om AUs håndtering av saken?*

– Jeg mener det jeg har ment hele tiden, dette er storm i et vannglass. Jeg er overrasket over at AU har lagt så mye i den, svarer han. Nå regner jeg med at folk vil legge dette bak seg og drive med det vi skal drive med: Politikk og ikke personkonflikt.

Historisk pris til Einar Niemi

20. mars mottar historieprofessor Einar Niemi Gad Rausings pris frå svenskekongen sjølv. Men han veit ikkje heilt kvifor.

Tekst TONE N. SLOTSVIK

Gad Rausingspris, på ikkje ubetydelege 800.000 svenske kroner, vert delt ut i samband med at Vitenhetsakademien er 250 år i år. Dette er første gongen ein delar ut prisen, som Niemi får for *fremragende humanistisk forskergjerning*. Kva ligg bak?

– Faktisk veit eg ikkje heilt, ettersom dei ikkje har sagt noe, svarar den overraska prisvinnaren.

– Men det er lagt vekt på den samla forskargjerninga, ikkje på eitt enkeltverk og det nordiske perspektivet ein del av arbeidene mine har.

Som forskar har han mellom anna fokusert på migrasjonshistorie og minoritetar. Niemi trekk fram at han ikkje har vore aleine om dette. Han viser til at forskingsmiljøet her i Tromsø har betydd mykje.

– Eg må nemne at det er mange å dele æra med, folk eg har samarbeidd mykje med både i Tromsø og i utlandet, seier han. Eg har også medforfattarar å takke, som Knut Einar Eriksen, Einar-Arne Drivenes, Lars Ivar Hansen og Helge Salvensen.

– *Kva er det miljøet her i Tromsø har gjort som var så spesielt?*

– Noe av det viktigaste er nok at me ved UiTø var tidleg ute med å forske på etniske minoritetar, og at forskinga har vore knytt til heile Nordkalotten.

Migrasjon til alle tider

Til hausten kjem Norsk innvandringshistorie, eit trebindsverk der Niemi er ein av forfattarane.

– Det er feil å tru at Noreg ikkje var fleirkulturelt før innvandringa på 70-talet. Også på dette området kan me lære mykje av historia. På 1800-talet var myndigheta oppteken om etniske minoritetar, blant anna samane, skulle integrerast i den norske kulturen eller ikkje. Då, som no, var det mykje fokus på skulens rolle, og på om borna skulle undervisast på sitt eige språk. Den gong valde ein tilslutt fornorskingspolitikk. Men historia gjentar seg ikkje, og kvar tid må ta sine val.

Einar Niemi talar varmt om historia, sjølve moderfaget som famnar om alle samfunnsfaga.

– *Var det heilt opplagt at du skulle bli professor i historie?*

– Nei, det hadde eg ingen ambisjonar om. Ein del av kollegane mine flirer nok i skjegget når dei les dette, men eg meiner det heilt oppriktig. Det var nok heller eit resultat av tilfeldighetar.

Niemi skulle eigentlig bli lektor, og underviste i nokre år ved Vadsø gymnas. Han opplevde at han hadde stor fridom til å forme undervisninga, og til å trekke inn lokalhistorie. I tillegg blei han spurt om å skrive første bind av Vadsøs historie, og i 1975 blei han tilbudd ei amanuensisstilling ved UiTø.

– Det var ei spanande tid, fortel han. Universitetet var veldig ungt, og det var mange debattar om korleis faga skulle byggast opp. Det som skjedde trakk meg til seg.

Historia som drivkraft

Etter noen år ved universitetet blei Niemi fylkeskonservator, og var i noen år også Professor II i ved UiTø. Frå 1989 av har han vore tilbake ved Universitetet for fullt.

– *Kva er det som er drivkrafta no?*

– Eg trur at eg fortsatt er svært nyfiken, og ikkje berre innan historie, men også innan tilgrensande fag, som etnologi, sosialantropologi, arkeologi. Og eg les også mykje skjønnlitteratur, som eg ofte opplever kan ha relevans for historiefagleg tenkemåte. Det er viktig å vere disiplinovergripande. Samstundes er det historie som er min innfallsvinkel. Det er noe med dialogen mellom fortid og nåtid som fascinerar meg. Denne dialogen er på ingen måte objektiv, og det skal han heller ikkje vere.

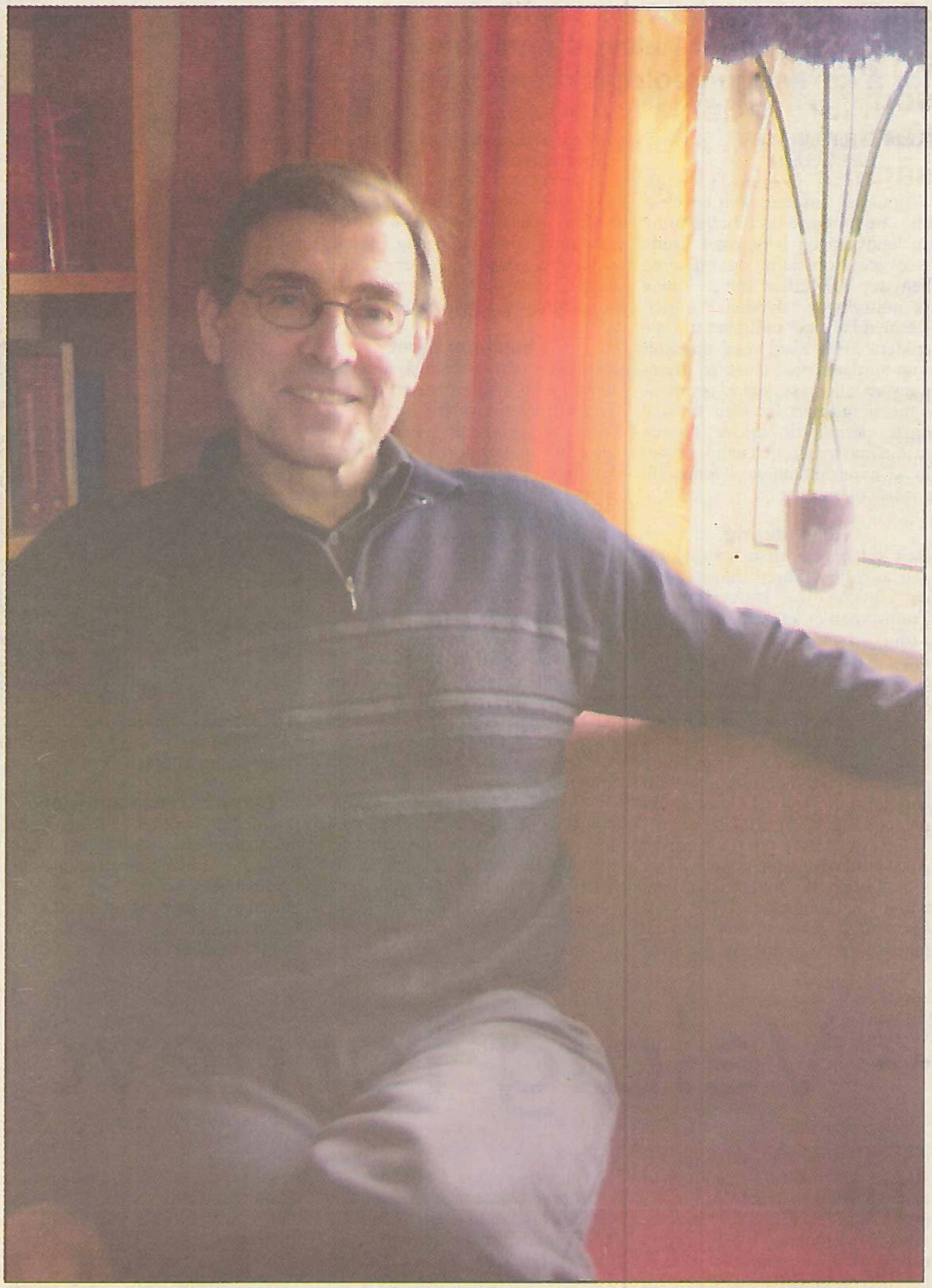
Morgonstund og gull i munn

– *Du er kanskje eĩn av dei som sprett opp av senga kvar morgon, og gler deg til å gå på jobb?*

– Eg er i det minste ein morgonfugl, eg liker å komme tidleg til kontoret. Då er det heilt stille her, og eg kan bruke tid på å lese og tenke. Men for all del, det er ikkje bere arbeidet som opptar meg. Eg er glad i å reise, og ikkje minst i å vere ute i naturen, aller helst på fisketur med mitt 8-årige barnebarn, seier mannen som no burde ha råd til å ta seg fri.

– *Mange lurer nok på kva pengane skal gå til?*

– Eg veit ikkje om det er noen rammar for kva eg kan bruke dei til, og dessutan har eg ikkje hatt tid til å tenke så mykje på det. Men det er jo mest riktig at dei blir brukt til noe som er forskingsretta. Tilhøva ved universitetet i dag er jo slik at forskninga får altfor lite pengar. Eg frykter også at den store reformen vi no skal gjennomføre, vil ta endå meir av tid og pengar til undervisning. Det er sjølvsagt viktig nok, men forskninga kan fort bli ein salderingspost.

MORGONFUGL: Einar Niemi, overraska og nøktern prisvinnar. **Foto** TONE N. SLOTSVIK

Sameting utan makt?

Den nye boka i maktutreiinga, *Samer, makt og demokrati,* viser eit Sameting som i dag står ovanfor store legitimeringsproblem.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

Skal vi tru Bjørn Bjerkeli, førsteamanuensis ved Universitet i Tromsø og medredaktør for boka, står Sametinget i dag i eit spaningsforhold mellom folk, marknad og stat.

– Sametinget står ovanfor utfordringar både lokalt og globalt. På den eine sida slit Sametinget lokalt med ei skeiv kjønnsfordeling. Kvinnene utgjer ein klar minoritet. Dette er både eit legitimerings- og demokratiproblem for Sametinget, forklarer han. På den andre sida slit dei med ein stadig sterkare marknad og sterk styring frå Stortinget. Sametinget har tradisjonelt sett drive ein slags motkonjunkturpolitikk mot desse, for å prøve å ta vare på småskaladrifta som ein ofte finn i samband med reindrift og fiske.

Brei deltaking

– Men i denne samanhengen blir som regel Sametinget for svake, noko som fører til ei avmaktskjensle. Samtidig spør folket seg kva som er poenget med å stemme når Sametinget i realiteten ikkje har noko makt, fortel Bjerkeli.

I maktutreiinga er det nå komme i alt 24 bøker om makt og demokrati i Noreg, men berre ei knytt til samiske problemstillingar.

– Det kunne blitt laga like mange berre om samiske spørsmål, seier førsteamanuensissen, som viser fram ei brei utreiing, der både antropologar, juristar, statsvitarar, filosofar og medieforskarar er med. Frå Universitetet i Tromsø er blant anna Nils Oskal (filosofi), Svanhild Andersen (sosialantropologi), Trond Thuen (sosialantropologi) og Henry Minde (historie) representert.

Rokkans forsømte arbeid

Bjerkeli understrekar at denne boka ikkje er noko forskingsprosjekt, til det var det ikkje midlar. Men ho peikar på ein del problemstillingar.

Per Selle, også han redaktør for *Samer, makt og demokrati* og professor ved Institutt for samanliknande politikk i Bergen, meiner han nå vidarefører arva etter sin nordnorske læremeister Stein Rokkan.

– Rokkan var svært opptatt av, og via mest all si forsking til å sjå på sentrum/periferi -forhold og på etnisk mobilisering, men samiske problemstillingar er ikkje nemnd med ein fotnote, fortel vestlendingen. Nå vil eg prøva og gjera det arbeidet han forsømte.

Selle meier også det er bra at eit meir breitt spekter av sørnorske miljø kjem med i den samiske forskinga. Til nå er det berre antropologar og juristar frå Sør-Norge som har delteke, i tillegg til eit stort engasjementet ved Universitetet i Tromsø.

Nyttig samisk rekrutteringsseminar

Senter for samiske studier arrangerte 25.-26. februar seminar, som første del av arbeidet med å kartlegge og drøfte rekruttering til samisk forskning.

FORNØYD: Per Klemetsen Hætta er godt fornøyd med rekrutteringsseminaret. Forskjellene fra minoriteter på New Zealand og her i Norge er ikke store. **Foto** KJARTAN HABBESTAD

Tekst KJARTAN HABBESTAD

Programstyret i Norges forskningsråd besluttet i høst å sette av midler til kartlegging av rekrutteringssituasjonen til samisk- og urfolksrelatert forskning. Senter for samiske studier (SfSS) ved Universitetet i Tromsø har fått prosjektet, og som første del av prosessen ble det 25.-26. februar arrangert et første seminar med rekruttering som tematikk. Prosjektet skal fullføres i løpet av dette året, og avsluttes med en lignende konferanse på senhøsten.

Nestleder ved SfSS, Per Klemetsen Hætta er fornøyd med arrangementet:

– Dette er en bra måte å starte et prosjekt som dette på, og vi er alt i alt godt fornøyde.

Kolliderte med sametingssamling

Hætta sier at oppmøtet var noe dårligere enn det de er vant med fra lignende seminarer. Årsaken til dette er trolig at seminaret kolliderte med sametingssamlingen. Og med deltakere fra blant annet Sverige, Finland og New Zealand var det ikke uproblematisk å endre tidspunktet.

Innlegget til Linda Tuhiwai Smith fra nettopp New Zealand stod sentralt særlig den første dagen av seminaret, som ble en komparativ diskusjon omkring rekrutteringssituasjonen blant urfolk på New Zealand og i Norge.

– Forholdene her og på New Zealand er utvilsomt ulike, både med hensyn til antall og de perspektivene man legger til grunn. Nettopp derfor er det interessant å høre hva andre gjør, sier Hætta.

Samisk som forskningsspråk

På andre del av seminaret ble det fokusert mer spesifikt på rekruttering til samisk forskning i Norge, og i særdeleshet spørsmål knyttet til samisk språkforskning og forskning på samisk.

– Det er et ønske å satse på samisk som forskningsspråk. Samisk høyskole er et eksempel på en institusjon hvor aktiviteten i all hovedsak foregår på samisk. Skal det være mulig å drive forskning på samisk her på universitetet må vi sørge for å ha på plass grunnleggende ting, som for eksempel veilederkompetanse, forteller Hætta.

Samtidig påpeker han at man må fokusere på resultater, og ikke bare etnisitet eller språk i forskningsarbeidet. Han mener at man også må rekruttere ikkesamer til urfolksforskning, og øke interessen blant studenter for urfolksforhold.

– Det er allikevel ikke uvesentlig å rekruttere samer til forskningen. Det har med perspektiv i forskningen å gjøre, samt at det er viktig å øke kunnskapsstatusen i samiske samfunn. Dette må vi klare å arbeide med samtidig, mener Hætta.

Skal få oversikt

Kartleggingsarbeidet vil pågå utover våren og høsten. Prosjektet skal ha kontakt med utdanningsinstitusjoner og enkeltforskere for å registrere de ulike forskningsprosjektene som finnes.

Det ble på seminaret etterlyst innlegg som kunne se situasjonen fra studentenes perspektiv. Det var studenter blant deltakerne, men ingen med bidrag fra talerstolen.

– Vi er åpne for at dette kunne vært med og mer fokusert på, forteller nestlederen.

Innspill fra New Zealand

I 1989 var det ingen doktorgrader avlagt av maorier på New Zealand. Linda Tuhiwai Smith og mannen Graham arbeider for å få 500 kandidater i løpet av de neste 5-6 årene.

Tekst KJARTAN HABBESTAD

Linda Tuhiwai Smith, som arbeider med rekruttering ved The National Institute of Research Excellence for Maori Development and Advancement på New Zealand, var invitert til Universitetet i Tromsø i forbindelse med samisk rekrutteringsseminar. I sitt innlegg påpekte hun de spesielle utfordringene rekrutteringen av urfolk til urfolksrelatert forskning i hjemlandet møter.

– Rekrutteringsspørsmålet er ikke bare et spørsmål om hvordan få studentene inn i institusjonene, men like mye et spørsmål om institusjonenes plass i samfunnet, kommenterte hun.

På egne premisser

Når ekteparet Smith startet arbeidet for snaut femten år siden, så de at de ikke ville nå maorisamfunnet gjennom de tradisjonelle pr-byråene. Man var nødt til å gjøre utdanningsinstitusjonene interessante og relevante i det samfunnet maoriene kjenner. Målsettingen er fem hundre kandidater i løpet av de neste5-6 årene.

– Spørsmålet var: Hva ville maori-studenter få ut av institusjonen? Hvorfor skulle de studere? Målet ble å utvikle institusjoner med en forskningsagenda som samsvarte med maorisamfunnets egne ambisjoner, fortalte Smith.

Dette innebar ikke bare å sette fokus på egen kultur, men også å endre forholdet mellom urfolk og den dominerende kulturen på New Zealand.

– For å få akademia og den dominerende kulturen til å inkludere våre interesser, måtte vi endre på en situasjon der fokus på minoritetskulturen var preget av en ensidig negativ vinkling i media. I stedet for å bry oss om de ville akseptere oss, bryr vi oss nå mer om i hvilken grad institusjonene tjener oss. På denne måten ble engasjementet for en endringsprosess lagt på egne premisser.

Samtidig ble dette, i følge Smith, et viktig ledd i å akseptere sin egen maoribakgrunn, og at institusjonene signaliserte dette. Og dette er et sentralt poeng i rekrutteringsarbeidet i dag.

En ny profil

– Vi må akseptere at det er en annen profil på maoristudentene sammenlignet med majoriteten, og dermed tilrettelegge undervisningen og pensum på deres premisser. Vår undervisning vil for eksempelvis aldri foregå i et auditorium, da dette resonnerer dårlig med studentenes egne preferanser. Vi måtte skape en annerledes relasjon mellom studenter og akademikere, påpekte Smith.

– Og siden mat og drikke er sentrale elementer i vår egen kultur, i tillegg til at flere av studentene er i full jobb utenom studiene, finnes det alltid kaffe og te i undervisningsrommet. Dette gir en viktig signaleffekt om aksept, sa hun.

Denne koblingen mellom maorisamfunnet og universitetene var også et sentralt spørsmål i forbindelse med utarbeidingen av pensum og studieprogrammer. Man så at rekrutteringen primært måtte foregå gjennom de uformelle nettverkene som fantes blant maoriene, og utarbeidet fra starten et pensum som var tilpasset de studentene som gradvis etablerte et miljø som ble en bærende bjelke for videre rekruttering. Det ble et sentralt spørsmål hvordan man skulle få dette inn i etablerte fagdisipliner.

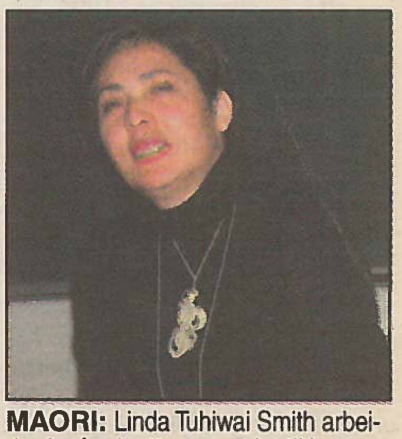
– Etablert pensum vedlikeholdt den tradisjonelle fordelingen av personellet i akademia. Vi måtte rekruttere nytt personell og utvikle kompetanse for å ta et maori-fokus på ulike fagdispliner.

Det ble viktig at endringene i pensumet kom fra maorisamfunnet selv, og ikke nødvendigvis fra institusjonene. Samtidig ble dette en tilnærmingsprosess til at universitetene skulle delta, for å sette dagsorden for urbefolkningen. Derfor ble det viktig å få også ikke-maorier til å ta kurs med urfolkskomponenter på pensum. Disse studentene ble viktige ambassadører for denne prosessen.

Internasjonalisering

Linda Smith påpekte i sitt foredrag også relevansen av samtidens politiske og sosiale rammebetingelser som utgjør konteksten for rekrutteringsspørsmålet.

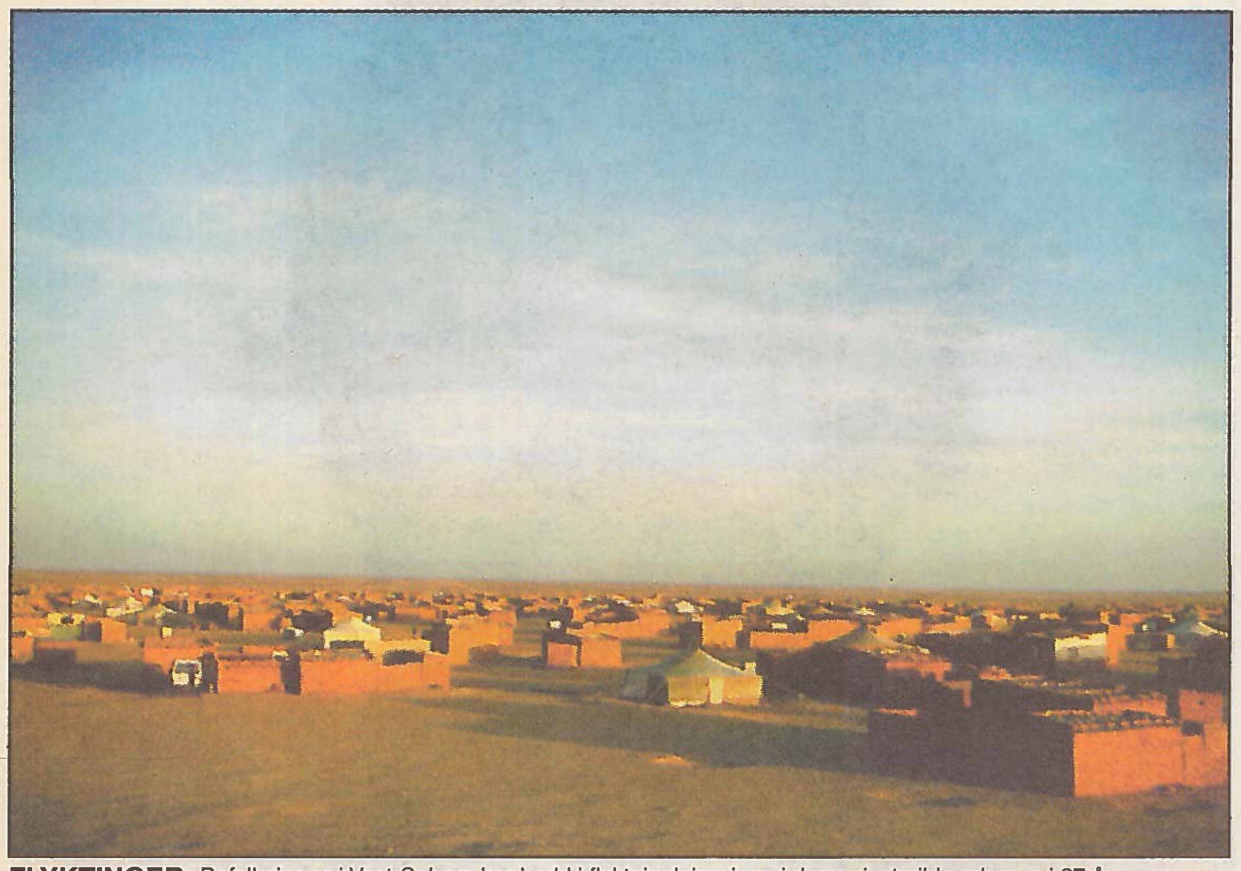
– Internasjonalisering er et veldig dekkende begrep for situasjonen i utdanningsinstitusjonene. Utdanning er blitt et kompatibelt gode ut over institusjonene og landets grenser. Den generasjonsendringen vi er i ferd med å se nå, må sees i forbindelse hele globaliseringsprosessen, sa gjesten fra New Zealand.

MAORI: Linda Tuhiwai Smith arbeider for å rekruttere maorier til høyere utdanning på New Zealand. **Foto** KJARTAN HABBESTAD

– Uetisk av TGS-NOPEC

Signe Aanby, leder i SAIH, mener det er uetisk av det norske seismikkselskapet TGS-NOPEC å ta oppdrag for Marokko utenfor kysten av Vest-Sahara. Også nordnorske bedrifter eier aksjer i selskapet.

FLYKTINGER: Befolkningen i Vest-Sahara har bodd i flyktningleirer inne i den ugjestmilde ørkenen i 27 år.
Foto ERIK HAGEN

OVER HELE VERDEN: SAIH og leder Signe Aanby engasjerer seg i prosjekter og konflikter verden over. Konflikten i Vest-Sahara er en av dem.
Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

TGS-NOPEC, som er notert på Oslo Børs, har fått mye negativ fokusering i det siste grunnet selskapets indirekte støtte til den marokkanske okkupasjonen av Vest-Sahara. Siden 1975 har Marokko okkupert Vest-Sahara og drevet befolkningen på flukt. FNs Sikkerhetsråd har gang på gang fordømt okkupasjonen, og man har siden 1991 forsøkt å avholde lovlig folkeavstemning om hvorvidt saharawiene skal være et eget land, eller underkaste seg Marokko.

I strid med internasjonal lov

Nå har Marokkanske myndigheter drevet med kartlegging av oljeforekomstene utenfor kysten av Vest-Sahara ved hjelp av det norske selskapet TGS-NOPEC, som arbeider på kontrakt for oljeselskapene TotalFinaElf og Kerr McGee.

– FN har slått fast at kontraktene er ugyldige. På dette grunnlaget er det varslet søksmål mot TGS-NOPEC. Havrettskonvensjonen er klar på at kartlegging og/eller utvinning av naturressurser ikke er tillatt i et okkupert land, sier kampanjeleder i Støttekomiteen for Vest-Sahara, Erik Hagen.

Undersøkelsene er nå avsluttet.

– Vi mener at TGS-NOPEC nå bør gå i dialog med myndighetene i Vest-Sahara og finne en løsning på dette.

Mange norske aksjonærer i TGS-NOPEC vurderer å trekke seg ut eller har allerede gjort det, blant annet etter press fra SAIH og støttekomiteen. Leder i SAIH, Signe Aanby, er ikke begeistret for det norske engasjementet i Vest-Sahara.

– Uetisk

– Det er uetisk og uverdig å støtte en slik ulovlig okkupasjon på denne måten. Når man i tillegg ikke informerer aksjonærene om slike prosjekter er det svært kritikkverdig, mener hun. Sammen med Støttekomiteen for Vest-Sahara har tidligere SAIH-medlemmer informert ulike aksjonærer i TGS-NOPEC om hvilken virksomhet de er med på å støtte.

– Dette har ført til at flere har trukket seg ut, sier Aanby. Hun er godt fornøyd med norske myndigheters behandling av saken.

– Det er svært positive signaler norske myndigheter har sendt ut. Statssekretær i Utenriksdepartementet, Vidar Helgesen og Jan Petersen har begge brukt dette som et eksempel på en etisk vanskelig konflikt man bør holde seg unna, uttaler Aanby.

Sparebank1 Nord-Norge aksjonær

Også i Tromsø er det selskaper som har aksjer i det omstridte selskapet. Sparebank1 Nord-Norge sitter på 18.400 aksjer i selskapet, i tillegg til at de har plassert en god del av sine kunders kapital i seismikkselskapets aksjer gjennom ulike fond. Totalt dreier det seg om rundt 35.000 aksjer. Leder i Aktiv Forvaltning i banken, Tom Robin Nøis har ikke vært klar over hva TGS-NOPEC driver med i Vest-Sahara.

– Denne situasjonen er ukjent for meg, dette er noe vi vil følge nærmere i tiden fremover. Nå er våre investeringer relativt små i den store sammenhengen, men vi forsøker generelt å unngå investeringer i selskaper som driver med tvilsomme aktiviteter. Dette er ikke heldig.

Vanskelig å ha oversikt

– Det er viktig at media setter søkelys på slike saker som dette, det er positivt, mener han.

– *Burde TGS-NOPEC ha informert sine aksjonærer om et slikt oppdrag?*

– Dette er ny informasjon for oss, vi har ikke hatt kjennskap til dette før nå. Men det er klart at det hadde vært greit å ha større åpenhet i forhold til aksjonærene i slike saker. De burde gitt beskjed.

– Det er vanskelig å ha oversikt over hva de ulike selskapene driver med rundt om i verden, spesielt slike store selskaper som det her er snakk om.

Aktiv Forvaltning har ingen etiske krav til hvor penger skal plasseres.

– Nei, det har vi ikke foreløpig, men det er klart at dette vil bli stadig viktigere. Vi har egne fond som skal ivareta det etiske; det skal ikke investeres i selskaper som ikke har rent mel i posen, sier Nøis.

Skal lede Nobelkomiteen

Ole Danbolt Mjøs tar over etter Gunnar Berge som leder av Nobelkomiteen. – Jeg ble overraska, men ser på dette som ei stor tillitserklæring, sier professor og fredsforkjemper Mjøs.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Mjøs jobber i dag som professor i medisinsk fysiologi ved Universitetet, noe han har gjort siden han gikk av som rektor i 1996. Nå venter imidlertid enda større utfordringer for vestlendingen som er slått til Ridder av St. Olavs orden tidligere. Etter mange års innsats for fredsstudier i Tromsø og en hel bråte verv i forskjellige sammenhenger, skal Mjøs nå lede arbeidet med å finne velkvalifiserte kandidater til årets fredspris. Det er oppgave han har stor respekt for.

Ydmyk

– Jeg har aldri vært i nærheten av et så stort verv tidligere. Det er med stor ydmykhet og glede jeg tar fatt på denne jobben. Bare det å bli valgt inn i komiteen er en ære, mener Mjøs.

Det er meget prominente personer i komiteen han skal lede. Kaci Kullman Five, Berge Furre og Sissel Rønbeck er alle navn som gir god gjenklang i norsk politikk. Mjøs er den eneste i komiteen som ikke har erfaring fra Stortinget eller regjering.

– Med en slik posisjon som dette har jeg mulighet til å tale til hele verden. Jeg må innrømme at dette er i overkant av det jeg noen gang kunne drømme om, sier en stolt Mjøs.

162 forslag

Nobelkomiteen har en unik posisjon i internasjonal sammenheng og er kanskje viktigere enn noen gang.

– Nobelkomiteen lever ikke i et vakuum, det er klart vi må ta hensyn til situasjonen i verden rundt oss. Fredsprisen er en meget prestisjefylt pris som kan bety mye i den verden vi ser i dag. Vår oppgave blir å finne den eller de rette kandidatene til prisen, forteller Mjøs.

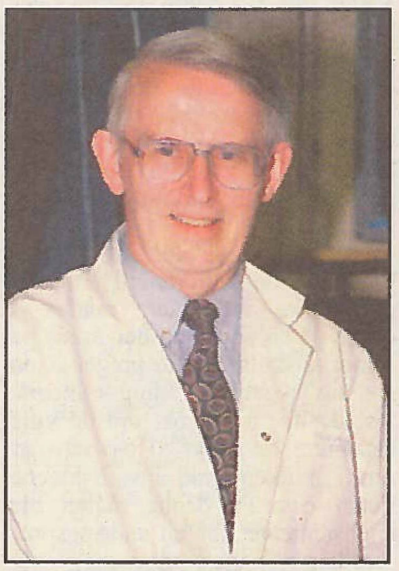
Det kan bli vanskelig nok. Det har nemlig kommet inn rekordmange forslag til verdige prisvinnere, 162 i tallet.

– Vi skal ha 5-6 møter for å avgjøre dette. Offentliggjøringen vil finne sted i midten av oktober, mens tildelingen normalt er 10. desember.

– Men arbeidet vil nok ligge i bakhodet hele tida, innrømmer komitélederen.

Mjøs tror at hans engasjement for fredstudiet i Tromsø har blitt lagt merke til.

– Det jeg har jobbet for her i Tromsø har nok blitt lagt merke til. Jeg er både stolt og glad for det fredsengasjementet vi ser i Tromsø i dag.

HENGER HØYT: Ole D. Mjøs har med sitt lederverv i Nobelkomiteen en meget sentral plass i internasjonalt fredsarbeid.
Foto TROMSØFLAKET

Ridder Overvaag

Ole D. Mjøs er ikke den eneste med tilknytning til Universitetet som har fått store æresbevisninger i det siste. Tidligere direktør for Universitetet, Harald Overvaag, ble 7. mars utnevnt til Ridder 1. klasse av Den Kongelige Norske St. Olavs Orden.

I begrunnelsen heter det blant annet at *Overvaag har hatt den største innvirkning på og det største ansvaret for universitetsoppbyggingen de siste 25 åra.* Etter å ha vært ansatt ved Universitetet i forskjellige stillinger siden 1969, gikk han i 2001 av som direktør, og er nå rådgiver på deltid ved administrasjonen.

Haakons hjertebarn

26. mars går fristen for å søke stillingen som styreleder på Driv ut. Nåværende styreleder, Haakon Nordrum (22), er usikker på om han stiller til gjenvalg.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

– Jeg elsker dette huset, det har blitt litt et slags hjertebarn for meg, sier Nordrum der han sitter i kaféen på Driv. Det er her han trives aller best. Her har han lagt ned utallige timer med arbeid de siste årene siden han startet som frivillig høsten 1999, bare atten år.

– Det var da jeg ble hekta på Driv og involverte meg i styre og stell her på huset, forteller han.

Allerede våren etter stilte han til valg som styreleder, men ble ikke valgt. Mer og mer ansvar ble likevel tillagt den unge jusstudenten, og det siste året har han sittet i styrelederstolen. Der sitter han frem til 1. mai. Etter det kan det være slutt.

– Ei kjempedame

Jeg hadde ikke mye erfaring med slikt arbeid, men lærte fort. Jeg hadde mange ideer til hvordan ting kunne gjøres. Det var litt av ei utfordring, innrømmer Nordrum. Som styreleder har han kontakt med mange mennesker, og må samarbeide med kjente og ukjente.

– Jeg har blitt fire år eldre oppi hodet i løpet av dette året, påstår Nordrum. Nå teller han på knappene om han skal stille til gjenvalg eller ikke.

– Det har vært et kjempeartig år, veldig lærerikt. Men jeg er usikker på om jeg stiller til gjenvalg. Det har ikke blitt mye tid til å studere juss det siste året, innrømmer han.

Sammen med daglig leder Cecilie Birkeland utgjør han det daglige ledelsesteamet på huset. Samarbeidet med Birkeland trekker Nordrum fram som svært viktig.

– Vi har hatt et godt samarbeid. Cecilie er ei kjempedame, det har vært veldig bra å ha henne her. Håper hun fortsetter så lenge som mulig.

Hjertebarn

Nordrum brenner sterkt for studentvelferd. Han har derfor hatt en unik posisjon til å påvirke dette det siste året.

– Jeg har vært veldig heldig som ha fått betalt for å gjøre det jeg liker aller best. Denne jobben er en av de mest innflytelsesrike i kulturlivet her i byen, mener Nordrum.

– Hva er du mest stolt over å ha fått til?

– Det at vi klarte å videreføre underskuddsgarantien til Driv var veldig viktig. I tillegg fikk jeg bedret rammevilkårene for konsertarrangører i Nord-Norge i handlingsplanen til Norsk Rockforbund, og sikret en nordnorsk representant i styret til forbundet, noe valgkomiteen ikke hadde innstilt på. Vi har også satt ned et eget HMS-utvalg (helse, miljø og sikkerhet, red.anm) her som det ikke fantes tidligere, påpeker Nordrum.

Kunne håndtert pressen bedre

– Jeg håper og tror at jeg har bidratt til å øke engasjementet hos de som jobber her. Jeg har brukt mye tid på å ha kontakt med folk her på huset, og fått positive tilbakemeldinger på det, forteller han.

– Hva bør en styreleder på Driv ha slags egenskaper?

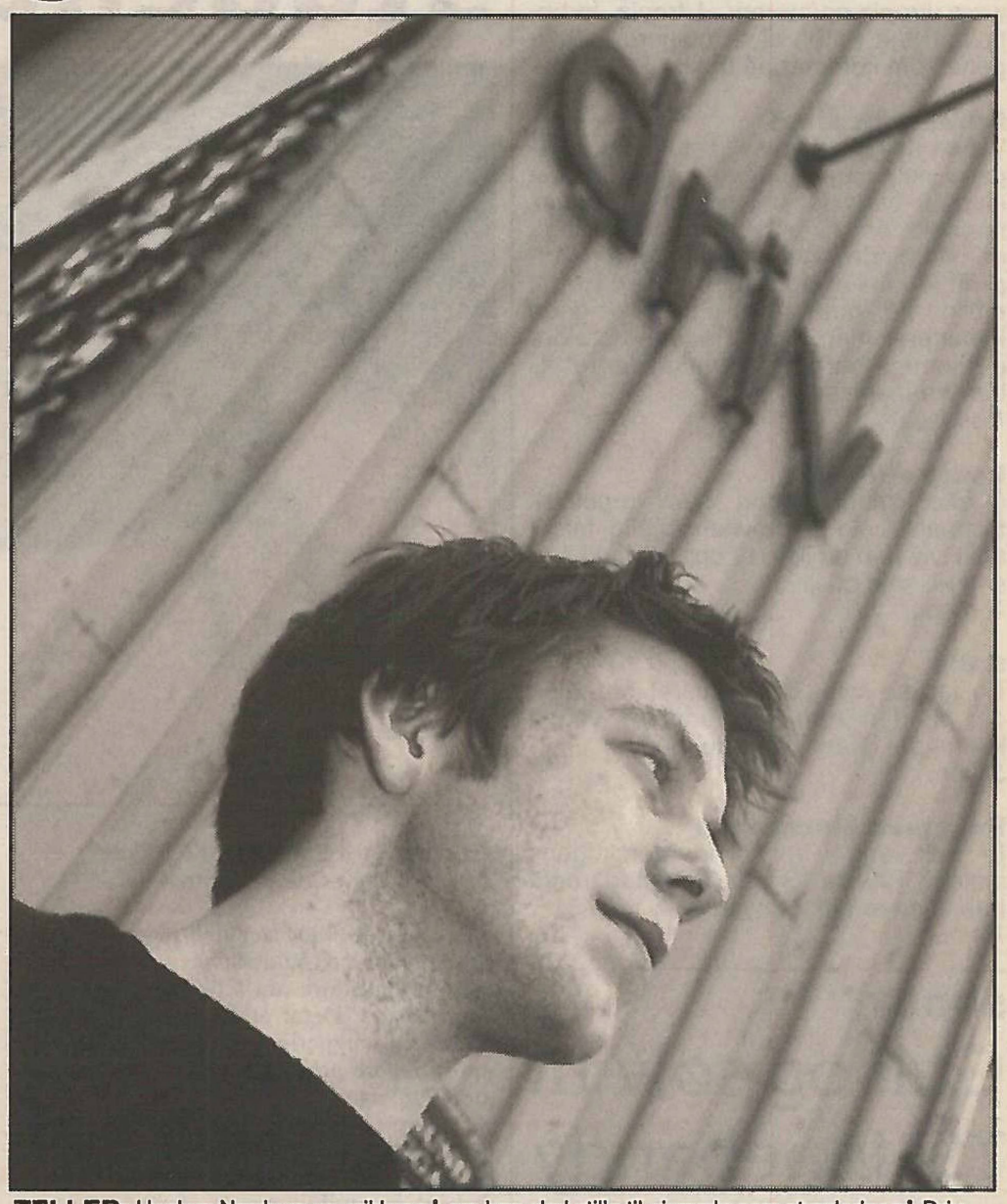
– Først og fremst må personen være moden og ha evnen til å samarbeide. Det hjelper også på å være omgjengelig. Styreleder er jo også Drivs ansikt utad, så det med å håndtere presse er viktig. Der kunne nok jeg selv trengt et kurs, innrømmer Nordrum, og sikter til de negative oppslagene i byens aviser for en tid tilbake.

Om Drivs fremtid er han optimistisk, men samtidig realistisk.

– Vi er på rett vei nå. Driv har kommet ut av den vonde sirkelen vi var inne i. Det er ekstra motiverende at næringslivet nå begynner å se verdien av det vi driver med her. Men samtidig er det viktig å holde fast på at vi skal være uavhengig av kommersielle aktører. Dette initiativet fra Rainbow vil være viktig nå fremover, men man vet ikke hvor stor betydning det vil ha i fremtida.

Selv om det nå muligens går mot slutten på hans engasjement i Driv, er en ting sikkert:

– Jeg kommer aldri til å gi helt slipp på Driv.

TELLER: Haakon Nordrum er usikker på om han skal stille til gjenvalg som styreleder på Driv.
Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Ut av Nettverk mot krig

Studenttinget ved Høgskolen har valgt å trekke seg ut av Nettverk mot krig. Studentstyret vurderer det samme. – Veldig passivt, mener Mette Røkke i Studentnettverk for fred.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Studenttinget har mottatt mange negative tilbakemeldinger og fått kritikk fra studenter som synes det er uheldig at tinget er medlem av Nettverk mot krig. Av den grunn har man nå besluttet å trekke seg fra nettverket.

– På grunn av stor pågang måtte vi ta saken opp på nytt. Studentene ved Høgskolen ønsker ikke å være kollektivt tilslutta en slik organisasjon, og det tar vi til etterretning. Nettverket har fått en mer politisk profilering enn tidligere, sier leder av Studenttinget, Asbjørn Hudø.

Han understreker imidlertid at det ikke betyr at man ikke støtter et slikt initiativ.

Ikke for krig

Vi er ikke for krig av den grunn. Men vi er et upolitisk organ, og derfor blir et medlemskap helt galt. Vi oppfordrer likevel studenter til å melde seg inn i det nystartede Studentnettverk for fred, påpeker Hudø.

Studentstyret ved Universitetet var i sin tid med på å starte Nettverk mot krig. Nå er situasjonen noe annerledes, og man vurderer å melde seg ut.

– Saken ble tatt opp i fjor også, men nå vurderer vi det igjen, og jobber med temaet, forteller leder Fredrik Kvensjø.

– Det er en del ekstreme organisasjoner som er med, og mange mener det er uheldig at vi skal være medlem på vegne av alle studentene. Nettverket tar heller ikke opp studentrelaterte saker. Av den grunn er det kanskje ikke lenger like naturlig å være medlem, sier han.

– Veldig trist

Mette Røkke, en av initiativtakerne til Studentnettverk for fred og student ved fredstudiet, er kritisk til at studentdemokratiet velger å ikke ta stilling til viktige internasjonale spørsmål.

– Det er veldig trist at Studenttinget har meldt seg ut, og at Studentstyret vurderer det samme. Det viser at man ikke engasjerer seg i dette som er så viktig for hele verden.

– Hvorfor disse skal gjøre seg så spesielle i forhold til andre organisasjoner, vet jeg ikke. Det er trist at studentdemokratiet ikke skal bry seg om andre enn seg selv og sin egen lille sfære. Egentlig burde de ha arrangert store debatter og engasjert studentene i større grad, mener Røkke.

– Jeg er ikke overraska over at det er problematisk å inngå kollektivt medlemskap, men er skuffa over at men ikke vil innta en holdning i viktige temaer en gang. Man kunne i det minste erklært støtte til et slikt initiativ, mener Røkke.

Studentpolitisk?

Kommentar KJARTAN OTTERÅ

Norsk studentunion (NSU) ønskjer ikkje å ta eit standpunkt på vegne av norske studentar i Irak/USA/FN-krisa. – Dette har ikkje noko med NSU som organisasjon å gjere, seier leiar Kamil Azhar til studentavisa i Trondheim, Under dusken. Studentparlamentet ved Høgskulen i same byen og Studenttinget ved NTNU har den same oppfatninga. – Dette har ingenting med studentpolitikk å gjere, fastslår STi-leiar Åge Halvorsen. Han påpeiker at STi ønskjer å skilje tydeleg mellom partipolitikk og studentpolitikk. – Vi er valt av studentane til å drive studentpolitikk, ikkje noko anna, held han fram.

27. september 2001 blei det starta eit nettverk mot krig i Tromsø, ein viktig initiativtakar var Studentstyre (SSt) ved UiTø. Seinare kom også Studenttinget ved Høgskulen i Tromsø med. Føremålet var å samle eit breiast mogleg nettverk av organisasjonar i Tromsø for å markere motstand mot ein militær aksjon som svar på terroråtaka mot USA 11.09 2001. Med det ville dei vere med og hindre ein vidare humanitær katastrofe.

Nå har Studenttinget valt å trekke seg ut av nettverket, det same vurderer Studentstyre. Med det stiller dei seg likt med resten av dei tillitsvalte i student-Noreg. Leiarar for organisasjonar som representerer tusentals unge, opplyste menneske vel å vera meiningslause til verdas desidert største stridstema. Studenttinget hadde fått kjeft frå fleire av sine medlemmar og leiar Asbjørn Hudø konkluderer med at Studentane ved Høgskulen ikkje er interessert i å vere knytt til ein slik organisasjon. Studentstyreleiar Fredrik Kvensjø fortel at mange studentar meiner det er uheldig at SSt skal vere medlem på vegne av studentane. Dessutan tar ikkje nettverket opp studentrelaterte saker, meiner han.

Valet dei gjer om å ikkje meina noko som helst kan altså sjå ut til å vera eit resultat av redsla for å trakka folk på tærne og eit syn på studentorganisasjonar som ikkje skal hefta seg ved ikkje-studentrelaterte saker.

Kva seier dette om studentpolitikarane? Har dei nokre prosjekt? Eller ønsker dei bare å liste seg stille gjennom eit år som gjev dei ein fin CV?

Kva verd lever vi i når opplyste folk, som studentar ofte er, i verdas rikaste land reduserer sin aktivitet til å berre gjelde sjangeren reisestipend og meir pengar til studenthyblar?

Er ikkje det nettopp dei opplyste intellektuelle si fordømte oppgåve å meine ting om det som ikkje direkte vedkjem dei?

Har de tenkt på det, Åge, Kamil, Fredrik og Asbjørn: Kva skal ein studentorganisasjon i verdas rikaste land kjempa for?

Oppslutninga ved valet til Studentstyret i fjor var forresten 8,8 prosent, til Studenttinget noko lågare.

Muren

Her samler vi de beste innleggene fra våre nettsider. Vil du ytre deg? Bruk www.utropia.no/muren/. Utropia forbeholder seg retten til å redigere innleggene som kommer på trykk.

Barnehageplass
Var så heldig å få plass i stud. barnehagen i fjor, da jeg begynte som fulltidsstudent. Nå viser det seg at jeg faktisk må søke om ny plass for hvert år, og i den forbindelse krever de karakterutskrift for alle avlagte eksamener! Er det mulig? Får man plass etter hvor gode karakterer man har? "Dumme" foreldre gir dumme barn og dermed ikke rett til barnehageplass?
Iris Meye

Ledig stilling?
Ønsker morroskogen som u-politisk talsmann ved nedrevitenskaplig fakultet. Hvis han da ikke er opptatt med å ta seg en kald busj.
Torpeder

Salig
Eg vert so saleg no i solveret. Men den der sanden som ligg rundt på vegen kunne dei fjerna. Spør du meg.
Johnny

Enig med Morskogen
Er helt enig i Tor Arne Morskogens innlegg i avisa. Synes debatten rundt Irak-krisa er altfor unyansert.
Reidun

SPORT:

Gull og sølv til TSI innebandy

TSI kunne sette nytt sølvtøy inn i premieskapet etter forrige helgs sesongavslutning: Gull til damene, sølv til herrene.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

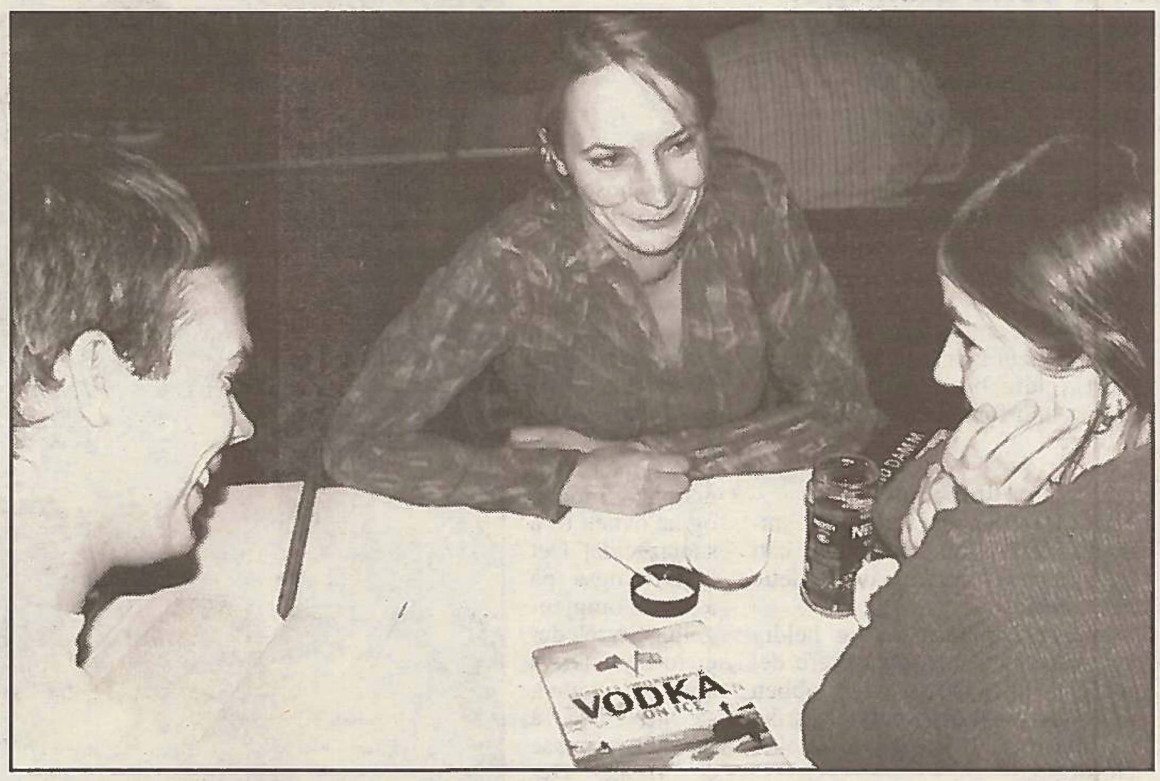
Forrige helg ble årets sesong avsluttet for TSI innebandy, og de siste kampene for både damer og herre ble spilt. På forhånd var det allerede klart at damelaget til TSI ville ta gullet i sin serie, mens det fremdeles var knyttet en viss spenning rundt hvem som skulle stikke av med sølvet i herreklassen. TSI-herrene ville med seier over erkerival Tromsø Innebandyklubb fredag være sikret det nest edleste metallet, noe de klarte. Kampen endre 4-3 til TSI. Dermed ble lørdagens siste kamp for en ren transportetappe å regne, selv om laget gikk på en solid smell mot jumbolaget Havøysund. 2-6 ble resultatet.

Likevel kunne TSI heve både gull og sølv over hodet, vel vitende om at sesongen har vært meget vellykket for begge kjønn. Et lite skår i gleden er at damelaget, tross seriegull, ikke får rykke opp til eliteserien. Forklaringen skal være at nivået i serien her nord er for dårlig i forhold til de andre avdelingene i 1. divisjon. Vinneren av herrenes serie, Karasjok, rykker imidlertid opp til eliteserien, og får dermed atskillig tøffere konkurranse til neste sesong. Laget endte til slutt åtte poeng foran TSI, men med nesten dobbelt så mange scorede mål. Herrene må likevel kunne si seg meget godt fornøyd med årets innsats. Fjoråret ga bronse, i år ble det sølv. Det går bare en vei.

Nye æresdoktorer
Universitetet fyller 35 år i år, og det skal markeres med brask og bram 28. mars. Der vil blant annet de nye æresdoktorene som nylig er utnevnt få sin hedersbevisning. Ottar Brox, mangeårig ansatt ved Institutt for historie er blant dem. De tre andre er grekeren Erica I. A. Daes, Nawal el Saadawi fra Egypt, og nordmannen Tor Hagfors. Universitetsstyret vedtok utnevnelsene 20. februar. Totalt var det åtte forslag på kandidater, men bare fire ble valgt.

Universitetet i Tromsø skal være en attraktiv arbeidsplass som oppfattes som den beste arena for forskning, undervisning, innovasjon og kompetansebygging. For å få til dette trenger vi studentene som ressurs og samarbeidspartner.

Studentene som ressurs

AKADEMISK DEBATT: Må forskning på russisk alkoholkultur baseres på praktisk erfaring? Isåfall fins det kanskje uante ressurser på UiTø. **Foto**: MIKKEL BERG

Kronikk JARLE AARBAKKE, rektor Universitetet i Tromsø.

For vel et år siden begynte jeg som rektor etter et valg med studentenes stemmer i ryggen og med løfte om å benytte studentene som ressurs. Dette er en stor forpliktelse. Så langt i valgperioden vil jeg for egen del oppsummere erfaringene med samarbeidet med studentene som udelt positivt. Vi har ukentlige møter med studentenes arbeidsutvalg og åpen dør ellers. Det har gjort det mulig for oss i mange tilfeller å være i forkant av utviklingen og at studentene og universitetsledelsen har kunnet være med å sette dagsorden både lokalt og nasjonalt.

Takk for innsatsen

Er så alt bare harmoni? Er det slik at universitetsledelsens ønsker og studentenes ønsker til enhver tid faller sammen? Nylig inviterte NSU til dagseminar i Oslo for å diskutere: *Hvor går man hen etter kvalitetsreformen?* På møtet fremsto studentene som en kritisk kraft som stilte spørsmål med fundamentale prinsipper for høyere utdanning og forskning. De spørsmål studentene ønsket å ta opp i paneldebatt og foredrag avspeiler at studentene tar ansvar utover studentenes egen studiehverdag.

Debatten brakte kanskje ikke inn så mange nye momenter, men utfordret to universitetsrektorer, BIs rektor, en statssekretær og en utdanningsminister til å formulere sine tanker både om nåtid og fremtid i undervisning og forskning. Studentenes engasjement i kampen for universitetenes frihet og uavhengighet er viktig i tider med et kontinuerlig omstillings- og forandringspress, et press som i mange sammenhenger kan true akademiske idealer.

Ved Universitetet i Tromsø fortjener studentene stor takk for innsatsen i arbeidet med de nye studieprogrammene. Kvalitetsreformen er begynnelsen og ikke slutten på studieforbedringen. Også i det videre arbeidet vil studentene være en hel sentral ressurs. Konstruktiv kritikk fra studenter er den viktigste motor i utviklingen av studier.

Arbeidsmål

Universitetsledelsen vedtok 20. februar 2003 mål for arbeidet ved Universitetet i Tromsø. Det nåværende rektorat og styre er valgt fram til sommeren 2005. *Universitetet i Tromsø mot 2005* er et knapt to siders dokument som formulerer i kortversjon målene. For første gang i universitetets historie (og i noe norsk universitets historie) er det på min invitasjon vedtatt tallfestet utvikling av forskning og undervisning. Dokumentet bygger på Strategidokumentet for Universitetet i Tromsø slik det ble utformet i 1998 (frem mot 2010) og er en tydeliggjøring av satsningsområdene innen marin, biologi, medisin, teknologi, fysikk, samisk/urfolk og språk. I tiden fremover vil skjæringsfeltene biomarin, biomedisin, telemedisin og flerkulturelle forhold være viktige satsningsområder for universitetet. For samtlige felt vil den nordlige og arktiske dimensjon være fremtredende. Samtidig er det slått fast at vi er et breddeuniversitet og har et spesielt ansvar for å rekruttere til de klassiske skolefag innenfor naturvitenskap og språk.

Breddeuniversitetet

Hovedmålet for utdanningen ved Universitetet i Tromsø er å legge best mulig til rette for god og fremtidsrettet utdanning og å befeste posisjonen som breddeuniversitet.

Delmålene som skal bidra til dette er å gjen
nomføre kvalitetsheving av undervisning
og veiledningstilbudet, øke studiepoeng
produksjonen med 20 prosent,øke studen
utvekslingen til 10 prosent av studenttalle
øke antallet videreutdanningsstudenter f
1.000 til 2.500.

Hovedmålet for forskningen ved Unive
sitetet i Tromsø er å utvikle flere toppmiljø
innenfor de strategiske satsingsområden
Delmålene som skal bidra til å gjøre for
kningsinstitusjonen mer synlig nasjonalt o
internasjonalt:

– Vitenskapelige publiseringer økt me
20 prosent
– Doktorgrader økt med 20 prosent
– Eksterne forskningsmidler økt med 2
prosent
– Minst to nye større forskningssentre

For å nå disse målene vil Universitet
stimulere innsatsen i de enkelte fagmiljøe
gjennom

– å prioritere ressurser til de strategisk
satsningsområdene
– oppfølging av anbefalingene i de
nasjonale doktorgradsevalueringen
– utviklingsmidler til tverrfaglige o
eller eksterne forskningsprosjekter

Dersom landsdelen skal fremstå so
kunnskaps- og kompetansebygger på inte
nasjonalt nivå, må Universitetet i Troms
være pådriver for samarbeidet mello
utdanningsinstitusjonene i Nord-Norg
Universitetet i Tromsø skal være en attral
tiv arbeidsplass som oppfattes som de
beste arena for forskning, undervisnin
innovasjon og kompetansebygging. For
få til dette trenger vi studentene som ressu
og samarbeidspartner.

Studentene skal lykkes!

Utrop JOHANNES FJOSE BERG, leder Studentenes Landsforbund

Kvalitetsreformen skal føre til at flere studenter lykkes. Reformen har derfor blitt båret fram av studentpolitikerne under faner av håp om bedre utdanninger. Samtidig har den møtt skarp kritikk fra deler av fagmiljøet. Motstanden fra fagmiljøet er det som kan føre til at reformen ikke blir som vi ønsker.

Diskusjoner om ressurser, forskningssatsning og overgangsordninger kan være spennende, men det viktigste med reformen er at den skal gi oss utdanninger der studentene er i sentrum. For at dette virkelig skal bli en realitet, må vi møte kritikken som finnes på institusjonene. Vi må forklare at utviklingen for å sette studentene i sentrum verken kan eller bør endres.

Når vi beveger oss bort fra noe vi ikke er fornøyd med heves kvaliteten. Derfor er det legitimt å kalle den kommende reformen for Kvalitetsreformen. At ansatte ved universitet og høgskoler nesten konsekvent omtaler den som den "såkalte kvalitetsreformen" vitner, etter min mening, om en navlebeskuende holdning. De innser tydeligvis ikke at det er et problem at gjennomsnittsstudenten avlegger for få vekttall, eller at studentene ikke får tilstrekkelige faglig oppfølging. De har heller ikke oppdaget at dagens vurderingssystem ikke er godt nok.

Reformen skal gi oss mer rettferdige vurderingsformer. Dagens vurderingssystem baserer seg i stor grad på tradisjonell skoleeksamen. En åttetimers skoleeksamen vil alltid være ufullstendig, samtidig vil den ofte være urettferdig. I verste fall vil den i mange tilfeller definere studentens besvarelse så ulikt at evalueringen i mange tilfe
ler er "feil". Videre har vi et utdanningssy
tem som veldig mange begynner på, me
som langt i fra like mange avslutter.

Grunnlaget for Kvalitetsreformen, Mjø
utvalgets innstilling "Frihet med ansvar
har en definisjon på kvalitet. Kvalit
innebærer veiledning. Dette er en form f
kvalitet som vil gi oss bedre utdanninge
men som en rekke ansatte kritiserer ut f
et ønske om at minst mulig skal endre
Slik jeg ser det kan kvalitet i høgre utda
ning defineres i setningen: "studenten sk
lykkes". Dersom studentene skal lykkes m
vi få bedre undervisning, mer veiledning o
mer rettferdige vurderingsformer. Med fa
for å bli sammenlignet en viss Montanu
Det motsatte av å lykkes er å mislykke
Hvis du mislykkes mangler du kvalitet. S
hvis du lykkes, da har du...?

Innlegg sendes til utropia@utropia.no. Vi forbeholder oss retten til å forkorte innleggene. Alle innlegg skal sendes inn med fullt navn.

Hva gjør Sosialistisk Studentlag?

Utrop TERJE HÅKSTAD, Sosialistisk Studentlag.

(Godt spørsmål, vil kanskje en del si...)

Sist Studentstyremøte vedtok Studentstyret sitt arbeidsprogram for inneværende år. Det ble fremmet et godt og gjennomarbeidet forslag på arbeidsprogram fra arbeidsutvalget, men dermed ikke sagt at Sosialistisk Studentlag (SSL) ikke hadde noe å bidra med. Jeg vil derfor benytte anledningen til å fortelle hva vi fremmet av forslagsendringer, og fikk vedtatt, slik at man kan danne seg et bilde av hva SSL står for i "studentpolitikkhverdagen". Kanskje greit å ikke bare høre fra SSL under valgkampanjen hver høst... Det blir kanskje noe oppramsing her (skryteliste, vil noen si), men bær over med meg for det.

Opprioritere utvekslingsavtaler

Vi fikk igjennom at studentstyret fortsatt skal jobbe for å avholde urnevalget til Studentstyret over Internett, noe vi håper kan øke engasjementet rundt disse valgene. Vi fikk også vedtatt at Studentstyret kun skal inngå avtaler med kommersielle aktører når det er spesielt gunstig for studentene, i tråd med UiTøs linje.

En ting mange sliter med når de begynner på Universitetet, er at man bruker mye energi på å lære seg å lære. Vi fikk vedtatt at det skal jobbes for at UiTø tilbyr studentene studieteknikk-kurs så tidlig som mulig i studiene. Det ble også vedtatt etter forslag fra oss at man skal jobbe for at UiTø opprioriterer satsningen på utvekslingsavtaler for studenter og ansatte med ikke-vestlige land.

Det sosiale er heller ikke uten betydning, og vi fikk vedtatt at det skal jobbes for en utvikling av Bodegakonseptet med kafé på campus, som riktignok ikke skal konkurrere med driv. Videreføringen av fjorårets arbeid med å opprette en Amnesty International studentgruppe ved UiTø ble også vedtatt. Vi fremmet også en god del samiskrelaterte saker, som ble vedtatt.

ENØK-satsing

Det var ingen miljødel i det hele tatt i forslaget til arbeidsprogram, men det fremmet vi forslag om, og fikk igjennom. Forslaget vårt inkluderte blant annet at man skal jobbe for at Tromsø får by-sykler og –sparker(!), samt at man skal benytte seg av UiTøs kompetanse på miljø og energiøkonomisering, bl.a. for å energiøkonomisere Samskipnadens boligmasse. Vi fikk ikke vedtatt (til glede for noen) at det skulle innføres parkeringsavgift på campus for å finansiere et prøveprosjekt med gratis bussavgang for studenter i rushtiden.

Det vi er mest lei oss for at Studentstyret ikke ville vedta etter forslag fra oss, er at man skal jobbe for en politisk styrt lav studielånsrente. Og det var også urovekkende at hele 7 av Studentstyrets representanter stemte avholdende i en såpass viktig og noe kontroversiell sak.

Vi ønsker Studentstyrets arbeidsutvalg lykke til med å jobbe for disse og andre mål som ble vedtatt.

Om trubadurer og bransjehorer

- En kommentar til norsk musikkbransje anno 2003

Utrop CHRISTOPHER O. SØRLIE

I en tid der såkalte nyttige idioter og Liverpools endeløse fiaskorekke ser ut til å være de tingene som i hovedsak opptar den gjennomsnittlige norske student, føler jeg meg forpliktet til å trekke oppmerksomheten mot den stadig voksende katastrofen kalt norsk musikkbransje. De siste ukene er både Alarm- og Spellemannsprisene delt ut, og resultatene av dette er intet mindre enn sjokkerende. Med fare for å fornærme svært mange, dyktige, norske musikere – jeg har aldri noensinne sittet igjen med en større følelse av å ha blitt lurt.

Spellemannsprisen 2003 kan ikke sees på som annet enn en musikkpolitisk skandale. Måten de etablerte artistene regelrett ble måkt gjennom køen av unge, fremadstormende, og ikke minst, talentfulle artister til høyst ufortjente priser, er intet mindre enn skandaløs. Samtidig viser det med all mulig tydelighet at bransjen er mer opptatt av å hylle seg selv enn faktisk å få frem nye talenter. Det beste eksempelet på dette er trolig kategorien rock, hvor Madrugada ikke overraskende stakk av med prisen. Albumet *Grit* var, i følge norsk presse, den riktige retningen å gå for bandet nå, og dette var tydeligvis også juryen enige i. Alle som derimot vet at det finnes band der ute som Mazzy Star, The Jesus & Mary Chain og My Bloody Valentine, ser at dette er akkurat like spennende og nyskapende som Betamax-video (leid noen gode filmer de siste tjue årene?).

Onani av eget omdømme

Taperne her heter først og fremst JR Ewing, som i aller høyeste grad ville vært verdige vinnere av denne prisen, og til dels Amulet, som ikke engang var nominert. Begge disse gjorde i 2002 en langt mer offensiv og nyskapende profil enn nevnte Madrugada, og representer på alle måter kategorien rock bedre enn Madrugada gjør. Men dette ser som sagt ikke ut til å bety noe innen bransjen. Her er det på kun onani av eget omdømme som gjelder, og da nytter det ikke å stille opp med noe så enkelt som kvalitetsvare uten et navn. Det er nødt til å fungere omvendt.

Et klart eksempel på verdien av et navn er Satyricon, som etter å ha signert på et stort plateselskap plutselig er blitt stuerene i bransjen. Dette gir seg også drastiske utslag i hvordan de blir mottatt i presse og nettopp på slike prisutdelinger – som soleklare vinnere. Albumet *Volcano*, som musikalsk er et kraftig steg tilbake for Satyricon, ble av såkalte "kjennere" i bransjen og media mottatt som et revolusjonerende og banebrytende produkt. Resultatet ble en topplassering på VG-lista, utsolgte konserter over hele landet og nå også det forventede prisdrysset. Immortal, som på sin side gav ut et langt viktigere album enn Satyricon gjorde i fjor, har all grunn til å føle seg voldtatt og forbigått av bransjen.

Hype

Den mest skremmende utviklingen er likevel hvordan den store og kapitaldrevne bransjen i stadig større grad blander seg inn i undergrunnen. Vi har i noen år sett hvordan dette har foregått i USA og England, med The White Stripes, Ed Harcourt og The Strokes i spissen, og nå ser det ut til at norske bransjefolk tar etter. Vi fikk servert et kraftig skremmeskudd gjennom den regelrett ekstreme hypen rundt Kaizers Orchestra for et år siden, og måten by:Larm og Alarm-prisen i år nærmest ble bygget opp etter bransjens egne premisser, bekrefter langt på vei dette. En artist om Thomas Dybdahl og en gruppe som Ephemera står igjen som vinnere av prisene, men skyldes det deres musikalske ferdigheter eller at bransjen ønsker det? Spellemannsprisen uken etter Alarm viste langt på vei at det sannsynligvis ligger noe mer enn tilfeldigheter bak. For en måned siden var Thomas Dybdahl en musikalsk Ingen i Norge. Nå er han vårt nye, store pophåp, og vinner av to (såkalt) prestisjetunge priser.

Personlig ønsker jeg å tro det beste, at disse artistene vinner på grunn av deres ferdigheter, men medieoppbudet rundt Thomas Dybdahl etter Alarm-prisen minner mistenkelig om hypen vi så rundt Kaizers i fjor. Og det gir seg utslag i salget – denne uken braste Thomas' album fra i fjor høst opp tjue plasser på VG-lista. Det samme skjedde med Gåte og Röyksopp i fjor, Kings Of Convenience året før og Briskeby i år 2000. Middelmådigheter uten noen som helst eget uttrykk, men med akkurat nok støtte fra bransjen og mediene til å karre seg opp på den viktige førsteplassen på VG-lista. Og den gjennomsnittlige norske forbruker biter på som en vårkåt ørret. Og som Kaizers Orchestra så ettertrykkelig beviste med sin middelmådighet av et andrealbum - når de først har bitt på, er det bare å hale inn fangsten før snøret ryker.

Stein Østbø og Gåte

Den samme antydningen er lett å oppdage hos Norges pr. i dag to mest innflytelsesrike musikkjournalister, Stein Østbø og Håkon Moslet. Sistnevnte skapte "bølger" da han i fjor A-listet Satyricons *Fuel For Hatred* på NRK Petre, men som utviklingen i ettertid har vist, er ikke dette annet enn en kuriositet på Satyricons vei inn i bransjen. Østbø på sin side er blitt notorisk for sin egen, personlige hyping av norske debutanter, gjennom stadige artikler og høye terningkast, og kan til en viss grad beskyldes for egenhendig å ha ført Gåte dit de er i dag. Slik han gjorde det med Lene Marlin og Kings Of Convenience før dem. Finnes det én journalist i Norge i dag som kan avgjøre en artists videre skjebne, heter han Stein Østbø.

Resultatet er uansett det samme – forbrukerne spreller i garnet. Millioner av kroner spyttes inn i allerede velfylte stjernelommer, mens de som virkelig har noe nytt å si, forsvinner ned i dragsuget. Og på sikt er det nettopp vi som forbrukere som taper på dette. Så lenge det er så vanskelig å starte opp som det er nå, fratas stadig flere band lysten på å starte seriøst. For hver Gåte som hypes frem av bransjen, dør en kommende Turboneger. Ha det i bakhodet neste gang du kjøper en Morten Abel-plate.

Om nyttige og andre idioter

Utrop GUNNAR E. KRISTIANSEN (en av dem)

I studentavisa nr 3/2003 den 19. februar prøver Tor Arne Morskogen (TAM) å fortelle verden og øvrige Tromsøborgere at de har latt seg bruke som nyttige idioter så å si i tråd med Stalin sin lære.

Hvorfor er det så få som har klart å få med seg at den som brukte ombegrepet *nyttige idioter* i en politisk kontekst – og derved står som fadder for begrepet - ikke var Stalin? Men nær sagt hans rake motsetning. Egentlig het han Vladimir Iljitsj Uljanov, men det kan vi jo ikke forvente at TAM klarer å fordøye, så derfor; la oss holde oss til "tabloidversjonen": Lenin. Det blir lettere for oss andre idiotene også, det.

Når Lenin benyttet seg av dette nær sagnomsungne begrepet, *nyttige idioter*, så var det faktisk for å karakterisere deler av den mildt sagt uskolerte middelklassen fra det man benevnte bursjoasiet – eller rettere småborgerskapet. Dette ble altså brukt i kampen om hegemoniet i de lavere samfunnslag i datidens Russland. Og for å repetere folkeskolens historiepensum for deg: Det var Lenin som ledet det russiske proletariatet i allianse med den agrare befolkningen fram til det som kommunister av alle avskygninger i sin tid omtalte som *den store oktoberrevolusjonen*.

At TAM nærmest ukritisk går god for et hvert program i NRK som for tiden sier noe negativt om et arabisk regime – det får nå også egentlig stå for hans regning. Det blir likevel noe patetisk når det eneste han kan henvise til som *legitim grunn* for et angrep på Irak er at det i følge et slikt NRK-program skal ha vært tyskere som har besørget det irakiske regimet sin tilgang på masseødeleggelsesvåpen. Det er ikke akkurat med på å øke tilliten til reportasjen når man – som idioter flest – vet at det var USA som i sin tid forsynte "kongen i Bagdad" med alle mulige slags kjemiske stridsmidler.

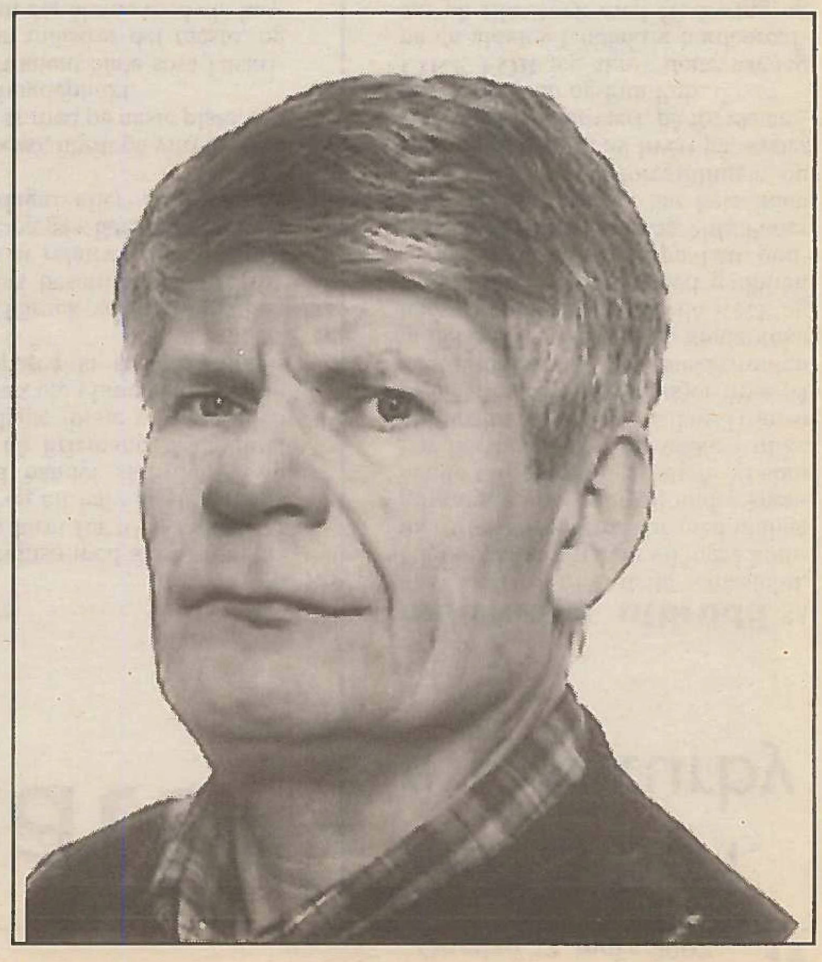
Nå er det vel i og for seg ikke så rart at TAM har fortrengt dette. Det er jo faktisk også en mulighet for at han er så selektiv i sin hukommelse (jf. Stalin vs. Lenin) at dette faktum har gått ham "hus forbi".

Når dette er sagt, er vel kanskje ikke TAM sin sammenligning mellom Saddam Hussein og Stalin så ueffen. Særlig når man som TAM ikke er i stand til å se andre enn negative trekk ved noen av dem. Dette til tross for at Stalin fikk sin "dannelse" ved et ortodokst presteseminarium i Tbilisi – mens **jeg** med skam å bekjenne må vedgå å ikke ha noen som helst kunnskap omkring Saddam sin. (Det har kanskje TAM).

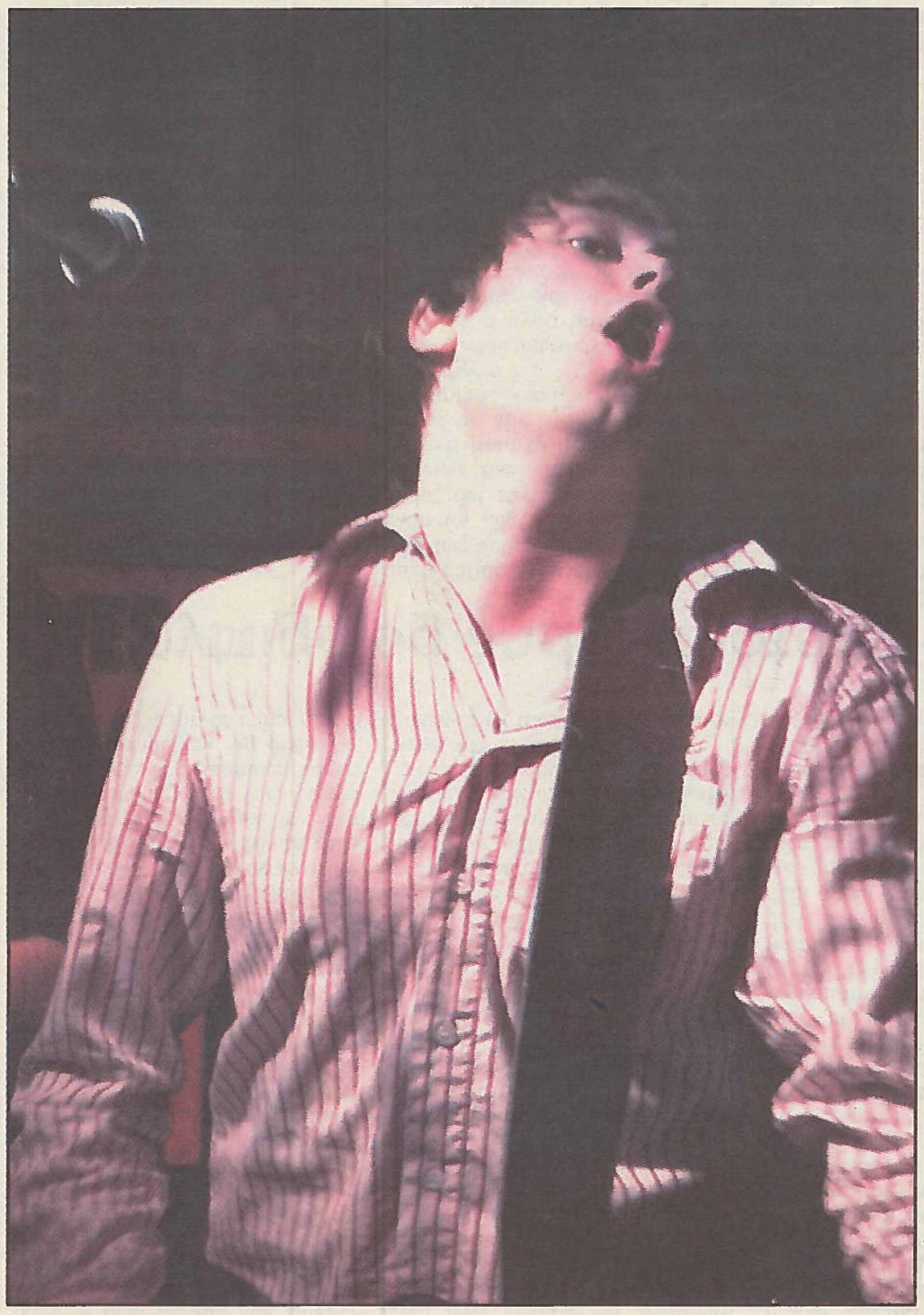
Dessuten er det en ting til ved TAMs resonnement som er verdt en betenkning:

Verden har gjort feil før med diktatorer, og vi vet alle hvordan det har gått, sier han. Ja, mon man fullt ut fatter noe – når resonnementet er slik som i dette tilfelle: Bombe nasjonen, med all dens infrastruktur, kultur og mennesker. Så vil man få fred!

Ingen tvil i **min** sjel: Lenins begrep om nyttige idioter har fortsatt full gyldighet..

Allsidig kommunikator

konsert
Vidar Vang
Blå Rock, 6. mars

Vidar Vang tok Tromsø med storm for første gang under By:larm for to år sidan. Då hadde det gått eit og eit halv år sidan hans konsertdebut med bandet sitt, den gong kalla Soulmates, nå Friemann. Men først i fjor haust kom hans første cd ut. Rodeo har blitt godt mottatt ute i bransjen og Vang har etterkvart opparbeida seg eit sikkert liverykte.

Konserten på Blårock var inkje unntak. 26-åringen og hans besetning på fire tok eit solid grep om et relativt glissent, men positivt publikum, og gav låtar frå albumet, pluss ein del nylaga, eller ikkje-utgitte, låtar.

Spesielt låta *Rodeo*, utgitt på vinylutgåva av *Rodeo*, og som er med på neste plate, var kanskje kveldens høgdepunkt.

Vang viser stort talent både som låtskrivar og songar, han meistrar det meste, og kunne likegodt stått der åleine med ein kassegitar. Han kallar musikken Atlanterhavsrock, noko som sender oss over, nettopp Atlanterhavet, og til USA, der musikken høyrer heime, i referansar som Neil Young, Bruce Springsteen, 90-tals countryrock og eit par glimt av John Fogerty. Av og til kjenner vi også igjen Madrugada sine komposisjonar.

Vi har å gjere med ein svært oppegående låtskrivar, med god intuisjon, og som har skjønt ein heil del når det gjeld å kommunisere (musikalsk) med publikum på ein enkel, men likevel spanande måte. Mannen frå Bjerkvik i Nordland lar sjeldan publikum kjede seg, (sjølv om eg til vanleg hatar konsertar som varer over 1t 10 min) og han utnyttar på ein strålande måte hans etterkvart store låtmateriale, eit stødig og allsidig band og hans fabelaktige stemme.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

TALENT: Vidar Vang viser stort talent både som låtskricvar og songar, meiner vår anmelder.
Foto KJARTAN OTTERÅ

Hardt og eksplosivt

EKSPLOSIVT: JR Ewing gjorde en forrykende konsert på Blå Rock 9. mars.

Foto MAJA SOJTARIC

konsert
Amulet og JR Ewing
Blå Rock Cafè
9. mars

De to mest profilerte og anerkjente norske hardcorebanda JR Ewing og Amulet kom til Tromsø som en del av en svært liten nordnorgesturnè. To osloband som har fått fenomenale kritikker i både inn- og utland. Og alarmpriser har det blitt på begge. Labert oppmøte til tross, begge band ga jernet og publikum fikk det de kom for.

Første band ut var JR Ewing. Bandet har fått panegyriske kritikker får sitt siste album *Ride Paranoia*. og det var ikke vanskelig å skjønne hvorfor. Hardt, aggressivt, massivt, brutalt, kaotisk samtidig som det er kontrollert med tidvis svært intrikate rytmer og hyppige taktskifter og et band som kollektivt sett gjør den mest energiske og eksplosive sceneopptreden jeg kan huske å ha sett, The Cumshots inkludert. Et ufattelig drivende band som ikke velger lettvinte løsninger. De har ikke verdens beste låter, men måten de fremfører disse låtene på må man bare bøye seg i støvet av. Vokalist og primalskriker Andreas Tylden er en god frontfigur og han hadde ting å si mellom låtene som kunne være til ettertanke.

Amulet hadde nettopp sluppet ut av studio der de har spilt inn en plate som forhåpentligvis kommer om ikke så altfor lenge. Stilmessig er de mer melodiøse og ikke fullt så brutale som sine oppvarmere. Låtstrukturen er også litt mer strømlinjeformet, men det er hardt nok i massevis. Fengende melodier og tøffe riff er noe som kjennetegner dette bandet, og det fikk vi til fulle på Blå Rock denne kvelden. Personlig synes jeg ikke det ble like interessant som JR Ewing, men bevares, det er et band som gjør solide saker både på konsert og på plate og de viste hvorfor de av mange blir sett på som et av Norges beste liveband. Publikum tok av og Torgny Amdam viste at han er en karismatisk frontfigur som også har sangstemmen i orden. Kort sagt, en hardtslående aften.

Tekst GLENN FAGERVIK

Fint å bo i en kulturby

musikalsk utbrudd Så skal det se ut til at dette semesteret, eller halvåret om man vil, også kommer til å bli et semester med mange glimrende konserter og andre spennende ting på kulturfronten. Vi som bor her kan velge og vrake i ulike kulturtilbud hver eneste dag. Tromsø er en kulturby og det skjer mye på de fleste fronter. På konsertfronten er det aldri en stille uke. Studentuka har et variert program, Blå Rock og Kaos kommer stadig med godbiter, Jazzklubben har nettopp hatt godbiter som Mike Stern og Nils Petter Molvær, Kulturhuset har hele tiden konserter og teaterforestillinger, og så skjer det jo litt av hvert på scener som jeg aldri har vært, på for eksempel Carl Johan og Fun Pub.

LIKE FØR jeg skrev dette var jeg på en aldeles fabelaktig hardcoreafta på Blå Rock med JR Ewing og Amulet. Og på samme sted kommer Zoomturnèen innom med bergensbandet Nicolai, trondheimsbandet John Doe og Stavangerbandet Helldorado. Sistnevnte har allerede fått seg et navn her i byen, og det er ikke helt uten grunn. Etter min mening er dette helt soleklart Norges beste liveband for tiden. Et ufattelig dyktig ensemble med låter så magiske at man nesten ikke kan tro at det er sant. Fjorårets EP *Lost Highway* er et musikalsk lite herremåltid som en hver platesamler med interesse for rock der gode låter settes i høysetet bør skaffe seg. For de som liker **KAIZERS** Orchestra skal det sies at Kaizervokalist Janove Ottesen har Helldorado som sitt norske favorittband. Og liker du også band som Sixteen Horsepower, Calexico og Nick Cave and the Bad Seeds har du ikke noe annet valg enn å løpe til Blå Rock 20. mars. Har du ikke sett dem før bør du se dem nå. Det er attpåtil gratis. Midnight Choir er også et band det er viktig å få med seg. På Kulturhuset 26. mars spiller de for en forhåpentlig fullsatt sal sine vakre og stemningsfulle komposisjoner. Dette er bare noe av det man kan glede seg til i løpet av våren. Dette var reklamen, nå over til noe mer alvorlig.

Enten det er musikk, teater og utstillinger har Tromsø alltid noe givende å by på. Vi har et musikkonservatorium der det skjer spennende ting, Kongsbakken har egne linjer for musikk, dans og drama. Vi har en kulturskole i regi av kommunen der det blir dyrket fremtidige talenter på ulike felt.

UNGDOM får boltre seg på Tvibit. De fleste steder i kommunen er kulturtilbudet for folk i de fleste aldre svært godt. Men det kan det bli slutt på hvis Fremskrittspartiet får mer makt etter høstens kommunevalg. De vil nedprioritere all form for kulturarbeid, noe som kan få katastrofale følger. Arbeidsplasser vil gå tapt, barn og ungdom vil miste mulighet til musikkundervisning fordi det ikke fins penger til å ansette lærere. Og så videre og så videre. Fremskrittspartiet ser kun på kirkegårder og lignende som høyverdig kultur der det skal brukes kommunale penger. Alt som måtte gi folk noen form for åndelig velvære blir sett på som bortkastede penger dersom det kommer fra det offentlige. Folk som mener dette kan ikke få lov til å ta sjefsavgjørelser i kommunal sektor. Derfor er det viktig å støtte opp om det aktive kulturlivet i byen enten det er lokale arrangement eller gjester utenbys fra. Og så må man når høsten en gang kommer, for all del ikke gi sin stemme til folk som vil motarbeide kultur og ser på kulturliv som styggedom.

Tekst GLENN FAGERVIK

Til studentene ved Det matematisk – naturvitenskapelige fakultet

Oljeindustriens dag – Universitetet i Tromsø

26. mars 2003

Olje- og gassindustrien byr på uendelige muligheter

Program i store auditorium, realfagbygget

Ordstyrer: **Maiken Ims,**
kommunikasjonsdirektør Oljeindustriens Landsforening

10:15 **Velkommen til Oljeindustriens dag**
Tore Vorren, dekan, Universitetet i Tromsø

10:30 **Langsiktighet i Nordområdene**
Rolf Wiborg, direktør premisser og råd, Oljedirektoratet

11:15 **Snøhvit – industrieventyret i Nord**
Sverre Kojedal, informasjonsleder, Statoil

12:00 **Bevertning**

13:00 **Geofagenes framtid i olje- og gassindustrien**
Olav Inge Barkved, geofysiker, BP

13:20 **Utfordringer for en matematiker i olje- og gassindustrien?**
Hilde Reme, reservoaringeniør, Norsk Hydro

13:40 **Det digitaliserte olje- og gass-selskapet**
Eva Sundal, sivilingeniør, Schlumberger

15:00 **Slutt**

Gratis adgang – velkommen!

UNIVERSITETET I TROMSØ

OLJEINDUSTRIENS LANDSFORENING

OVERBEVISENDE: Molvær og hans fire medmusikanter overbeviste dog de fleste med sin opptreden på Driv, der både exphilerne og professorene blant publikum nikket hodet i takt til beaten. **Foto** EIRIK LINAKER BERGLUND

Stemningsfull klubbjazz

konsert
Nils Petter Molvær & Khmer
Jazzklubben
Driv, 6. mars

I Miles Davis' ånd søker Nils Petter Molvær å fornye jazzen. Gjennom sine tre album har han bygget broer mellom jazz og elektronika, og på hans siste plate NP3 flørtes det sågar med drum'n'bass.

Jazz-puritanere vil rynke på nesen av hans eklektiske musikk. Molvær og hans fire medmusikanter overbeviste dog de fleste med sin opptreden på Driv, der både exphilerne og professorene blant publikum nikket hodet i takt til beaten. Ikke tro vi ikke så dere!

Molvær ser ut som en golfspiller der han står på scenen, men skinnet bedrar. Under poloskjorta skjuler det seg en skap-klubber, en som trolig aldri bedrev utagerende festing i ungdomstida. Dette er hans personlige vendetta, og trompeten er hans våpen.

Ensemblets lydbilde befinner seg i skjæringspunktet mellom oppløftende og dystert. Vi serveres suggerende ambientlyder og tunge, tunge beats fra Darknorses PowerMac, og bhangra-aktige samples fra DJ Strangefruit. I tillegg høres Eivind Aarseths forvrengte gitar ut som alt annet enn en gitar. Molvær troner på toppen av alt dette; hans trompet er motvekten som skaper orden i nesten-kaoset.

Bandet stryker lytteren varsomt i nakken i den rolige Little Indian, men idet lytteren har fått senket skuldrene og blundet igjen øynene bryter helvete løs – den eksplosive Nebulizer fyres opp. Og det spares ikke på brensel. Flinkis-trompetist møter UK garage? Jada, det går an i 2003.

Lyssettingen er også ypperlig. Bandmedlemmenes silhuetter kontrasteres mot den organiske grafikken på lerretet i bakgrunnen. Dette viser at det er ikke enkeltmusikerne og -låtene som står i sentrum når Nils Petter Molvær med band har konsert, men helhetsinntrykket. Sjelden har ordet stemningsfullt vært mer passende.

Til slutt vil jeg henstille til enkelte konsertgjengere om å unngå høylytt prating under rolige segmenter. Dette gagner verken artistene eller det interesserte publikum.

Tekst OLA NYMO TRULSEN

Gitarguru

konsert
Mike Stern
Driv, 27. februar

Tromsø Jazzklubb har mye spennende på menyen denne våren. Og Mike Stern er vel den største artisten blant disse. Han er vel det man kan si en musikers musiker. Og det gjenspeilte seg i publikummet. Mange gitarister og andre instrumentalister hadde møtt opp for se en av sine største helter.

Mike Stern har siden midten av syttitallet spilt med storheter som blant annet Blood Sweat and Tears, Miles Davies og Steps Ahead. Men som soloartist og bandleder er det som jazzrock og fusiongitarist han har gjort seg mest bemerket.

Med elleve studioplater bak seg som bandleder, er det rart at han ikke tidligere har spilt inn plate med det bandet han hadde med seg. Chris Minh Dokhy – bass, Lionel Cordew – slagverk og Bob Franceschini – tenorsaxofon og Stern selv hadde en oppvisning i samspill, bandkjemi, presisjon og virtuositet som ikke akkurat er hverdagskost. Låtene var stort sett hentet fra hans to siste plater *Play* (1999) og *Voices* (2001).

Ni låter på to timer gir en gjennomsnittlig låtlengde på et kvarter, noe som kan virke avskrekkende på mange. Men lange låter til tross, det ble aldri kjedelig. Og Mike Stern hadde heller ikke, som mange andre gitarister ofte har, behov for å vise hvor fort han kunne spille hele tiden. Isteden viste han andre sider ved seg selv som gitarist. Vel ga han virtuose soloer, men han viste til fulle hvilken komp og rytmegitarist han er, og når det skulle være fokus på en av de andre musikerne trådde han et skritt til siden og ble en del av rytmeseksjonen.

Fusion var et begrep som ble mye brukt på åttitallet. Det betyr sammensmelting. Sammensmelting mellom ulike stilarter som tilsammen utgjør en helhet. Og det var det Stern og vennene hans gjorde på Driv. De smeltet sammen sine egne uttrykk med jazz, rock, blues, funk og etniske elementer. En aldeles glimrende konsert uten et eneste dødpunkt.

Store navn til tross, disse herrene lider ikke av noen primadonnanykker. Dagen etter konserten holdt Mike Stern og Chris Minh Dokhy, etter det man på fagspråket kaller klinikk, på musikkonservatoriet i Tromsø. Det møtte opp vel førti mennesker, såvel som gitarstudenter og andre musikkstudenter og musikere ville få med seg et seminar med disse herrene. Stern liker å møte studenter så ofte han kan, og setter pris på å være til inspirasjon for andre. Klinikken varte vel halvannen time, og var nok en vitamininnsprøyting for de som møtte opp..

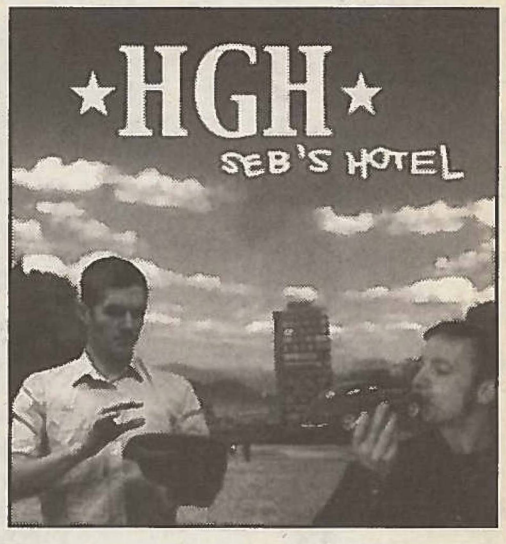
Tekst GLENN FAGERVIK

Vindskeivt og flott

plate
HGH
Seb's Hotel
Stickman records

HGH gjorde en strålende og uforglemmelig konsert på Driv for vel en måned siden og er for øyeblikket på Europa-turné. Plata *Seb's Hotel* er med noen unntak tatt opp på diverse hotellrom på duoens europaturnè i januar i fjor. Håkon Gebhardt fra Motorpsycho og Martin Hagfors fra Home Groan spiller på en haug med instrumenter som foruten sang, banjo og gitarer i all slags størrelser og fasonger også inkluderer minipiano, citter, toalettbørste, silikonbass, kazoo, ukulele, sykkelklokker, tamburin og munnspill. De holder til i en historiefortellertradisjon. Det gjenspeiles i tekstene og mellom låtene på konsertene sine. Det er både humor og melankoli her, og døden er et tilbakevendende tema. Det musikalske uttrykket kaller de selv for Trashgrass, noe som kan beskrives som en noe alternativ og vindskeiv form for bluegrass, en retning innen country og folk der banjoen gjerne er det bærende instrumentet. Førsteinntrykket kan hentyde til at dette er et useriøst humorprosjekt, men går man nøyere til verks som lytter ser man at humoren ofte er med på å understreke alvoret i musikken. Og låtene hadde nok ikke vært så gode som det de er hadde det ikke vært for en oppriktig kjærlighet til den musikken de driver med. En plate å bli glad i, og bli glad av. I tekstheftet står det hvordan og hvor hver låt er spilt inn. Det kan være aktuelt for de som skal på interrail til sommeren.

Tekst GLENN FAGERVIK

Et håp når alt er svart

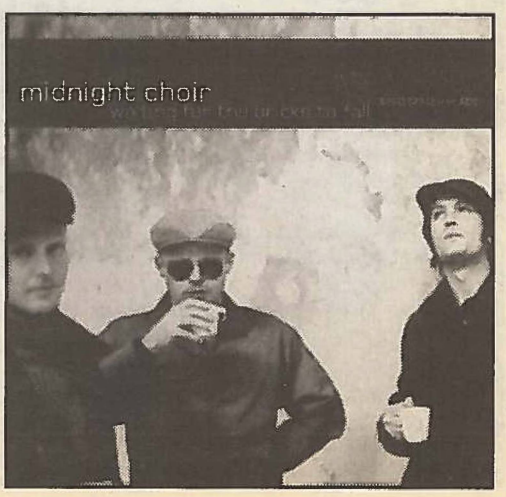
plate
Midnight Choir
Waiting for the bricks to fall
S2 records

Midnight Choir er tilbake med sin femte studioplate siden debuten i 1994, og det er den fjerde som er produsert av Chris Eckman fra The Walkabouts. Midnight Choir har tradisjon å spille inn platene sine i ulike studioer i ulike land. Fra før har de gjort platene sine i byer som Austin i Texas, USA og Ljubljana i Slovenia. Denne gangen har de vært i Praha i Tsjekkia. Foruten Paal Flaata på sang og gitar, Al DeLoner (Atle Bystrøm) på gitar, piano, andre tangenter og munnspill, Ron Olsen på kontrabass og elbass, finner vi gjester som produsent Chris Eckman på gitar og keyboards og Lee Harris fra Talk Talk på trommer. Sistnevnte reiser med trioen på deres nært forestående norgesturné. I tillegg bidrar strykere fra diverse orkestre i Praha og et universitetskor fra Ljubljana. Disse er med på å gjøre låta *Long time ago* til en sterk opplevelse.

Stilmessig ligger de fortsatt i samme landskap som *Amsterdam stranded* og *Unsung heroine*, det vil si melankolsk og laidback rock med solide elementer. Men det trykkes til på hardere låter som *Last chapter* og *Calling the land.* Det er fremdeles intenst, sårt, trist, vakkert og lidenskapelig. Det er mørkt, men det er samtidig et håp når alt er på sitt svarteste. Det gis også rom for eksperimenter med klang og støy uten at det går utover skjønnheten i uttrykket. Isteden bidrar det til at plata er utfordrende og krevende, noe som gjør at man trenger å jobbe litt med den. Det betaler seg etter hvert. Olsen og co. har nok en gang gjort et svennestykke av et album.

Midnight Choir kommer til Kulturhuset 26. mars. Noe som garantert blir en flott konsertopplevelse.

Tekst GLENN FAGERVIK

Festlig maratonkorhelg

U2: Chorus Mixtus frå Oslo imponerte med eit sett U2 låtar tidleg laurdag føremiddag.

GO'LYD: Bilyd frå Trondheim viste fin utstråling og vekte stor begeistring hos publikum.

Foto KJARTAN OTTERÅ

Helga 7.-9. mars inviterte studentkora i Tromsø til maratonhelg med kormoro. Invitert var studentkor frå heile landet, det dukka til og med opp eit kor frå Sverige som kallar seg Snapsakademin. Til saman var elleve kor på plass i Ishavsbyen, to frå Trondheim, to frå Ås og eit frå Oslo, i tillegg til dei fem vertskora og dei nemnte svenskane.

To av arrangørane frå Fullt på høyde, Grethe Bynes og Yemi Awyemi er travelt opptatt når vi treff dei på kormatineen på laurdag. Laurdag morgon er alle kora samla på Driv for ei lita økt med opptreden.

– Det er over 160 studentkoristar her i helga, inkludert vertskora, fortel Bynes. Dette er veldig festlig.

Men også ganske hektisk skal vi tru programmet.

– I går kveld var det festmiddag med talar og song. I dag er det matiné og geriljasyngging og mingling i bygatene og tur i fjellheisen, og i kveld er det lysløype med påfølgjande nachspiel i Bodegaen. Og i morgon tidleg klokka seks er det psildefrukost, med, ramsar Awyemi opp.

På festen kvelden før blei det også delt ut gåver. Fullt på høyde fekk blant anna eit utrullbart gangfelt av Knauskoret. Trønderane syntest bilane her i Tromsø er så lite flinke til å stoppa for fotgjengarane, så dei meinte det var behov for eit sånn.

Dei gjestande kora var Pikekoret Ivar og Noe ganske annet & Lærken frå Ås, medisinerkoret Bilyd og Knauskoret frå Trondheim og det ærverdige juskoret Chorus Mixtus frå Oslo, som for øvrig leverte eit imponerande sett med U2-låtar a capella. Vertane var Fullt på høyde, Ultralyd, Det norske mannskor av 1995 og Cantus Cordis.

Utropias utsende observerte god stemning, fine drakter og flotte innslag.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

Et lite tips til Bjørg Bondevik?

STOPPET: Mennene i Athens byråd holder igjen en streikende. **Foto** MIKKEL BERG

Satiren *Lysistrata* ble opprinnelig skrevet av den greske skuespillforfatteren Aristofanes for over 1500 år sia. Nylig ble den satt opp på 1029 scener i 59 land, gjennom prosjektet *Lysistrata 030303*. Her i Norge var Tromsø en av tre byer hvor stykket ble spilt. Stykket handler om kvinnene i Athen, som leda av *Lysistrata* (Makka Kleist) går til streik for fred. Og det er ikke en hvilken som helst streik: I allianse med kvinnene hos rivalen Sparta, nekter de å ha sex med mennene sine før krigen avsluttes. De forskanser seg i Akropolis, der pengene som driver krigen oppbevares, og slipper ingen inn før kravene er innfridd. Mennene i Athen og Sparta står maktesløse, fornærma og etter hvert sprengkåte igjen. Etter flere fåfengte forsøk på å utmanøvrere kvinnene, har både Spartas og Athens ledere fått nok: Krigen må avblåses.

Tromsø-oppsetninga av *Lysistrata* var (selvfølgelig) veldig nordnorsk, herlig vulgær og svært godt gjennomført. Skjønt Lillescenen på Kulturhuset er smal ble den utnytta til fulle, spesielt scenene hvor mennene og kvinnene står på hver sin side og krangler i kor. Den scenografiske ramma til stykket involverte juletrelys, søyler dekka med avisutklipp av Bush, Hussein og bin Laden, samt en *ryggrad* hengt ned fra taket. Kanskje fordi *Lysistrata* i stor grad handler om å ha nettopp ryggrad. Dette stykket hadde nok trukket mye folk sjøl om det ikke hadde vært så sørgelig aktuelt.

Når vi finner kvinnfolk blant de mest ihuga krigshisserne, f.eks. Condoleezza Rice (sikkerhetsrådgiver og tidl. direktør i selskapet Chevron, som leverer olje til krigsmaskinen) kan vi godt stille spørsmål ved hvor passende dette stykket egentlig er. Her på berget heter jo tom. vår mest militante minister Kristin. Men de krigerske mennene i Athens byråd kan ses som et bilde på de som styrer, og kvinnene blir da representanter for de styrte som ønsker fred. I en sånn tolkning blir stykket med en gang svært relevant igjen.

Etter stykket ble det andre kulturinnslag som diktlesning, joik, sketsjer osv. Scenen ble dessuten inntatt av flere talere – deriblant prosjektleder ved Fredssenteret i Tromsø, Jørgen Johansen, som oppfordra folk til å stille opp til markering på Stortorget klokka 17:00 dagen etter at krigen blir erklært.

Tekst MIKKEL BERG

Benetton ass!

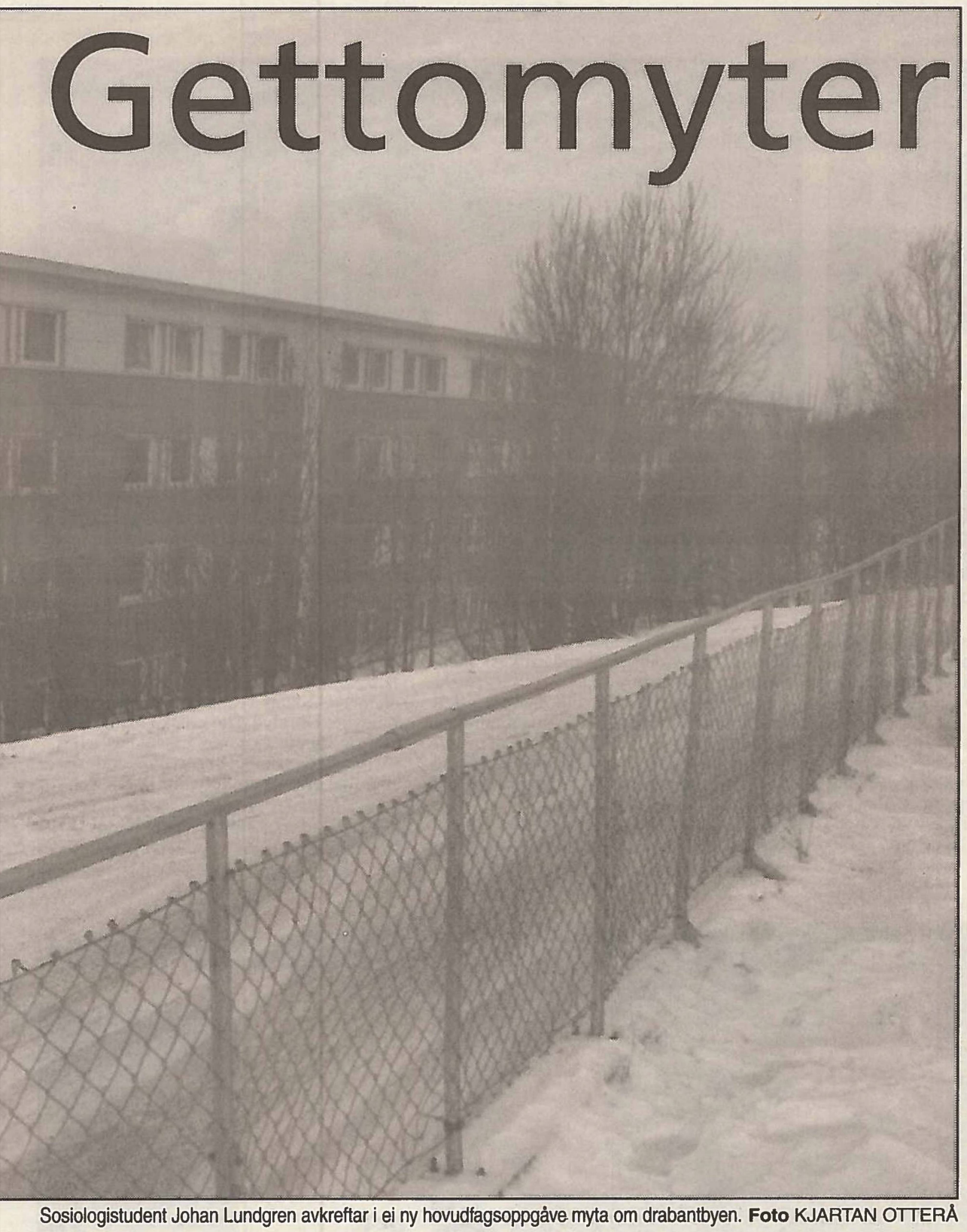
bok
Anna Bache Wiig
Det aller fineste
Tiden

Det aller fineste handler om det å være tenåring på åtti tallet, også handler den litt om mobbing. Dessverre oppsummerer dette hele boka. Jeg tror at meningen er at vi skal følge Martes overgang fra barn til voksen og jeg tror denne overgangen skal være vanskelig, brutal og smertefull, men det er faktisk ingen beskrivelser, språklige elementer eller karakter skildringer som helt overbeviser meg om dette. Derimot får jeg veldig god befatning med Benettongensere, Wham! og Dirty Dancing og deres betydning som moderne overgangsriter. Dette hadde vært en grei konflikt å belyse i seg selv, men det er ikke det som er presentert som hovedtema. Hvis energien i språket ble flyttet fra slike trivielle konflikter og inn i de emosjonelle, som den så gjerne vil problematisere, så hadde formålet med teksten kommet sterkere frem. Slik som dette er framstilt får jeg inntrykk av at jeg leser noe som egentlig burde stått i et av de glatte og glitrende jenteblader som pryder Narvesens hyller. Bokas inndeling i novellelignende kapitler viser kanskje til en ambisjon i den retning. *Det aller fineste* er ikke nødvendigvis en dårlig roman, men selv om den mot slutten klarer å pirre frem en medfølelse for mobbeofferet Marte, etterlater den leseren med en uforståelig likegyldighet.

Kanskje fordi dette er altfor flatt, fult av klisjeer og i samme ham som så mange pedagogiske tekster myntet på å forbedre allmennmoralen.

Tekst MAJA SOJTARIC

Gettomyter

Sosiologistudent Johan Lundgren avkreftar i ei ny hovudfagsoppgåve myta om drabantbyen. **Foto** KJARTAN OTTERÅ

eigentleg oversåg?

– Dei såg ikkje bebuarane sitt sosiale liv utanom drabantbyen. Du treng ikkje kjenne naboen for å ha eit sosialt liv, forklarer Lundgren, og snakkar ut frå erfaring. Viss eg skulle besøke venner heime, så tok eg berre bussen frå Ålidhem og inn til byen. Kommunikasjonen er komme så pass langt i dag at du kan ha eit sosialt liv sjølv om du ikkje kjenner naboen. Dessutan ligg drabantbyane ofte eit stykke utanfor byen, nær opp til naturen. Innbyggarane har store moglegheiter til friluftsliv og fiske. Dette har rapportane heilt oversett, seier han.

I ALL TID sidan moderniteten sin framvekst og gjennom industrialiseringas og kapitalismens stadige framskritt har ein klaga over ei usunn individualisering og tap av tradisjonelle verdiar og ideal. Dei nære banda og det trygge og varme livet i landsbygda er erstatta av storbyens kalde, kyniske og bereknande mentalitet. Forskarane på 70-talet var tydeleg prega av ein slik skepsis til det nye samfunnet, meiner Lundgren.

– I bondesamfunnet hadde folk eit påtvunge sosialt nettverk, i dag er det meir valfritt. Når vi kritiserer det moderne samfunnet har vi eit altfor idealisert bilete av fortida, held han fram. I dag reiser vi heim til besteforeldra og finn fram den gamle rokken, og synes det er så trist at han er stua bort. Men rokken har dei gamle kasta vekk fordi han var for tungvint. Alt er ikkje berre negativt ved moderniseringa.

– I DAG bur folk annleis, og dei har andre måtar å omgås kvarandre på. Så når folk seier dei trivst, trur eg på dei, seier svensken.

– Kva så med opphavet til drabantbyane? Nokon må jo ein gong ha meint at dette var bra greier?

– Ja, drabantbyane var faktisk det mest moderne som fanst då dei kom, dei hadde både wc og parkettgolv. Då Rosengård utanfor Malmø vart bygd, kom folk frå byen i bussar og ville sjå på bustadane. Dette var framtida, fortel han. Bustadane i Ålidhem der eg budde var blant dei flottaste på den tida. Det var reine luksusen. Alle bustadane var kommunale, så når noko vart øydelagt kom det ein frå kommunen og fiksa det. Dessutan var dei fullt møblert, det einaste vi måtte leige var den der greia over komfyren. Den kosta 15 kroner i månaden, smiler han.

– Kvifor dei bygde drabantbyane? Både Tromsø og Umeå er universitetsbyar. Ålidhem vart bygd for å lokke studentar og tilsette til byen. Kroken i Tromsø vart bygd etter at Universitetet stod ferdig, blant anna for å husa dei tilsette. Samtidig såg ein at bykjernane fekk eit stort press på seg.

I DEI EUROPEISKE storbyane vaks det fram store slumområde, så dei bygde opp *communities*, eller naboskapseiningar, utanfor byane for å lette på presset. Dei store blokkene som vart reist var billege og gjekk fort og bygga, dessutan passa dei inn i det arkitektoniske funkisidealet, med funksjonalistiske og enkle bygg.

Men drabantbyane vart ikkje reist utan motstand. Planane om å byggje ei kjempeblokk i Kroken blei stoppa. Det same vart planane om å reise fleire digre blokker på Stakkevollan.

I Sverige er drabantbyane kommunale bustadområde, i Noreg eig kommunen berre ein del av desse. Då etterspurnaden etter slike bustadar gjekk ned kjøpte kommunen opp mange og brukte dei for å husa sosialklientar og sosiale tilfelle. Grunnen til at drabantbyane framleis har eit dårleg rykte på seg, meiner Lundgren, ligg her.

– Det blir feil når du har eit område med seksti prosent sosialklientar. Det er dette som er problemet i dag. Drabantbyen i seg sjølv skapar ikkje sosiale problem, avsluttar han.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

studenten

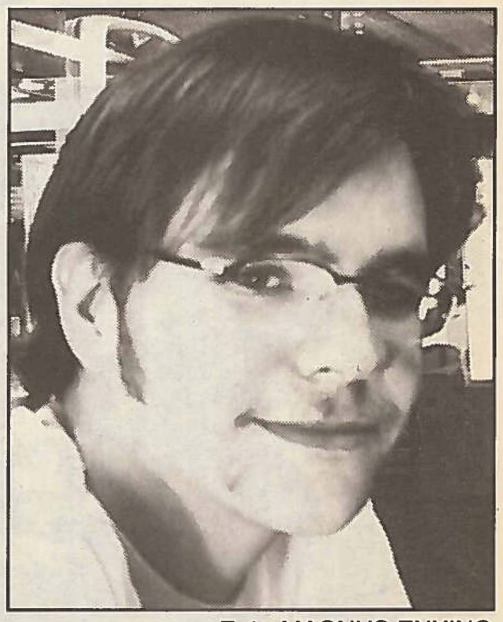

Foto MAGNUS ENXING

Navn: Aaron Schmitt
Alder: 22 år
Studerer: Nordisk

Min siste uke

– Siste fredag lagde jeg lasagne med noen venner. Det begynte egentlig som et slags kokkekurs fordi ei venninne ville lære seg å lage det, men så ble vi etter hvert flere og drakk litt vin og øl ved siden av. Og det var sikkert en eller to øl som var bedervet, for senere satt jeg på kino og hadde tømmermenn.

– Ja, da var det denne filmen. Det var troll–i– esken–tid og det ble vist en forpremiere av *The Hours*. En veldig trist historie, litt deprimerende, men kjempegode skuespillere gjorde den bra, først og fremst Julianne Moore.

Filmklubben her i byen er forresten en institusjon alle burde være medlem av. Dens program er utmerket bra. Etter filmen var det igjen matlaging med dem jeg var på kino sammen med. Vi spilte også *Joker*, et kortspill jeg kjenner til fra USA.

– Ved siden av film, matlaging og venner fantes det da i tillegg to bøker i livet mitt. Den første jeg leste var etter en plutselig allusjon med Stanley Kubrick, Vladimir Nabokovs *Lolita*. Den fremstiller et veldig interessant syn på hvordan ungdommen blir utnyttet i dag. Hovedpersonen er spesiell, mørk, desperat, men samtidig komisk. I hvert fall ei kjempeartig bok.

– Den andre jeg leste var av Hunter S. Thompson og heter *The Rum Diary*. Tittelen henspeiler hele historien. Den dreier seg om en amerikansk journalist på Puerto Rico som i stedet for å arbeide drikker som en svamp og ligger med mange jenter. Hele boka er bare gal, men det er nettopp det jeg liker.

Musikalsk sett har jeg hovedsakelig hatt klassiske jazzopplevelser. Jeg befinner meg atter en gang i en Miles Davis - Bill Evans - Dave Brubeck-fase.

Min siste dag

Tidlig om morgenen dro jeg til universitetet, sjekket e-poster, ordnet ting med universitetet i Wisconsin og søkte etter en sommerjobb. Etterpå hadde jeg norrønundervisning, hvor vi lærte å bøye adjektiver. Da undervisningen var slutt, prøvde jeg å lese på UB, men ble i stedet fly forbanna på grunn av noen folk som lagde masse bråk rett ved siden av meg. Ellers hadde jeg en fin dag.

Min siste time

Matlaging igjen. Kanskje skulle jeg bli kokk? Pizza denne gangen og selvsagt ikke noen Grandiosa. Og jeg snakket med deg, da.

Tekst MAGNUS ENXING

SSR 20 år
Utropia gratulerer, og vil med dette takke for samarbeidet.
LIHKKU BEIVVIIN

Centrum * Libris

Fagbøker
Posters
Multimedia
Skolerekvisita
Video

Vi har bøkene og materiellet du trenger

Stor fagbokavdeling i 2. etg. med fagbøker, tidsplanleggere og gode tilbud på skolerekvisita, posters, multimediaavdeling, video etc.

1. etg: Velassorterte bokavdelinger, engelske bøker, turkart etc.

Vi bestiller prompte de fagbøker som trengs uten ekstra omkostninger.

Postboks 533, 9256 Tromsø
Bok- og papirhandelen i Sjøgata

Telefonnr.: 77667200
Telefaksnr.: 77685301
E-post: erik@centrumlibris.no
Internett: www.centrumlibis.no

Libris

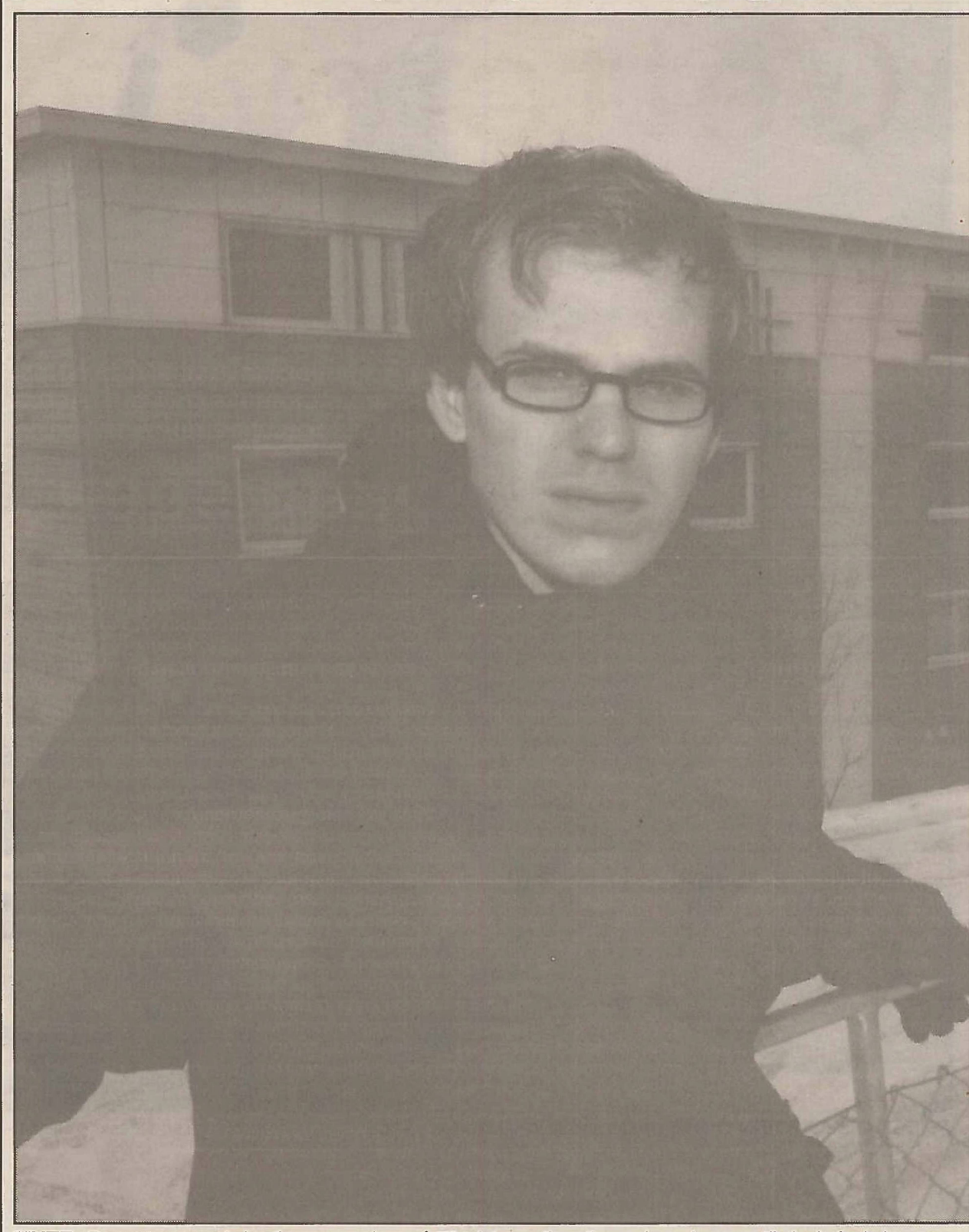

LILLE BUDDHA
Stedet for orientalske matelskere!

• STOR MENY • RIMELIGE PRISER

Ca. 20 prosent rabatt ved bestilling.

Telefon 77 65 65 66 • www.lillebuddha.no
Sjøgata 25, 9008 Tromsø

Folk som bur i drabantbyar er triste, dei har sosiale problem, barna blir underutvikla og opplever vald, kriminalitet og mistrivsel. Dette var forskarane einige om på 70-talet. Bebuarane kjende seg derimot ikkje igjen.

MYTE: Rapportene om drabantbyene som kom på 70-talet var stigmatiserande og har vore til skade for bebuarane.

I EI NY hovudfagsoppgåve avkreftar sosiologistudent Johan Lundgren dei gamle mytane om drabantbyen. Han meiner rapportane som vart laga på 70-talet mest var politiske verkemiddel for venstresida. Ved å tillegga drabantbyen alle tenkelege samfunnsproblem skulle dei visa kapitalismens si bakside.

– Det forskarane konkluderer med i rapportane, samsvarer ikkje med det som faktisk står i intervjua. Det vart prata om at det eksisterte ein slags drabantbymistress, men folk sa faktisk sjølv at dei likte seg i drabantbyen, fortel han.

På 70-talet kom det fleire rapportar, både i Noreg og Sverige som viste det skremmande biletet av livet i drabantbyane. Mest kjend i Noreg er Stovnerrapporten.

Denne fortel blant anna om underutvikla born som forskarane meinte ville bli analfabetar. I tillegg kom det valdsam kritikk av skular, forholda i heimen, bustader og leikeområde. Stovner var ein getto der skikkelege folk ikkje kunne bu, var ein av konklusjonane.

– RAPPORTANE VAR svært stigmatiserande og har vert til skade for dei som bur i drabantbyen. Rapportane seier eigentleg: sei meg kor du bur, så skal eg fortelje deg kven du er. Identiteten får seg ein smell, seier han. Folk går rundt og tenker: Sånn er eg. Samtidig blei det eit problem at færre og færre ville flytte til drabantbyane.

Lundgren, som er frå Sverige, har sjølv vokse opp i ein slik typisk drabantby. Han har opplevd å bli konfrontert med slike rapportar om sin eigen heimstad, Ålidhem. Denne ligg ved Umeå og var eit av dei "verste eksempla" på drabantbyar i landet.

– Eg kjente meg ikkje igjen i heile tatt då eg leste rapporten om Ålidhem. Det var liksom ikkje der eg hadde budd, seier han. Eg fekk faktisk ikkje vite om det dårlege ryktet heimplassen min hadde før eg begynte på gymnaset inne i Umeå. Då kom folk bort til meg og spurde om eg hadde sett knivstikking eller narkotika. Men eg visste knapt kva dei snakka om, ler han, og fortel i same slengen om då dei skulle til Kroken for å ta bilete av ein typisk grå og trist drabantby

– Det var heilt mislykka. Det var jo masse folk i gatene og ungar som leikte, og sola skein. Skal vi ta dystre bilete i Kroken må vi nok dra klokka tre om natta.

SENTRALT I DRABANTBYANE på 70-talet var sosialpedagogane. Desse skulle hjelpe bebuarane med å betre deira sosiale liv, og få dei vekk frå den sosiale isolasjonen som dei meinte drabantbylivet påførte dei.

– Sosialpedagogane prøvde å starta foreiningar og naboskapssamfunn, spesielt prøvde dei å få med problemfamiliane. Ved å integrere familiane, ville dei hindre at dei blei sosialt isolert og dermed fekk sosiale problem. Det vart ei slags integrering for å hindre differensiering, fortel han.

Men desse foreiningane blei ikkje så populære som ein ønskte.

– Det kan vere fleire grunnar til det, trur han. I starten så var foreiningane aktive pådrivar for å betra bustadforholda, men etterkvart utvikla dei seg til å bli reine diskusjonsforum for venstresida, som ville opplyse bebuarane om kor dårlege forhold dei levde under. Marxistane ville på denne måten flytte klassekampen frå fabrikkane til bustadfelta, ved å bevisstgjera bebuarane. Men folk syntest ikkje dei hadde det så verst, så dei slutta å gå i foreiningane, smiler han.

– SAMTIDIG SÅ hadde dei andre ting å finna på, dei hadde rett og slett ikkje tid til å gå i desse foreiningane. Dessutan blei dei etterkvart lei av sosialpedagogane som heile tida gjekk rundt og banka på dørene til folk med spørjeskjema og prøvde og få dei med ut, forklarer Lundgren.

– *Kva var det sosialpedagogane og forskarane*

PREST OG KAPTEIN Chul Kim holder andakt for gudfryktige soldater. Kapellet er mobilt og kan settes opp i felten – til og med biblene er i ørkenkamuflasje. **Foto** JON TERJE H. HANSEN

leder på toppen.

Å være i Kuwait som eksil-iraker er likevel ikke problematisk:

– Det var nære bånd mellom Kuwait og Irak, faktisk var giftemål over grensen vanlig før invasjonen. Nå er forholdet anspent. Men kuwaiterne klarer å skille mellom Saddam og folket, og har en slags samvittighet for irakerne.

Hun hever stemmen:

– Vi støtter tiltak mot regimet i Bagdad, men hva skal komme etter? I Irak er det som du sikkert vet mange forskjellige grupperinger. Allerede nå ser man problemer med å samle opposisjonen. Hvordan skal makten fordeles i vakuumet etter Hussein? Vi frykter et blodbad.

I U.S. CAMP Arifijan utenfor Kuwait City er stemningen bedre. Her er vi på besøk, tungvekterne fra verdenspressen; Washington Post, Paris Match, Navy Times, AP. Ikke alle hadde hørt om Utropia, men vi skulle besøke militærkapellet, og i Guds hus er det jo som kjent plass for alle.

Camp Arifijan har ansvaret for logistikk, og tar imot militært utstyr som blir fløyet og skipet inn fra Statene. Leiren skulle egentlig vært overlevert fra Kuwait til det amerikanske forsvaret i 2005, men er nå satt opp på rekordtid i forkant av et eventuelt angrep på Irak.

– Vi er forberedt på alt, sier oberstløytnant Archie Linear, men medgir likevel at mange av soldatene er engstelige.

– De vil ikke ha en krig, og for mange er det tungt å være borte fra familien hjemme i USA. På den annen side blir de rastløse av å bare sitte her, og venter nok på at vi kommer i gang med jobben vi er satt til å gjøre.

Han vil ikke oppgi hvor mange soldater som er plassert her, annet enn at det er snakk om flere tusen. Flest amerikanske og en del engelske - britene har forøvrig fått munnkurv og må holde seg på trygg avstand fra pressen. Hver journalist blir fotfulgt av sin personlige "media coordinator", bare tilfeldigheter gir oss muligheten til å få snakke med soldatene alene. Arnaud fra Paris Match forsvant fra pressevaktene fire ganger, og vil aldri bli invitert igjen.

– Jeg var med på frigjøringen av Kuwait i -91, skriker kaptein Terry Johnson gjennom masken under en gassøvelse. Drill med gassmaske er avgjørende, sier han, for ingen vet hva Irak kan sende mot troppene i Gulfen.

– Vi satt på en base i Saudi-Arabia. Jeg har sett krig med egne øyne, og lengter ikke etter mer.

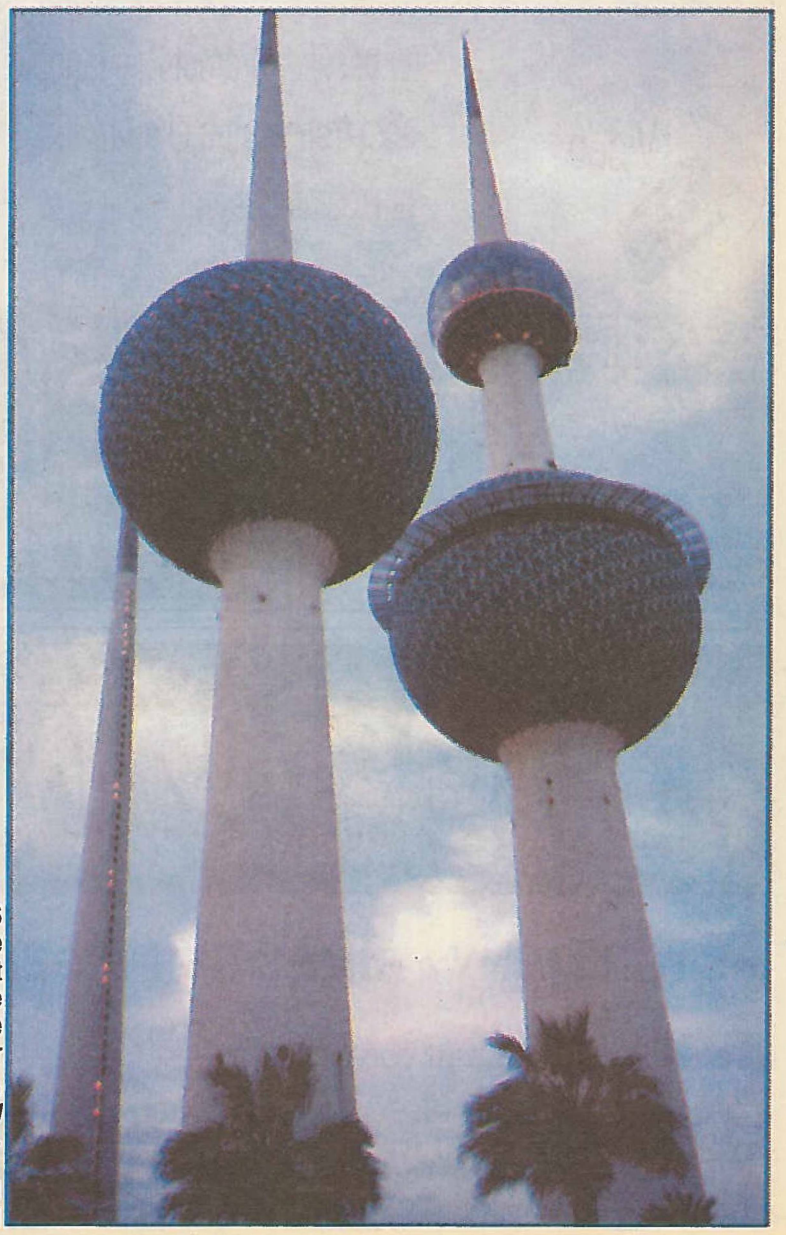
– Så hvorfor er du her?

– Det er vel noe med det å tjene fedrelandet, jeg stoler på de som tar beslutningene hjemme. Som om jeg visste bedre enn dem...

KLOKKEN HALV FIRE er det gudstjeneste. Kapellet, laget med dobbel teltduk og aircondition, kan pakkes ned og følge styrkene nordover. "Chapel-in-a-box" kalles det – til og med biblene er i ørkenkamuflasje.

På podiet står menig Lisa Silver og jammer gospel, til gjenklang fra troppene som skal invadere Irak. Presten forkynner om rettferdighet og frihet, fred og barmhjertighet. Og husker jeg ikke helt feil; at vår Gud er den rette Gud, og med ham skal frelsen følge.

Tekst EIRIK GRAN SEIM

KUWAIT TOWERS tjener som både vanntårn, utkikkspunkt og landemerke. Tårnene ble bombet av irakiske styrker i 1990, men er som Kuwait City ellers, bygget opp igjen *nøyaktig* som før invasjonen.

Foto EIRIK GRAN SEIM

Kuwait – i siste time

DET ER GASSØVELSE, og Kaptein Terry Johnson folder hendene i Camp Arifijan utenfor Kuwait City. –Ingen vet hva Irak kan sende mot troppene i Gulfen, sier han.

Foto JON TERJE H. HANSEN

Kuwait er klar for neste krig. På side 2 i avisene står evakueringsinstruksen for luftvernsirenene, og beredskapslagrene fylles med gassmasker og –drakter.

Irak brukte kjemiske våpen mot Iran, og kuwaiterne regner seg som et mulig mål, med rundt halvparten av de amerikanske styrkene plassert i den lille oljestaten.

Nå feirer man høytiden *Eid Al-Adha*, og gatene er tomme, kanskje *for* tomme. Mange kuwaitere har allerede flyktet. Eieren av "Skyline" Internettcafé rømte forrige uke, bak disken sitter fire indiske fremmedarbeidere som knapt visste om krigen. Hvis bombene faller vil flyplassen stenges, og evakuering må skje med bil via Saudi-Arabia.

Ennå er over 600 kuwaitere savnet fra forrige krig, sist sett som krigsfanger i Basra i Sør-Irak. Påminnelser om invasjonen i 1990 henger bak glass og ramme overalt.

– **THIS WAR** is all about one thing, and the word is called O-I-L!!

Saud Shams er ingeniør, og en av de mange egypterne som utgjør middelklassen i Kuwait. Ettermiddagsbønnen er over, han legger arbeidet til side, og bretter et stort Midtøsten-kart ut over kontorpulten:

– Selvsagt støtter vi ikke regimet i Baghdad, det har destabilisert regionen helt siden den første krigen de startet i 1980. Amerikanske tropper er likevel ikke løsningen på problemet. Et angrep på Irak vil ryste hele den arabiske verden, og vi vil samle oss mot USA når vi ser at de også har andre motiver enn å avvæpne Saddam Hussein.

– Men dere tillater U.S. baser på arabisk jord?

– Vi er ikke sterke nok, og er ikke godt nok samlet. Myndighetene bøyer seg for presset fra Washington. *Folket* støtter ikke dette; de leter etter en stemme som taler arabernes sak. Nettopp derfor øker oppslutningen om alternative bevegelser, f.eks. Al-Qaeda.

Professoren raser:

– Hvis USA går til krig mot Irak med oljeressursene i bakhodet, (...) fortell meg; burde Iran føle seg trygg etter neste presidentvalg i Statene?

KRIGEN NÆRMER seg, og Kuwait med sin absurde velstand ruller videre for halv fart. Under halvparten av de 2,2 millioner innbyggerne er kuwaitiske statsborgere, resten er fremmed arbeidskraft importert fra India og Midtøsten. Betalt med olje, som også smører Emirens politiske motstandere. Nasjonalforsamlingen, utpekt etter avstemning blant menn med "class 1" statsborgerskap, ble avsatt for andre gang i –86; ropene om demokrati og innflytelse ble for sterke. Nå holder man ukentlige debatter i et slags kompromiss; et nasjonalråd – delvis utpekt av Emiren selv.

Uten reell maktkamp i landet har myndighetene heller ingen politisk trening. Slik oppstår svake stater, og muligens også en araberstat som støtter amerikansk krig mot Irak.

Og som Shams sier; folket kjenner seg ikke igjen i sine ledere. Bare siden november i fjor er seks amerikanere skutt i Kuwait, av folk som åpenbart ikke støtter en krig. Andre igjen er mer liketil, slik man blir av å tjene millioner fra en statlig stilling. Kuwaitere gjør ikke manuelt arbeid, og alle er garantert en jobb som byråkrat på Emirens lønningsliste.

MEN IRAK *er* virkelig det diktaturet vi så godt kjenner fra amerikanske TV-taler: Den unge kvinnen, som ikke vil ha navnet sitt på trykk, flyktet med familien til Europa under Gulfkrigen i -91. Nå er hun tilbake i Midtøsten, gift med en kuwaiter.

– Broren min var soldat under invasjonen av Kuwait, men hoppet av. Drar vi til Irak nå, blir vi skutt, eller i beste fall fengslet.

"Ingen" støtter Saddam Hussein, sier hun, og beskriver et Irak kontrollert av et nådeløst maktapparat, med en paranoid

NIERRADÁKTI

MU SOTNABEAIVI

Čálli MAHELI MAREN-ÁNNE GÁLLO DUOMIS (THOMAS E. NYGÅRD)

Dát lea mu sámegiel algokurssa ruovttubargu. Mu oahpaheaddji lea gohččon mu čállit njealljelogi sáni beaivi birra. Dáppe lea mu sotnabeavi, odne, Utropiai.

Lea sotnabeaiiđit ja lean dearvan. Eahpedábalaš. Iđđesbiebmu hapmudan, muhto mus ii leat láibi. Olgun lea Čáppa dálki. Lea bidjan váza. Hearvvásvuođa dálvi.

Fas ruovttus geahčan eallingova. Robin Oaivi, dahje Skuohppu. Marion lea fávru. Marion lea Sherwoodmeahci fávrrumus. Buorremielalaš olbmot borret olu. Ieš lean nealgái. (Mun lean Nealgge-Hansák.) Vuošan burruseaibmimálli. Mu ustit Bjørn maid vuošša máli. Moai searválaga boradetne.

Oppa eahket siđan váffelgáhku. Muhto mus ii leat. Dat ii leat somá. Sotnabeaivi lea fiinna beaivvi, muhto sotnabeaieahket lea dego helevet. Ii leat váffelgáhkku ja mun ferten leavssuid bargan..

Samisk jubileumsuke – Program

Onsdag 12.3
Offisiell åpning av SSSR-jubileet kl 1800 på Arctic Gallery. Utstillingen Sámi Kits åpner kl 13 og er åpen hver dag frem til søndag.

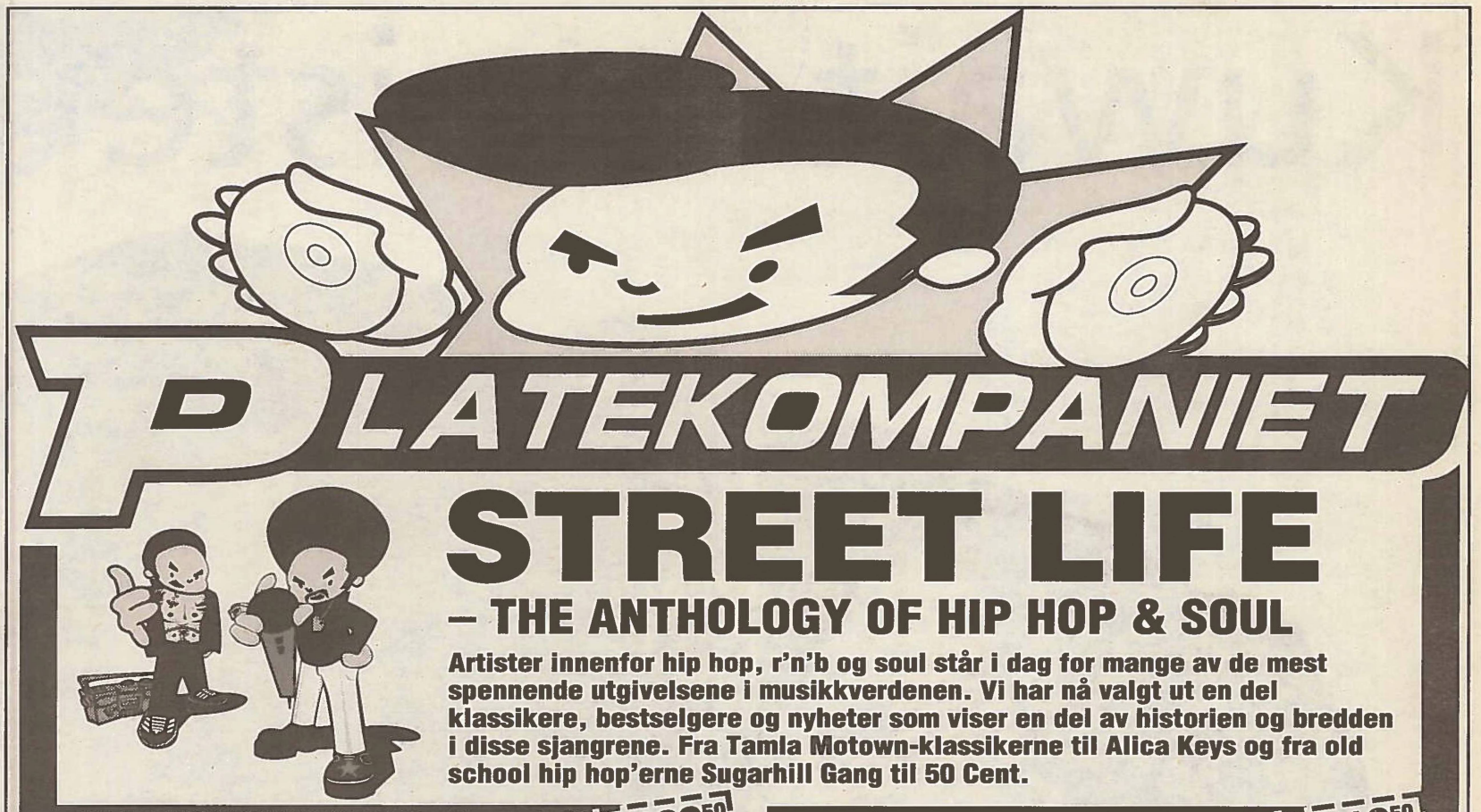
Torsdag 13.3
Samisk klubbkveld på Kafé Cirka. DJ Ánte fra Kautokeino spinner skiver, og mat og drikke er billig.

Fredag 14.3
Konsert med Ángelit på Driv. Kjapp og tidsriktig samisk musikk. Før og etter konserten blir det samisk disko med DJ Ánte bak spakene.

Lørdag 15.3
Samisk jubileumsfest.. Offisiell jubileumsmiddag med påfølgende fest. Festen vil også være åpen før andre besøkende

13-15.3
Seminar der man ser på mulighetene for å samle alle samiske organisasjoner/studenter på en og samme plattform

Søndag 16.3
I samarbeid med SSSR vil Tromsø filmklubb i dag vise Paul Anders Simma-filmen "Ságojoga ministár/Stol på ministeren" fra 1996 som en del av sitt vårprogram på Driv. Før hovedfilmen vises også Simmas kortfilm "Let's Dance" fra 1991. Gratis inngang for SSSR-medlemmer.

STREET LIFE
– THE ANTHOLOGY OF HIP HOP & SOUL

Artister innenfor hip hop, r'n'b og soul står i dag for mange av de mest spennende utgivelsene i musikkverdenen. Vi har nå valgt ut en del klassikere, bestselgere og nyheter som viser en del av historien og bredden i disse sjangrene. Fra Tamla Motown-klassikerne til Alica Keys og fra old school hip hop'erne Sugarhill Gang til 50 Cent.

PLATEKOMPANIETS TOPP 15 119,50/189,50
1. **BERTINE ZETLITZ** / Sweet Injections 149,50
2. **RALPH MYERZ & THE JACK HERREN BAND** / A Special Album 149,50
3. **JUSTIN TIMBERLAKE** / Justified. 149,50
4. **EPHEMERA** / Air. 149,50
5. **NORAH JONES** / Come Away With Me 149,50
6. **RADKA TONEFF** / Some Time Ago 149,50
7. **THOMAS DYBDAHL** / That Great October Sound 119,50
8. **KAIZERS ORCHESTRA** / Evig pint 149,50
9. **MCMUSIC 24** 159,50
10. **MELANIE C** / Reason 149,50
11. **NUMBER SEVEN DELI** / Falkner Street 149,50
12. **ROBBIE WILLIAMS** / Escapology 149,50
13. **DIVERSE ARTISTER** / Music Of The Millennium III (2CD) 189,50
14. **ERLEND ØYE** / Unrest 149,50
15. **DIVERSE ARTISTER** / The Celtic Circle (2CD) 159,50

RESPECT! 79,50/129,50
- **MARVIN GAYE** / What's Going On 79,50
- **CURTIS MAYFIELD** / Curtis 79,50
- **RICK JAMES** / Street Songs 79,50
- **DUSTY SPRINGFIELD** / Dusty In Memphis 79,50
- **AL GREEN** / Let's Stay Together 99,50
- **MICHAEL JACKSON** / Off The Wall 99,50
- **CURTIS MAYFIELD** / Superfly – Soundtrack (2CD) ... 119,50
- **STEVIE WONDER** / Songs In The Key Of Life (2CD)... 129,50

DANCING IN THE STREET 79,50/149,50
- **ISAAC HAYES** / XL - Best Of (2CD) 79,50
- **JACKSON 5** / The Ultimate Collection 79,50
- **BARRY WHITE** / The Ultimate Collection 119,50
- **PRINCE** / Very Best Of 119,50
- **MARVIN GAYE** / The Very Best Of (2CD) 129,50
- **OTIS REDDING** / Dreams To Remember-Anthology (2CD) 129,50
- **JAMES BROWN** / Foundations Of Funk 64-69 (2CD) . 129,50
- **ARETHA FRANKLIN** / Respect - The Very Best Of (2CD) . 149,50
- **STEVIE WONDER** / The Definitive Collection (2CD).... 149,50
- **DIANA ROSS & THE SUPREMES** / Anthology (2CD)... 149,50
- **SLY & THE FAMILY STONE** / The Essential (2CD)..... 149,50

SWEET SOUL MUSIC 79,50/129,50
- **ALICIA KEYS** / Songs In A Minor 79,50
- **LAURYN HILL** / The Miseducation Of Lauryn Hill 79,50
- **ANGIE STONE** / Mahogany Soul 79,50
- **D'ANGELO** / Voodoo 99,50
- **ERYKAH BADU** / Baduizm 99,50
- **AALIYAH** / I Care 4 U (CD+DVD) 119,50
- **R KELLY**/ Chocolate Factory (2CD) 119,50
- **KELLY ROWLAND** / Simply Deep 119,50
- **JENNIFER LOPEZ** / This Is Me ... Then 119,50
- **B2K** / Pandemonium 129,50
- **CODY CHESNUTT** / The Headphone Masterpiece (2CD) 129,50

NU FLOW 79,50/119,50
- **50 CENT** / Get Rich Or Die Tryin' 119,50
- **LIL' KIM** / La Bella Mafia 119,50
- **EMINEM M.FL.** / 8 Mile 119,50
- **EMINEM** / The Eminem Show 119,50
- **JAY-Z** / The Blueprint 2 (2CD) 119,50
- **NORTHERN STATE** / Dying In Stereo 119,50
- **MISSY ELLIOTT** / Under Construction 119,50
- **CLIPSE** / Lord Willin' 119,50
- **PAPERBOYS** / No Cure For Life 119,50
- **BIG BROWAZ** / Nu Flow 119,50
- **NAS** / God's Son (2CD) 119,50
- **NELLY** / Nellyville 99,50
- **COMMON** / Electric Circus 99,50
- **THE ROOTS** / Phrenology 99,50
- **N.E.R.D.** / In Search Of 79,50

RAPPER'S DELIGHT 79,50/129,50
- **N.W.A.** / Straight Outta Compton 79,50
- **PUBLIC ENEMY** / It Takes A Nation Of Millions To Hold Us Back 79,50
- **ICE CUBE** / AmeriKKKa's Most Wanted 79,50
- **ERIC B. & RAKIM** / Paid In Full 79,50
- **BEASTIE BOYS** / Paul's Boutique 79,50
- **DIVERSE ARTISTER** / The Best Of Sugar Hill Records 99,50
- **SUGARHILL GANG VS GRANDMASTER FLASH & FURIOUS FIVE** / The Showdown 99,50
- **RUN-D.M.C.** / Greatest Hits 99,50
- **DIVERSE ARTISTER** / Rapper's Delight (2CD) 99,50
- **DE LA SOUL** / 3 Feet High And Rising (2CD)..... 119,50
- **A TRIBE CALLED QUEST** / Anthology 119,50
- **BOOGIE DOWN PRODUCTIONS** / Criminal Minded..... 119,50
- **GANG STARR** / Full Clip - A Decade Of Gang Starr (2CD) 129,50

THE CHRONIC 79,50/129,50
- **DR. DRE** / The Chronic 79,50
- **THE FUGEES** / Score 79,50
- **2 PAC** / All Eyez On Me (2CD) 79,50
- **WU-TANG CLAN** / Enter The Wu-Tang (36 Chambers) 79,50
- **SNOOP DOGGY DOGG** / Doggystyle 79,50
- **NAS** / Illmatic 79,50
- **DIGABLE PLANETS** / Blowout Comb 79,50
- **THE NOTORIOUS BIG** / Ready To Die 99,50
- **2 PAC** / Greatest Hits (2CD) 129,50

PAID IN FULL 79,50/119,50
- **JAY-Z** / The Blueprint 79,50
- **EMINEM** / The Marshall Mathers LP 99,50
- **EMINEM** / The Slim Shady LP 99,50
- **DR. DRE** / 2001 119,50
- **DELTRON 3030** / Deltron 3030 119,50
- **ROOTS MANUVA** / Run Come Save Me 119,50
- **50 CENT** / Guess Who's Back? 119,50
- **BLACKALICIOUS** / Nia 119,50

OSLO
Bogstadveien 40
Byporten Shopping
Grønland T-bane
Oslo City
Stortingsgaten 22

BERGEN
Torgallmenningen 5

KRISTIANSAND
Markens gate 32

SANDVIKA
Sandvika Storsenter

STAVANGER
Søregata 9

STRØMMEN
Strømmen Storsenter

TROMSØ
Nerstranda Senter

TRONDHEIM
Munkegata 31

www.platekompaniet.no

Kvifor ser UKA ut som ho gjer? Kor tid var konsertane i boks? Visste du at det aller meste faktisk var tilfeldig?

– Det begynte mai 2002

Konsertansvarleg Tore Christensen er klar til UKA. Han ser avslappa ut, men har eit konsentrert blikk. Det er ennå mykje som kan gå galt, det er dei små tinga som alltid dukkar opp når du minst ventar det.

Det var i mai 2002 alt starta. Då var det omlag ti månadar til UKA 2003.

– Eg var i Oslo hos eit bookingbyrå. Der fekk eg høyre Gåte. Eg hadde høyrt om musikken deira, og var i utgangspunktet skeptisk til det å blande rock med folkemusikk, men då eg fekk høyre dei bestemte eg meg med ein gong for å booke dei, fortel han. Så eg booka dei då i mai, og fekk ein bra pris fordi eg var så tidleg.

– Det er eigentleg ikkje vanleg å booke konsertar tidlegare enn tre månadar før, det er alltid usikkert om banda er populære når konserten går av stabelen. På Gåte ser det ut til at teften har vert bra, dei er veldig i vinden for tida.

DEI NESTE på papiret blei Pornshot, ganske tilfeldig det også skal vi tru Christensen.

– Pornshot ville eg eigentleg ikkje ha, fordi eg ikkje var sikker på korleis dei var live. Men i fjor var eg på by:Larm i Kristiansand, og var tilfeldigvis på ein konsert der eit par lydmenn frå Driv jobba. Frå naborommet høyrte eg noko som var ganske tøft. Så eg gjekk inn for å sjå. Og der fekk eg sjå ei mørk dame i ein sånn fransk, lekker stuepikeuniform, smiler Christensen. Og musikken var kul den. Så eg bestemte meg for å booke dei då.

I september var det seminar i Sogndal der Norsk rockforbund og dei ulike studentarrangørane møttest.

– Vi blei då einige om å samkjøre *ukene* i Nord-Noreg. Både Narvik og Bodø hadde gått dårleg sist gang, men vi bestemte oss for å gjere det slik likevel, seier han. Der i Sogndal fekk eg også prate med folka til Kaizer Orchestra. Dei hadde allereie hatt vellykka konsertar i Tromsø, og vi bestemte oss for at dei skulle komme opp igjen til UKA 2003.

– Så Kaizer blei fiska der, over ei øl i Sogndal.

DÅ TORE Christensen hamna i Konsertkonsulatet i Studentsamfunnet (det er dei som bookar konsertar til *ukene* og elles i semesteret) for over halvanna år sidan var han heilt åleine. Sidan har fleire komme til, og dei har etterkvart klart å bygge opp ein stabil og produktiv organisasjon. I dag er dei 8-10 stykk som jobbar med å booke og organisere konsertane på Driv og MH-bygget.

Å få i gang UKA gjekk tregt ganske lenge.

– Det var ikkje gjort noko etterarbeid etter UKA 2001, så då vi skulle lage UKA 2003 måtte vi nesten begynne på skrætsj. Vi hadde masse møter i starten, men vi fekk ikkje dra nytta av dei erfaringane som dei førre arrangørane gjorde seg. Dessutan var det problem å få med nok ressurspersonar, fortel han.

Ved semesterslutt i haust var dei overnemnte namna, pluss Maria Solheim, det einaste som var klart. Resten blei ordna i romjula.

– I romjula begynte ting å ta form. Resten av UKA blei i realiteten ordna frå 25-26 desember til 1-2 januar, seier han. Ralph Myers fekk vi etter ein telefon til Artistpartner (artistformidlingsbyrå), det viste seg at bandet tilfeldigvis hadde ein søndag ledig midt i UKA.

– Ugress fekk vi i same slengen

KONSERTEN MED Vidar Busk var allereie booka av Kulturhuset, men arrangørane blei einige om å innlemma han i UKA. Seinare kom kontakten med Pedstock, då var også den lokale dimensjonen av UKA på plass.

Så ein dag kom eks Samfunnet-leiar Andreas Rodtwitt på den lure ideen:

– Skal vi ikkje dra i gong ein snøballkrig?

– Vi hadde høyrt om ei gruppe som heldt på med snøballkasting i Vardø, så vi tok kontakt med dei, og dei hjelpte oss vidare, fortel Christensen.

Og då var masse i boks. Namn og datoar var på plass, men berre ein brøkdel av heile jobben var enno gjort.

– Så går vi over i fase to. Då gjeld det å få i gang PR, få ut plakatar og lage program, vi må finne ut kva scene dei ulike banda skal spele på, kor dei sove, kva dei skal ete.

Og ikkje minst transport.

– Gåte må vi for eksempel få opp i minibuss frå Narvik, og Maria Solheim skal reise opp med Hurtigruta. Samtidig må vi ordne ein del ekstra utstyrsspesifikasjonar som enkelte band har.

ARBEIDET BLIR NÅ fordelt rundt i Konsertkonsulatet.

– Alle får ein konsert dei skal vere prosjektansvarleg for. Dei har ansvaret for at alt fell på plass, seier han.

Men medan alt var klart til å berre dra i land, dukka det opp noko riktig så interessant.

– Ute i januar oppdaga vi plutseleg at Steve O (frå Jackass red.anm) var på tur. Det såg eigentleg ut som eit horribelt prosjekt å dra han til Tromsø, men vi fann etterkvart ut at det var praktisk mogleg å gjennomføre. Eit slikt prosjekt har i utgangspunktet ei svært stor økonomisk fallhøgd, men vi såg at det faktisk blei plusstal av det, forklarer han, og legg til at det har vert eit stort press på billettar til både Steve O, Kaizer, Gåte og Ugress.

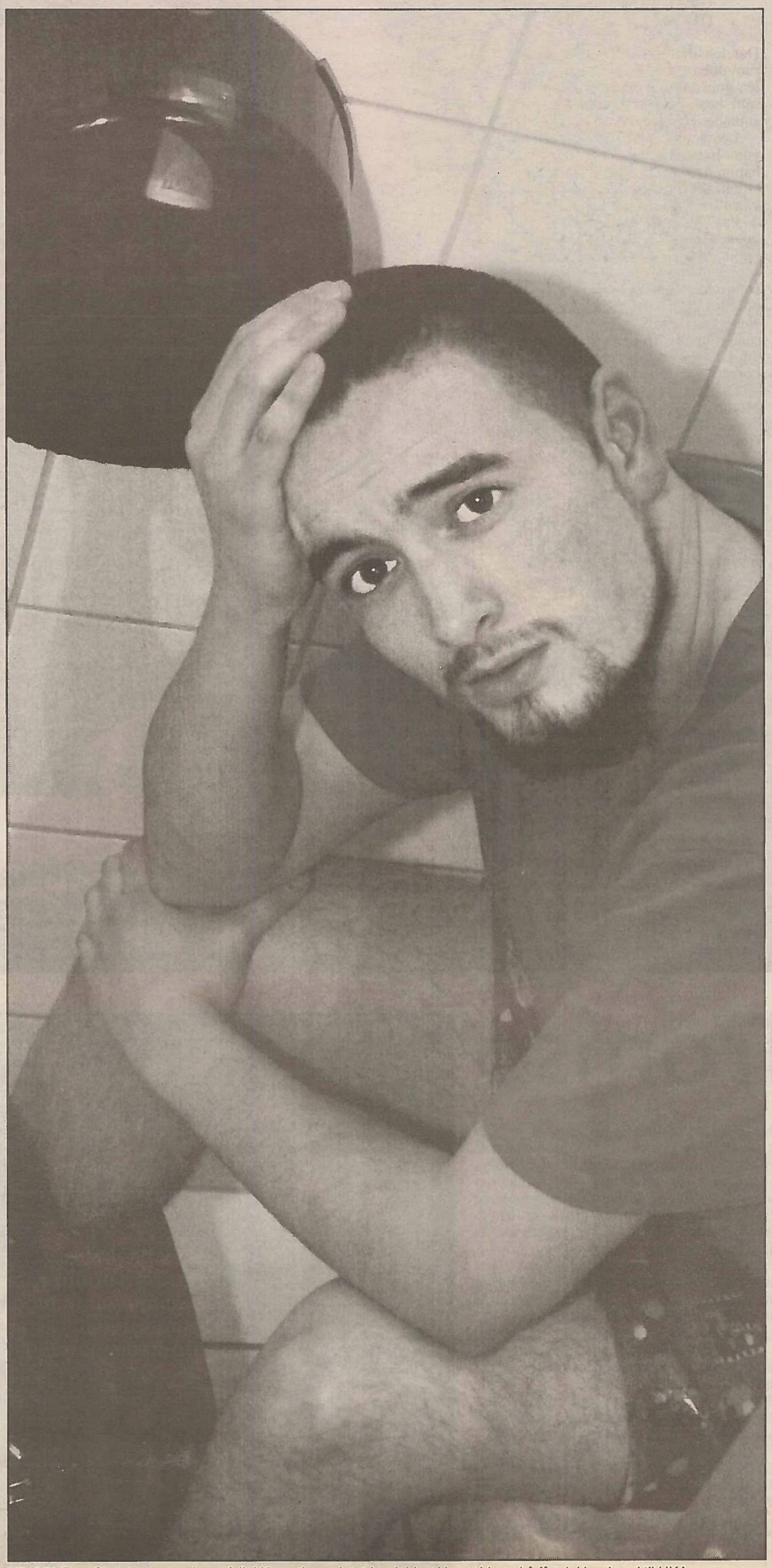
– Då det blei kjent at Steve O skulle komme, ringte det faktisk folk heilt frå Lofoten som ville ha billettar.

Så då står berre dei vanlege problema igjen: å skaffe frivillige, og...

– Dessutan er det viktig å vere så klar som mogleg når UKA startar. Vi må kunna mestre alle situasjonar, seier han.

– Det er alltid desse småtinga som dukker opp underveis.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

KLAR: Tore Christensen og hans folk i Kosertkonsulatet har jobbet i lang tid med å få tak i bra band til UKA.

Foto KJARTAN OTTERÅ

Funky-elektronisk åpning

konsert Allerede dagen før den offisielle åpningen av UKA 03 står bergensfenomenet Ugress på scenen på Driv.

2002 var et formidabelt år for Ugress. Fullsatte konserter, flere utsolgte plateopplag og glimrende kritikker, ble etter hvert hverdagskost. Ugress er en forholdsvis ny og rask voksende tilvekst i den etter hvert så rikholdige norske electronicafloraen. Men i forhold til for eksempel Røyksopp og Biosphere er det lagt mer vekt på dansbare og funky tema, og en del triphop. Gisle programmerer og sampler flittig. Han er opptatt av å bruke ting han liker, og integrere det i sine komposisjoner. Det trenger ikke nødvendigvis å være musikk han har et forhold til.

– Det er ofte slik at jeg hører ting og tenker: Wow, det der var tøft. Og så bruker jeg det. Om det er progrock eller electronica er ikke så viktig, bare det fungerer, sier Gisle på telefon fra Kristiansand der Ugress skal spille på studentcruise på danskebåten fra Kristiansand til Hirtshals.

– Vi vurderte å øve inn en svensktoppslager, men det kunne kanskje gi signal til feil publikum. Vi kan risikere at de som skal se oss forlater lokalet og at det kommer folk som tror vi er et danseband.

Plata *Resound* fikk som nevnt strålende kritikker og solgte femten tusen eksemplarer, noe som må sies å være meget bra for en debutplate. Første opplag på tre tusen ble solgt ut etter noen dager, det samme skjedde med det andre opplaget på åtte tusen.

– Platesalget har gått over all forventning, og nå står utlandet for tur, i første omgang er det Nederland. Men det tar lengre tid. Det gjelder å slippe sakte, men sikkert, sier Gisle som gleder seg til å komme til Tromsø igjen.

Sist Ugress gjestet Tromsø var under Insomniafestivalen i fjor høst. Da spilte de også på Driv og gjorde stor suksess.

– Nå har vi med oss en del nye låter, mye energi og mye film. Vi har en lydtekniker og en lystekniker som har blitt viktig for liveuttrykket vårt. Og lysshowet utgjør en viktig del av låtene våre, sier Gisle som heter Martens Meyer til etternavn.

Livebandet består, foruten Gisle på datamaskin og keyboards, av HP på trommer, Therese Vadem fra Atakama på vokal, Øyvind Rødseth på saxofon og en bassist med det flotte navnet Czhewr.

Ugress spiller på Haakon scene på Driv torsdag 13. februar.

Tekst GLENN FAGERVIK

FØRSTE BAND UT: Ugress tjuvstarter UKA 03 torsdag 13. februar.
Foto EIVIND SENNESETH

Tromsø

…r et erfarent forhold til musikken. Kun …unnhild og Sveinung Sundli har sterke …tter i folkemusikken, de andre bringer …n sine egne erfaringer. Landrø spiller …ksofon i tillegg til bass og tangenter og …erer på inntrykk fra jazz, rock og fusion. …en hvordan vil han beskrive Gåte som et …ve band?

– Som et liveband tror jeg ikke at vi har …veldig gjennomført uttrykk, men det er …ye energi på scenen. Utrykket på scenen …å være i tråd med budskapet i musikken.

– Hva er Gåte i fremtiden?

– Vi bruker det vi trenger for å uttrykke …orsk folkemusikk på en ny måte, så det …ir ikke det mest nærliggende å begynne …synge på engelsk. Alt er en interaksjon …r oss, med det er den norske musikkarven …m Gåte er knyttet sterkest til.

… Gåte spiller på Driv lørdag 15. mars. …llettene koster for Samfunnsborgere …oner 100, for studenter 120, og for andre …0 kroner.

Tekst MAJA SOJTARIC

Kropp

utstilling I år har UKA gått til det skrittet å bli kunstneriske av seg. Andreas Holtung er mannen som skal fylle kafeen på Driv med utsøkt meningsuttrykk i form av bilder laget med teknikkene akvarell, tusj og kritt. Holtung er opprinnelig fra Horten. Han flyttet til Tromsø i 2001, men flyttet i høst til Utrecht i Nederland for å gå på kunstskole. Kunstneren debuterte med ei utstilling på Kysten i Ishavsbyen sommeren 2002. I følge det anerkjente UKA-magasinet har kunstneren en fascinasjon for melankoli, kropp og det indre liv hos menneske, noe som kommer veldig godt frem gjennom bildene hans.

Utstillinga kan du se under hele UKA i kafeen på Driv

Den mellomstooore Kaizer-testen

Illustrasjon ERLEND AASETH

Svar på spørsmålene, legg sammen numrene og se hva du kan om deg selv og ditt forhold til Kaizer

Hva tenkte du første gang du hørte Kaizer Orchestra?
1. Disse må jeg kjappe meg å oppdage før noen andre.
2. Kult, dette vil jeg høre mer av.
3. Æsj, så bråkete.

Hva er det kuleste ordet du vet?
1. Marengs
2. Soldat
3. Snøball

Når kjøpte du første Kaizerplate?
1. Høsten 2001 (lenge før den konserten på Driv)
2. Dagen etter konserten
3. Har ikke kjøpt den

Hva synes du om den siste Kaizer-plata?
1. Ikke i nærheten av forrige plate. Gidder ikke kjøpe den.
2. Ganske kul den de spiller på radioen. Skal kanskje kjøpe den når jeg får studielånet.
3. Er ikke det den med Kristoffer Joner?

Hva tenker du når du ser en mann med Kaizer t-skjorte på gata?
1. Sikkert en sånn jævla fyr som tror han blir omfavna på Feedback viss han kjøper en Ramones-plate.
2. Lurer på hvor man får kjøpt de der?
3. Er ikke det han som venninna mi rota med i helga?

Hvor ofte hører du på Kaizer?
1. Går jo på radioen hver forbanna time.
2. Hørte den nye singelen hos en venn i går. Et par ganger i uka kanskje.
3. Æhh, vet ikke helt. Kanskje en gang.

Hvilken av disse filmene liker du best?
1. Apocalypse dudes
2. Trainspotting
3. Forrest Gump

Hvor ligger Irkutsk?
1. Nordøst-Asia (Axis and Allies er tusen ganger så bra som Risk, forresten)
2. Åh, det er med i Risk, ikke sant?
3. Hæ? Mener du Irak?

Hvis du fikk velge mellom å lese Ringenes Herre på engelsk eller norsk, hva ville du gjøre?
1. Engelsk, selvfølgelig!
2. Æhh, vet ikke. Den er jo veldig tjukk. (Kanskje jeg nøyer meg med filmen)
3. Såg filmen, det får holde.

Hva er det kuleste ordet du vet?
1. Konspirasjon
2. Revolvar
3. Pinlig

Hva mener du om Irak?
1. Hva er det for ei spørsmålstilling?
2. Mot krig.
3. Jeg er mot bombing, hvis det er det du mener.

Resultat:

11-13: Du er en av de som har greie på det. Regner med du plukker opp Kaizer igjen når de blir retro en gang om 10-15 år.

14-18: Du er ganske bevisst på å mene det riktige, kan det se ut som. Er det ikke litt slitsomt? Men, du er (var?) i alle fall en ganske bra Kaizer-fan.

19-24: Du har en rimelig bra tilværelse, tar ting med stor ro og nyter livet. Du skal nok på konsert.

25-29: Du flyter gjennom livet og bryr deg med ditt og dine, og har problemer som alle andre. Kaizer er ikke det helt store.

30-33: Jaja, du er ikke helt i lodd. Litt bortreist kanskje. Har lite i denne testen å gjøre.

Testen er utarbeida av Institutt for Selvkritikk

JUBILEUM: Samisk studenters forening i Tromsø (SSSR) fyller 16. mars 20 år. Dagen blir feira med ei jubileumsveke som inneheld seminar, utstilling, diskotek, konsert og film. Sigbjørn Skåden nummer to frå venstre framme. **Foto** KJARTAN OTTERÅ

Samisk jubel

jubileum Samisk studenters forening i Tromsø (SSSR) er 16. mars 20 år. Det skal feirast. Diskotek, utstilling, konsert, seminar, filmvisning og jubileumsfest: det blir jubileum i fem dagar til ende. Starten går 12. mars med opning av utstillinga Golli giilá, silba šiilá – Sámi Kitš.

Med pynt og staffasje har samiske heimar levd seg igjennom kolonisering, fornorsking og diskriminering i mange år. På utstillinga får vi sjå bilde, filmar, kofte, pynt og alle moglege gjenstandar. SSSR meiner med dette å kunne vise korleis fornorskinga har påverka samanes daglegliv.

Seminaret frå 13.-15. mars handlar i stor grad om samisk organisering, og korleis ein skal laga ei plattform av samiske studentorganisasjonar. I dag står SSSR åleine når dei skal tale samanes sak.

– Vi har problem når vi skal kjempa for saker i NSU eller i departementet. Viss vi får samla dei samiske studentane i eit nasjonalt organ, vil vi få større slagkraft, seier Sigbjørn Skåden. Han er leiar i SSSR.

– *Kva held SSSR på med i dag eigentleg?*

– Vi jobbar opp mot Universitet og Høgskulen med ulike saker, og vi er representert i Studentstyret. Vi jobbar for eksempel for eit betre barnehagetilbod for samar, og vi arrangerer språkkurs. Og vi er ikkje minst ein viktig sosial samlingsplass for dei samiske studentane i Tromsø, fortel han.

– *Står den samiske identiteten sterkt her i Tromsø?*

– Ja, vi har faktisk merka ein kraftig vekst i medlemstalet i det siste, og det av alle typar samar, seier Skåden. Dessutan trur vi at jubileet kan samla endå fleire, fordi dette er ei sosial samling og ikkje berre handlar om politikk.

I jubileumsveka blir det fest og moro. Torsdagskvelden arrangerer SSSR samisk klubbkveld på Kafé Circa med DJ Ánte frå Kautokeino. Same mann varmar opp og trappar ned for det finske samebandet Ángelit som speler på Driv fredag. Á'gelit nyter stor respekt i heimlandet og i samiske miljø, og speler kjapp og tidsriktig samisk musikk.

– Arrangementa vil nok ha eit samisk preg over seg, men det er ope for alle, smiler Sigbjørn Skåden.

Laurdag er det offisiell jubileumsmiddag, og på søndag vises Paul Anders Simmas sin film Ságojoga ministár/Stol på ministeren frå 1996. Før hovedfilmen vises også Simmas kortfilm Let's Dance fra 1991.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

Gåtefulle tone

konsert De har vært mye omtalt i det siste, de unge trøndere som med sin hybrid av rock og folkemusikk har gjort inntrykk på musikkbransjen og publikumet i Norge. De har for dette blitt belønnet med en Spellemannspris for Årets nykommer, noe de mottok med stor entusiasme. Nå er de på vei til Tromsø og UKA, og i følge bassisten Gjermund Landrø gleder de seg for å spille for oss.

– Det ryktes i hele Norge at Tromsø er en bra musikkby og jeg har mange kompiser som forteller det samme, så jeg håper det dukker opp mange mennesker på konserten.

Landrø innrømmer at han ikke vet hvor mange plater det har blitt solgt av deres debut album *Jygri*, men han tror det er mange, og en mer overrasket og beæret spellemannsprisvinner skal man lete lenge etter.

– Vi var usikker på om det var sant, vi ble ikke helt sikker før vi så avisa dagen etter!

– *Dere virket veldig glade for prisen, særlig gitaristen Magnus Børmark som snublet i trappa på veien til podiet?*

– Vi ble tatt litt på senga, så det er ikke merkelig at folk så at vi strålte der oppe. Magnus gikk det bra med, så mye *champis* som ble servert på festen etterpå var det nok av isbiter til å reparere eventuelle skader.

– *Alle er sjarmert av deres ungdom og talent, plata har mottatt veldig gode kritikker og blir ofte spilt på radioen. Hva mener Gjermund om deres suksess?*

– Vi er ikke et ferdigprodusert band og vi har ikke holdt på så lenge, så jeg regner med at vi bevarer de samme personlighetstrekk en stund til. Vi er fem personer med ulik smak som bringer ulike ressurser til bandet, i tillegg til at den særegne blandingen av folkemusikk og rock. Det er denne spesielle stemningen som folk tiltrekkes av.

– *Jeg kan tenke meg at det er en del gotere som liker dere?*

– Vi har spilt på noen gohtklubber, men jeg vil ikke beskrive musikken vår som gotisk. Jeg tror det er det middelalderske som ligger i språket til folkemusikken som appellerer til gothere. Musikken vår er først og fremst folkemusikk sett gjennom rockeøyne.

– Alle medlemmene i Gåte er ressurssterke musikere som til tross sin unge alder

Litteraturkritikk og ansvar

itteratur I forbindelse med student UKA vil det den 15. og 16. mars arrangeres n litteraturhelg i samarbeid med Tromsø ekstklubb (tidligere Springflo) og Forfatersentrum Nord.

Det som står i sentrum for arrangementet er n paneldebatt i tre deler som kommer til å andle hovedsakelig om litteraturkritikk. Kulransvarlig for UKA og debattleder Katarina tein forklarer:

– Grunnen til at vi valgte dette som tema ar den pågående debatten i Dagbladet som egynte med at Linn Ullmann uttalte at litraturkritikken i Norge råtner på rot.

Paneldebatten blir delt i tre hvor den første elen kommer til å handle om markedskreftees betydning for anmeldelsen og mottagelsen v en bok, den andre handler om litteraturkrikk i Norge generelt og den avsluttende delen ar for seg litteraturkritikk i Nord- Norge eller ettere sagt mangelen på den. Hvem som skal tte i panelet til hvilken del er ikke avklart nda, men Stein mener det kan være interesant å se hva Lasse Jangås, kulturredaktøren i ordlys har å si:

– Han skal være med og snakke om ansvaret til avisene for å fremme nordnorske forfattere. Siden han er ansvarlig for den største avisen i landsdelen, som i tillegg har veldig dårlig dekning av litteraturen kan det bli ganske interessant å se hvordan han imøtekommer den eventuelle kritikken.

Ellers kan man nevne at Geir Pollen, leder i Den norske forfatterforeningen og Øystein Rottem, hovedanmelderen i Dagbladet Øystein Rottem kommer til å delta i paneldebatten.

– Debutromanen til Olaug Nilssen, som skal delta i debatten om markedskrefter, ble i sin tid slaktet av Øystein Rottem så dette blir spennende, sier Stein

Debatten skal finne sted den 15. mars klokken 20.00 på Mack- kjelleren hvor også resten av arrangementet er satt.

Flere andre forfattere er invitert til paneldebatten, blant andre Endre Lund Eriksen som har skrevet en barnebok som solgte bra og fikk mye oppmerksomhet, Anne B. Ragde som ofte blir beskyldt for å skrive triviell- litteratur og Line Baugstø som kommer til å lede et skrivekurs på lørdag.

– Når vi først hadde alle disse forfattere her tenkte vi at vi kunne bruke dem til noe mer enn paneldebatten. Line Baugstø sa ja til å holde et skrivekurs, men det er bare ti plasser ledig så man må ringe meg eller sende meg en e-post for å melde seg på påpeker Katarina Stein

En annen ting forfatterne skal bidra med denne litteraturhelga er opplesning av eget materiale på scenen, noe som blir kalt for PØBlis og finner sted søndag 16.00.

Men også de som har en liten forfatterspire i seg kan få vist seg litt frem.

– De som vil lese opp noe eget kan komme og skrive seg på en liste hos meg og stille opp på åpen scene søndags kveld. Dette er ment som et tilbud for upubliserte forfattere derfor kaller vi det for uPØBlis.

For de som ønsker å kontakte Katarina Stein angående påmelding til arrangementene står hennes telefon nummer og epost-adresse oppført i Litteraturhelgens brosjyre.

Tekst MAJA SOJTARIC

Revymoro

revy Denne glade gjengen var aktører i UKA 2001. Utropias anmelder skrøt over gode enkeltprestasjoner og bra stemning, men savnet poengene. Nå er det nok en gang klart for UKA-revy. Denne gangen har den fått det tidsriktige navnet *Ninjastjerner i sikte!*, og ryktene forteller at de har en del ustyrtelig morsomme sketsjer på gang.

Revyen er i år 20 år, og vil nok tradisjonen tro også i år bli et av UKAs store høydepunkt. Så dersom vinterdepresjonen ennå ikke helt har sluppet taket, vil det være formålstjenlig med en tur innom Driv ut på ettermiddagen en dag under UKA.

UKA-revyen koster 90 små, tynne spon og går av stabelen kl 1900 i 4. etasje på Driv hver dag under UKA, om man da ser bort fra søndagen.

Skallefritt

konsert Pyrotekniker for Ralph Myerz & e Jack Herren Band, Per Kristian Hagen, har ært i hard vær den siste tiden. På en konsert ed black metal-bandet Mayhem i Bergen for tt siden fikk den rockeglade 25-åringen en ueskalle i hodet. Han er selv dypt involvert i ockebransjen effektmakeri, men pælming av uehoder synes han ikke mye om.

– Jeg hadde jo hørt at Mayhem pleier å ruke sauehoder og oksehoder som scenepynt. len jeg visste ikke at de kastet dem ut i salen. et ser kanskje tøft ut, men det får da være renser. Sauehoder er jo litt harde og tunge den type bruk, humrer Hagen til Bergens idene.

– Håper bare jeg ikke må stå over den store orgesturneen som starter 18. mars, fortsetter an.

Ralph Myer gjestet Tromsø sist gang under somnia-festivalen tidlig i fjor høst. Da impoerte de et fullt Driv-lokale, det samme gjorde e da de gjestet samme scene våren samme år. år anmelder var fra seg av begeistring:

Dansbart og fengende, samtidig som det emvises et intrikat lydbilde, ikke minst innen tmeseksjonen. Ralph Myerz har nemlig to ommeslagere med seg på scenen. Dette fokut på rytmeseksjon gjør seg overraskende odt, ikke minst grunnet det usedvanlig høye usikalske nivået som utbasuneres. Det er nskelig ikke å sette pris på ting som dette.

Videre skriver han:

Ralph Myerz and the Jack Herren Band åste sokkene av hele sitt publikum med en nsert som bevitner om storhet.

Under de foregående konsertene har publium også blitt fascinert av det eksplosive rverkeriet de har satt i gang. Så dersom dligere nevnte Per Kristin Hagen skulle fått ppe sammen hodet sitt innen ei ukes tid, ulle alt være klart for et forrykende show.

Musikken i seg selv skulle uansett være k til å gjøre kvelden til en stor opplevelse.

Ralph Myerz spiller søndag 23.mars kl 22 å Haakon scene på Driv.

Rio De Janeiro
Nairobi
Beijing
Én vei fra kr. 2.494,-

Johannesburg
Santiago de Chile
Singapore
Én vei fra kr. 2.994,-

KILROY Around the World
Oslo - Stockholm - Bangkok - Sydney // Cairns -
Auckland - Fiji - Los Angeles - London - Oslo
fra kr. 9.850,-

// reise på egenhånd

Prisene gjelder fly én vei fra Oslo for ungdom under 26 år og studenter under 30 år med gyldig GO25- eller ISIC-kort. Skatter og avg. pr. 17.2.03 er inkl. Best.omkost. på kr. 75,- kommer i tillegg. Tilbudet gjelder for bestilling og betaling innen 29.3.03, for utreise mellom 1. mars og 21. juni 2003. Vi tar forbehold om evt. endringer og ledig kapasitet.

Go explore before it's too late*
*KILROY travels. For young people under 26 and students under 33 only.

Call Center: 026 33**
** kr 0,55 + kr 0,39 pr. min.
Tromsø: Strandgata 36
www.kilroytravels.com
KILROY travels

Fem før UKA

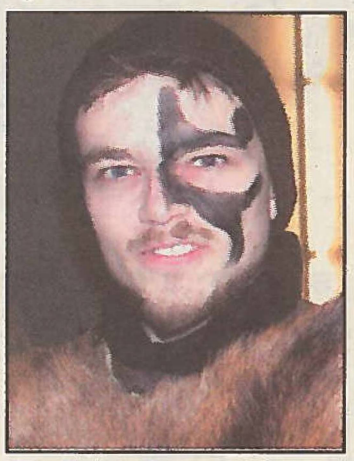
– Hva skal du få med deg?

Jørn-Arne Hallonen, pedagogikk
–Jeg skal sjøl delta på uka, med det Norske Mannskor.

Hanne-Kathrine Torgersen, juss
– Skal jobbe i ølteltet, også skal jeg se Kaizers og Gåte.

Nils-Peter Gagama, historie
– Blir litt opptatt med filminnspilling, men skal ihvertfall se Gåte og Steve-o med kjæresten. Dessuten jobber jeg i Bodegaen, så jeg skal være i festivalteltet.

Benedikte Aas, exphil/exfac
– Eneste jeg planlegger å se er Gåte, men jeg må nesten se det litt an.

Torstein Grønningen, lærerhøyskole
– Eh, ingenting faktisk. Jeg bor egentlig i Trondheim og er bare her for korfestivalen.

Tekst og foto MIKKEL BERG

Opptur

Saddam. Den gamle røver'n holder nok ut skal dere se. Han har vert ute ei vinternatt før, vet du. Hoi kor det går!
Fox News. Satser på at TVNorge klarer å stille inn på denne fine amerikanske kanalen når det braker løs. Deilig å få litt virkelighetsfjern TV inn i stua nå når verden ser som verst ut.
Marsipan. På plass. Da var det på'an igjen. – Vent litt! Skal bare en liten tur innom kiosken.

Nedtur

UKA. På budsjettet var det satt av penger til UKA, altså **ei** UKE, og ikke to og en halv. Neste år krever vi kvalitetssikring av festivalens tittel.
Kleppe. Lenge siden det var sånne Kleppe-pakker. Ja, det er til å bli nedstemt av.
Porno. Det var den debatten. Nytter ikke provosere i disse dager da Ottar-damene sitter til knes i knudrete dildoer og leser Dagbla' magasinet.

Farge: 30% Grå

Litt, ikke for mye, det gjelder å finne sin plass her i livet, skjønner du, ikke altfor tidlig selvsagt, man skal jo ha sine kriser, men etter hvert, når det modnes og du har fått oversikt over det viktigste, det er da du må tenke: Kan det kanskje bli litt for mye hvis jeg legger på mer nå? Har det noen hensikt, vil ikke det andre bare snu hodet bort når det skriker for mye i fargene? Vil de ikke bare gå lei av din stadig søken etter å bli akkurat som dem? Etter å bli populær? De ser når du prøver. Legg på litt grå. Du er ikke mer enn du klarer å vise, og mer enn de andre klarer, eller vil, se. Vi har ikke mer farger enn andre klarer å se, før å si det sånn. Ikke før de er klar for det. Som med kunsten, viss du skjønner hva jeg mener. Ta det litt rolig. Ta et glass brus mens du venter.

Ab via

Beklager
Abvia-redaksjonen har denne gangen fått føling og blir kanskje i korteste laget

Årsmøte
Nyttige Idioter for Saddam (NIfS) holdt i går sitt første årsmøte i den islamistiske moskeen på Elverhøy. De ble enige om å aksjonere mot demokrati, frihet og alt anna amerikansk neste lørdag på Stortorget.
– Vi kommer til å dele ut løpesedler, synge *en himmel full av stjerner* noen ganger og til slutt marsjere ned til Scorpius med plakater av Saddam Hussein, heter det i pressemeldinga.

Terrorisme
– Det her er udemokratisk og blåaugd av NIfSt, uttaler studentstyrerepresentant for *dei Vinglande*, Lydevart Israelsen. Han står fram med fullt navn, til tross for at han mener dette innebærer en viss risiko for terrorangrep.
– Seinast i går kasta ein skjeggete mann to papirfly på meg i kantina, sier Israelsen, som mistenker at også fredsbevegelsen kan ty til ekstreme virkemidler.
– Dei blir berre meir aggressive for kvar dag som gjeng, regjeringa må sette i gong tiltak.

Utropia om 20 år
Medisinerstudentene ved UiTø som har ventet på turnusplass i fem år har endelig fått jobb
- Dritbra, men hva skal jeg gjøre med det der studielånet? Var det ikke noen sånne avskrivningsordninger en gang, spør en sinnsforvirret mann i hvit frakk. Har du en tier til bussen forresten?
Henta fra saken: *Hvor ble det av medisinerstudentene?*

BEGEISTRE: Furia spiller på Driv onsdag 19. mars, og vil trolig begeistre sin stadig økende fanskare. **Arkivfoto** AUDUN RUNDEBERG

Tøff fem-kvinners-pakke

konsert Bak Furia gjemmer det seg fem tøffe bergensdamer. Men Stine (vokal), Solvår (gitar), Kristi (gitar), Maya (bass) og Agathe (trommis) er langt ifra å gjemme seg for noe som helst. Jentene er på vei helt til topps. Til tross deres erfaringer med den norske musikkbransjen som de bare har lakonisk-sarkastiske kommentarer til overs for, kom deres første EP ut i fjor og den ble til en stor kommersiell suksess.

Fullstendig unike i norsk sammenheng, som flere mener de er, vil de sikkert begeistre igjen med deres livlige sceneshow. Da de nå allerede har spilt sammen i mer enn åtte år, har Furia også en del rutine. Og de trives fremdeles på scenen. De fleste Tromsø-folk skulle i det minste ha hørt om denne fem-kvinners-pakken. De spilte jo på by:Larm i Tromsø. Men dere som skal på konserten må ta vare på dere selv for jentene er så tøffe, de er ikke engang redd for å spille med skadet hånd, arm eller ben. Og når de spiller låter som *Right On Time*, *Sisu* eller *Always Watching* vil det nok oppstå en heftig begeistret stemning foran scenen. Og kanskje får man se den norske utgaven av L7?

Furia spiller på Haakon scene på Driv, onsdag 19. mars klokka 2200. Pris kr 100/120/150.

Tekst MAGNUS ENXING

Lokal studentrock

festival Pedstock er lærerskolens årlige rockemønstring, som i år har blitt innlemmet i UKA, og siden det i år går over to dager fortjener happeningen tittelen festival. Arrangør er PPT som står for Pedagogic Psycotic Tadpoles. Det er en musikkforening som består av forskjellige folk og band som er tilknyttet lærerskolen. Band som Englebarn, Hangface og Julia Spacehead har bakgrunn derfra.

– Nytt av året er jo at det er blitt en todagers festival, der ti band er med. Men prisen er den samme og det er veldig studentvennlig. Og så er vi blitt en del av UKA. Det gagner jo alle parter, sier leder i PPT, Jan Harald S. Hansen, som er stolt av kvaliteten på bandene på årets plakat.

Rocketboyz og Prentice Wood er godt etablerte, og flere av de andre følger etter.

Pedstock har nå etablert seg som et kjent og kjært innslag i Tromsøs kulturflora.

– Uansett hva folk vil si, er Pedstock blitt en kulturinstitusjon. De fleste i studentmiljøet kjenner til eller har hørt om arrangementet, sier Hansen.

Siden det tidligere har vært kun èn dag og toppen seks-syv band, har det vært litt kniving om hvem som skulle få være med. I år har de unngått det. Torsdag 20. mars spiller Emily's Changed, Tong Po, Bluish Riot, Prentice Wood og Rocketboyz. Fredag 21. mars er det Rhinozaur, Taliban Airways, Taakeferd, Warpigs og Soul Patrol. I den rekkefølgen. Hvert band får mellom tjuefem og tredve minutter hver. Kort sagt, noe for enhver smak.

– Kriterien for å spille på Pedstock er at minimum et av bandmedlemmene må gå på lærerskolen, sier Hansen som selv spiller i Taakeferd. Han går for øvrig av som leder i PPT etter årets festival.

Pedstock går av stabelen på Driv 20. og 21. mars. Hver av dagene koster 30 kroner.

Tekst GLENN FAGERVIK

KLAR: De rutinerte karene i Prentice Wood startet sin karriere i 1998. Torsdag 20. mars spiller de på Pedstock på Driv. **Arkivfoto** STINE BØE

I spillern'n

Det er ikke ofte man som gutt henfaller til "jentemusikk", men Heather Nova har noe eget over seg, mer uslipt enn de andre halvrocka amerikanske bertene. Plata *Siren* fra 1998 er en perle av en gledesspreder, med låter som *London Rain (Nothing Heals Me Like I Do),* Widescreen og I'm The Girl. Etter ryktene kommer Nova med ny cd i april en gang, på den britiske indie-labelen Big Cat Records. Gleder oss!

Låter

Nikita. Pen låt. Ralph Myerz er nå ute med plata *A Special Album*. Spiller under UKA på Driv 22. mars.
Superlove Vibration. Furia gav nylig ut *...And Then We Married The World*. Spiller under UKA på Driv 19. mars.
Dekk bord. Denne er virkelig kul. (Fra *Ompa..)* Kaizer Orchestra nå ute med Evig Pint. Spiller under UKA på MH-bygget 14. mars.

Gjester fra fremtiden

konsert *Vil du flytte fra en råtten forstad? Vil du flytte fra en råtten by? Vil du flytte fra en råtten forstad? Vil du begynne på ny, ah, vi vil begynne på... Rastløs Rock'n'Roll!*

Disse orda kommer fra de rastløse og opprørske guttene i JohnDoe fra Trondheim. De er et av tre band som gjester Tromsø i årets Zoom-turné. John Doe gav i høst ut EP-en *Rastløs Rock'n Roll* til anmeldernes store begeistring. Guttene startet opp som 15 åringer i 1996 og med et par enkle gitargrep prøvde de å surfe på den svenske nypønkbølgen. Det gikk ganske så greit. Etterhvert skulle det bli opptreden på By:larm i hjembyen og fire utgitte EP-er. I høst var det blant vinnerne på Zoom-finalen i Oslo.

Med seg på turneen har de Nicolai og Helldorado. De førstnevnte kaller seg selv et ukuleiepopband, på folkemunne er dette blitt kalt tivolipop. Ryktene går om stor sjarm og et sceneshow litt utenom det vanlige. Nicolai startet opp i februar 2001 og har allerede gitt ut en plate, på en skikkelig lavbudsjett-produksjon, og på et lite plateselskap som heter Lizz Records.

– Plata har vi spilt inn i mitt hjemmestudio, til naboens forferdelse. Vi har arrangert og mikset alt selv, og Jens Petter Nielsen i Xploding PlastiX har mastret, skriver Nicolai på NRK Urørt.

Helldorado er for oss Tromsø-boere et mer kjent band. Det går enda gjetord om de to konsertene de gjorde på henholdsvis BlåRock og Kaos i fjor vår. Også i resten av landet har det fått rykte på seg til for å være et meget bra liveband. Samtidig har EP-en deres Lost Highway innhentet strålende anmeldelser. I et intervju med Utropia i fjor forteller bassist Hans Wassvik om musikken de spiller:

– Vi begynte å spille låter av Ennio Morricone og spagettiwesternmusikk. Men det ble en snever ramme, så det utviklet seg jo etterhvert til mer rock.

– Men det henger jo litt igjen ennå. Musikken vår gjenspeiler seg i det vi liker, sier vokalist Dag S. Vagle

Sammen med trommis Morten Jackmann spiller de to i folkbandet the Tramps. I Helldorado spiller de rock.

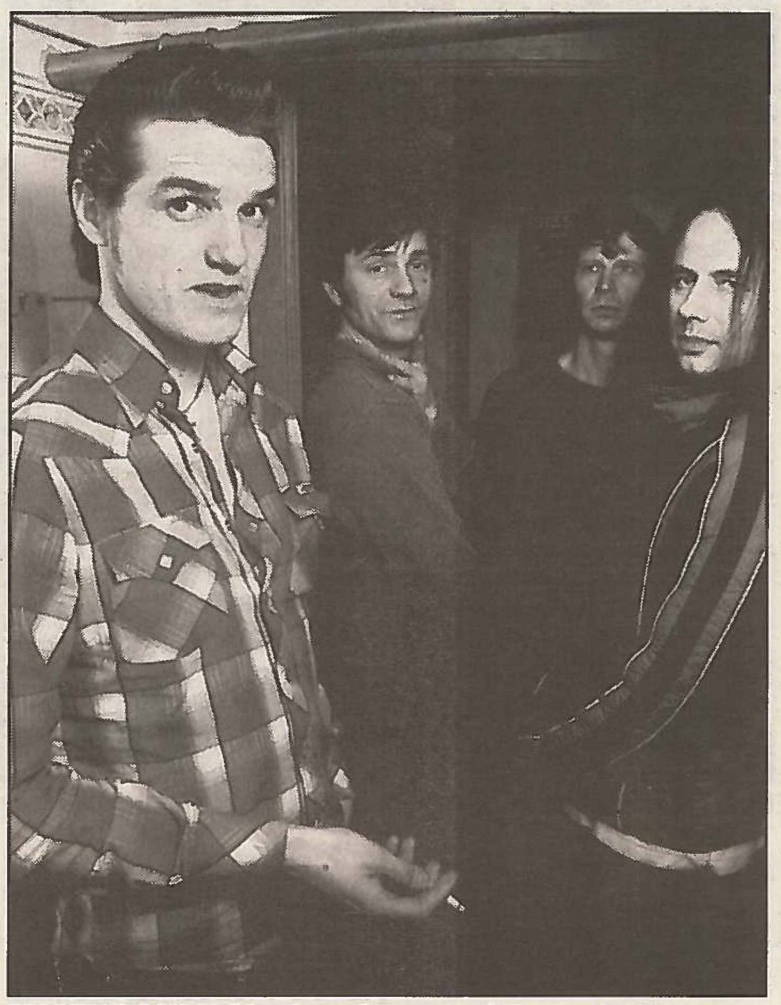
– I Helldorado gjør vi det vi har lyst til å gjøre og det er svært befriende, sier Wassvik i samme intervju.

Men selv om de spiller rock er ikke Helldorado blant de røffeste gutta.

– Vi har et tøft navn på bandet og spiller ganske hard musikk, men egentlig er vi ganske mørkeredde og liker å spise boller.

Foruten de tre nevnte band var også X.lover blant vinnerne av Zoom 2002, men de er ikke med på turneen. Torsdag 20. mars klokka 22 spiller JohnDoe, Nicolai og Helldorado på BlåRock.

Tekst KJARTAN OTTERÅ

SPAGETTIROCK: Helldorado er på Zoom-turné. Torsdag den 20. mars opptrer de på Blårock sammen med JohnDoe og Nicolai.
Arkivfoto AUDUN RUNDBERG

Modige studenter fra Zimbabwe

seminar For oss studenter i Norge er demokrati, lik rett til utdanning og ytringsfrihet et selvfølge. For studentene i Zimbabwe er virkeligheten en helt annen. Det siste året er semesteravgifta 30-doblet, til 10 000 kroner, studiestøtte gjelder kun for medlemmer av regjeringspartiet, studentdemokratiet er avskaffet, all form for protestsamlinger og demonstrasjoner blir slått hardt ned på av opprørspolitiet. Og ikke nok med det: regjeringssjefen Robert Mugabe har satt seg selv inn som rektor, øverste leder ved de aller fleste høyskoler og universiteter. Regimet kan derfor når som helst utvise studenter de ikke liker.

13. mars, under den internasjonale studentfestivalen i Trondheim (ISFIT) fikk studentorganisasjonen i Zimbabwe, ZINASU, overrekt Studentenes fredspris. Prisen har de fått for sitt beundringsverdige mot og engasjement, både for sine medstudenter og for befolkningen generelt. De har vist at studentpolitikk vanskelig kan skilles fra nasjonale, politiske utfordringer og arbeider med dette som utgangspunkt

– I denne uholdbare situasjonen er det svært viktig med aktiv støtte utenfra. Som studenter i et privilegert land har vi et særlig ansvar for å vise solidaritet, og vi er stolte over å kunne dele ut en pris som alle norske studenter står bak, uttaler Halvor Havåg, koordinator for Studentenes fredspris 2003. Da ZINASU fikk vite at de tildeles Studentenes fredspris, utløste det jublescener. Det var med på å gi en ny giv til medlemmene i organisasjonen.

Representanter fra ZINASU vil foruten oppholdet i Trondheim dra på en turné rundt i Norge. Her i Tromsø kan du møte dem på Internasjonalt seminar mandag 17. mars kl 20 på Mack-kjelleren.

FREDSPRIS: Philip og Tinashe fra ZINASU kjemper en modig kamp for studenters rettigheter i Zimbabwe, og er stolte vinnere av Studentenes fredspris 2003
Foto ASTRID TVETERAAS

StudentmusikkMAS

syltynt Det er høgsesong for folk som går rundt og irriterer seg over studentmusikk. Ein del folk går i desse dagar rundt som buldrande eksplosivar med sveitte og tårer i kraftig irritasjon over denne flokken som søker etter det kule og genuine, men som, etter desse personar si meining, gong på gong går i den store fella å, fullstendig uvitande, like musikk som på ingen måte er noko einestående og kul, men heller er vanlig *mainstream* popmusikk som tilfeldigvis har fått seg eit alternativ-, eventuelt undergrund -stempel.

Studentmusikken er ikkje ekte meiner dei, han er snarare eit resultat av ein flokk si leiting etter den ekte musikken, musikk som kan løfta deira image og gjera dei til gjenstand for uendelig respekt, men som eit resultat av at alle desse tenker likt og har same mål, endar dei opp i same bås, og utan å vera klar over det, blir ein del av ei gruppe som, etter kritikarane si meining, forfektar, og om ikkje tilber, så i alle fall, tiljublar, den musikken som desse har kalla for studentmusikk.

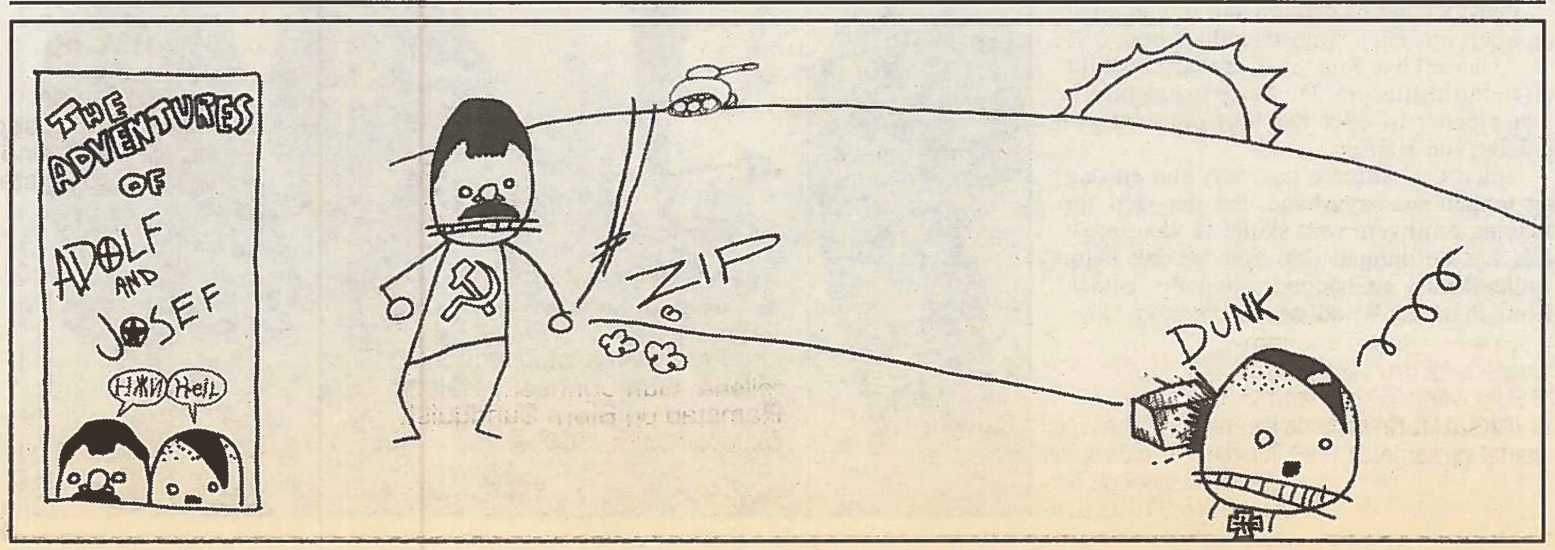
Sjølv er dei svært opptatt av kva som er riktig, det har dei vist ved å styra unna, og kritisere, denne musikken som uekte.

Er det musikken denne kritikaren meiner skal vere ekte, eller er det folk si interesse for musikken som skal vere ekte?

Vi snakkar sjølvsagt om det siste. Denne buldrande og bitre kritikaren er opptatt av at interessa for, i dette tilfelle musikk, skal vere ekte, noko som inneber at den musikkinteresserte må vere genuint interessert i denne musikken og ikkje berre vere opptatt av han fordi vedkommande trur musikken vil gje dei kred ein gong når andre finn ut at han i lang tid har vore genuint interessert i denne musikken, men, som tidlegare nemnt, ikkje klarer skilja seg ut, fordi alle i den gruppa han tilhøyrer, tenker likt, og ender opp i same flokkindividualistisk bås,.

Denne kritikaren har låst seg inne på eit rom og har samla alle kategoriar i ein boks. Han har oversikt over alle grupper han må styre unna. Han har noko på gong, og skal snart ut og gå igjen.

ko

Godt sagt

Skjønt en krig i supermaktenes øyne ville være en "begrenset krig" ville den bli tilintetgjørelsens krig for de land som ble slagmark.
Helmut Schmidt, tysk politiker f. 1918.

Gassmasken på forsidebildet er utlånt av Army Navy Shop i Tromsø. Utropia takker for lånet.

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

Onsdag 12.3

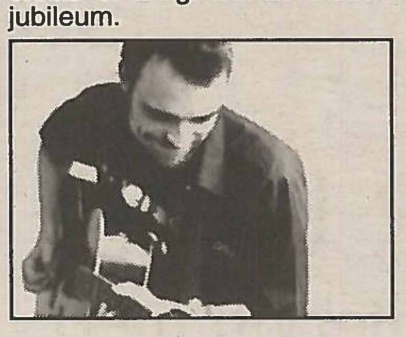
Jubileum: SSSR
Arctic Gallery kl 18. Offisiell åpning av Samiske studenters forenings Tromsøs 20-års jubileum. Utstillingen Sámi Kits åpner kl 13 og er åpen hver dag frem til søndag.

Torsdag 13.3

UKA: Ugress
Driv, Haakon scene kl 22. Bergenserne blir stadig mer populære, med sin særegne elektroniske blanding av sampler fra 60-talls easy listening og 70-talls funk. Pris: 100,-/120,-/150,-

Internasjonalt seminar
Mack-kjelleren kl 20 Norges forhold til USA og EU: Er det nye utenrikspolitiske grunner til norsk medlemskap i EU? Showdown mellom Kåre Willoch og Aslak Sira Myre.

Klubb: Samisk klubbkveld
Kafé Cirka. DJ Ánte fra Kautokeino spinner skiver og mat og drikke er billig. Del av SSSR-jubileum.

Konsert: Minor Majority
Kaos 13. mars. Lavmælt melankoli fra gruppa de fleste kjenner som dem med radiohiten *Dancing in the Backyard.*

Fredag 14.3

UKA: Sneslakt
Campus. Snøballkamp der lag på ni spillere kjemper mot hverandre. Målet er å erobre motstandernes flagg – uten å bli truffet. Pris 100,-/lag.

UKA: Kaizers Orchestra
UiTø, MH-bygget kl 21. Skranglete og stemningsfull oljerock ispedd røyk, krig, soldater og gamle generaler fra Rogalands stolte sønner. Pris: 160,-/200,-

Stand-Up: Jon Schau og Atle Antonsen
Strøket. En ringrev i standupbransjen, kjent fra en rekke show og TV-serien *Lyckliga Gatan.*

Konsert: St.Patrick's day
Teaterkafeen kl 21. Med Rebels og Boknakaran

Konsert: Ángelit
Driv, Haakon scene. Kjapp og tidsriktig samisk musikk. Før og etter konserten blir det samisk disko med DJ Ánte bak spakene.

Lørdag 15.3

Lørdagsuniversitet
Driv kl 13. Å se etter sunnhet - et blikk på filosofen Hans-Georg Gadamers syn på helse. Visning av filmen «Helsens skjulte natur» basert på samtaler med Gadamer like før han fylte 100 år. Med Eivind Merok, Institutt for samfunnsmedisin.

UKA: Gåte
Driv, Haakon scene kl 22. Rocker publikum med gamle folketoner fra 1800-tallet. Pris 100,-/120,-/150,-

Konsert: Women's voice
Teaterkafeen kl 20. Syv kvinner med bakgrunn fra Zimbabwe, Israel, Tanzania, Algerie, Norge og Usa på en og samme scene. Gruppen ble i august 2002 kåret til månedens band av BBC. Pris: 140,-/90,-

Konferanse: Det nye EU og EØS
Grand hotell kl 1030 til 1530. Inspirasjons- og kunnskapskonferanse med fokus på kvinner og unge

Filmklubben: Lagaan
Verdensteateret kl 1430. Indisk film . Dramaturgien, den velskrevne dialogen og produksjonens tekniske kvalitet har sørget for at denne tre timer og førtifire minutter lange filmen ble årets suksess i India i fjor.

Fest: Samisk jubileumsfest
Offisiell jubileumsmiddag med påfølgende fest. Festen vil være åpen for andre besøkende, sted annonseres senere

Søndag 16.3

UKA: Maria Solheim
Driv, Haakon scene kl 19. Sjarmerende jente fra Vesterålen, med praktstemme og glimt i øyet. Pris: 100,-/120,-/150,-

Film: Stol på ministeren
Driv kl 20. SSSR-jubileum

Mandag 17.3

Internasjonalt seminar: ZINASU
Mack-kjelleren kl 20. Vinnerne av Studentenes fredpris 2003, studentorganisasjonen ZINAZU fra Zimbabwe kommer til Tromsø og forteller om hvordan det er å være student i Zimbabwe i dag.

Tirsdag 18.3

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Internasjonalt seminar
Mack-kjelleren kl 20. ZINASU – Zimbabwes studentorganisasjon har nylig mottatt studentenes fredspris.

Teater: Sørbøe&FigenSHOW
SubSirkus kl 20. Deres tre hovedmål er å gjøre verden til et bedre sted på jorden, gjøre hele verdensrommet til en utenomjordisk opplevelse og gjøre slutt på styggedom og uvennskap i Nordland, Troms og Finnmark

Onsdag 19.3

UKA: Furia
Driv, Haakon scene kl 22. Pen kraftpop fra hyggelige bergensjenter. Pris: 100,-/120,-/150,-

Teater: Sørbøe&FigenSHOW
SubSirkus kl 20.

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Torsdag 20.3

UKA: Pedstock
Driv, Haakon scene. Årlig festival med byens "lærerskoleband"

Teater: Sørbøe&FigenSHOW
SubSirkus kl 20.

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

Konsert: Zoom
Blårock kl 22. Zoom-vinnere 2002 JohnDoe, Nicolai og Helldorado er på turné.

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Internasjonalt seminar
Mack-kjelleren kl 20. Høyreekstreme partier og populisme i Europa - Hva er den reelle faren? Innleder fra det antifascistiske magasinet Monitor.

Fredag 21.3

UKA: Pedstock
Driv, Haakon scene. Årlig festival med byens *lærerskoleband.* Pris: 30,-

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

UKA: Fredagsquiz spesial
Driv, Haakon scene kl 22. Quizen er blitt en stor suksess. Stig og Helge serverer et rikt utvalg av ganske vanskelige spørsmål. Lag på 4-6 deltakere. Premie til vinnerne.

Teater: Gudar og brødrene hans
Kulturhuset, Storsalen kl 1930. Eksamensforestilling for Kongsbakken-elevene. Pris: 130,-/80,-

Kammerkonsert
Sparebankens festsal kl 1930. Leder: Lars Erik ter Jung, fiolin.

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Lørdag 22.3

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Teater: Gudar og brødrene hans
Kulturhuset, Storsalen kl 18. Eksamensforestilling for Kongsbakken-elevene. Pris: 130,-/80,-

Lørdagsuniversitetet
Driv kl 13. Er sykeligheten uendelig? Av Helge Førde, Institutt for samfunnsmedisin

Søndag 23.3

UKA: Ralph Myers & the Jack Herren Band
Ralph Myer og hans to perkusjonister/trommisser spiller elektronisk og hardtslående musikk, med samplers fra blant annet 60- og 70-talet. Pris: 120,-/150,-/170,-

Mandag 24.3

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Tirsdag 25.3

UKA: Revyen
Driv 4.etg kl 19. UKAs latterligste arrangement. Revyen bruker å være en sikker vinner. Pris: 90,-

Teater: Dødsdansen
Kulturhuset, Lillescenen kl 1930. Hålogaland teater setter opp Strindbergs *Dødsdansen.* I rollene: Guri Johnson, Håkon Ramstad og Bjørn Sundquist. Billetter: 200.-/100.-

Teater: Arsenikk og gamle kniplinger
Kulturhuset, Storsalen kl 1930. Komedie av Joseph Kesselring, med blant andre Kari Simonsen, Elsa Lystad, Geir Kvarme.

Utropia UT
KULTUR & FRITID

"Det er noe med det å tjene fedrelandet, jeg stoler på de som tar beslutningene hjemme. Som om jeg skulle vite bedre enn dem."

Kaptein Terry Johnson i U.S Camp Arifijan utenfor Kuwait City

Samene jubilerer
side 6

Klar?

FØR UKA:
Intervju med Gåte og Ugress
side 6-7

Myter om drabantbyen
side 12-13

Reportasje fra Kuwait
side 10-11

Ganske stor Kaizer-test
side 6